

**Federale
Overheidsdienst
FINANCIEN**

FISCALE BEMIDDELINGSDIENST

Jaarverslag 2010

.be

Verantwoordelijke uitgevers :

Edouard TRZCINSKI
Paul DE ROM
Charles DEMARCH
Geert CALLAERT
Yvan DUBUISSON

FISCALE BEMIDDELINGSDIENST

**Koning Albert II-laan, 33 - bus 46
1030 BRUSSEL**

fiscaal.bemiddelaars@minfin.fed.be

Fiscale Bemiddelingsdienst – Jaarverslag 2010

*Mijnheer de Minister,
Mijnheer de Voorzitter,*

Wij hebben de eer U, overeenkomstig artikel 13 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van Titel VII van de wet van 25 april 2007, waarbij de oprichting en de werking van de Fiscale Bemiddelingsdienst werd geregeld, ons eerste jaarverslag te bezorgen.

We wensen U een vlotte lezing en zijn te Uwer beschikking voor iedere bijkomende informatie die U zou wensen.

Met de meeste hoogachting.

Het College,

Edouard TRZCINSKI

Paul DE ROM

Charles DEMARCH

Geert CALLAERT

Yvan DUBUISSON

DANKWOORD

De leden van het College van de Fiscale Bemiddelingsdienst houden eraan vooraf hun oprechte dank uit te drukken aan de Heer Minister, de Heer Voorzitter van het Directiecomité en aan de diensten van de FOD Financiën die actief hebben bijgedragen tot de installatie van de dienst, zowel op het logistieke als het materiële vlak.

Dank tevens aan de medewerkers van de Administratie van Fiscale Zaken die tot 31 mei 2010 de ontvangst van de aanvragen tot bemiddeling hebben verzekerd in afwachting van de operationalisering van onze dienst.

Dank ook aan de administrateurs en aan de medewerkers van de Algemene administraties die deelnamen aan de besprekingen over het protocol en de instructie waarin de basis werd gelegd voor de samenwerking tussen onze dienst en hun respectievelijke administraties.

Een bijzondere dank aan al onze medewerkers die zich in dit nieuw avontuur hebben gestort.

Al deze personen hebben meegewerkt aan de lancering van deze nieuwe dienst.

Alles is evenwel nog niet perfect op het vlak van de installatie van de medewerkers en de toegang tot bepaalde toepassingen (bureaus, meubilair, telecommunicatiemiddelen, materiaal, toegang tot databanken, ...). Laat ons hopen dat ook voor deze hiaten in 2011 snel een oplossing wordt gevonden.

INLEIDING

25 april 2007... de wet houdende diverse bepalingen (IV) werd aangenomen. Bij deze wet, die in het Belgisch Staatsblad van 8 mei 2007 werd bekendgemaakt, werd de Fiscale Bemiddelingsdienst in het leven geroepen.

In de voorbereidende werken bij deze wet wordt het bestaan van deze nieuwe dienst met de volgende woorden gerechtvaardigd :

« De doeltreffendheid van de bemiddeling die de administratie en de burgers met elkaar confronteert bij het zoeken naar oplossingen voor betwistingen, hoeft niet meer aangetoond te worden. Ondanks het bestaan van de federale ombudsmannen, beantwoordt de oprichting van een fiscale bemiddelingsdienst die optreedt in moeilijkheden met betrekking tot de toepassing van de fiscale wetten waarvoor de administraties van de Federale Overheidsdienst Financiën bevoegd zijn of waarvoor zij de dienst verzekeren, aan de voortdurend groeiende complexiteit van de fiscale wetgeving en aan de noodzaak om de belastingplichtigen akkoord te laten gaan met de heffingen waaraan ze onderworpen zijn. Dit zal bijdragen tot een vermindering van de gerechtelijke geschillen, soms ongegrond, verspillend qua mensen en financiële middelen, en tot het versnellen van de inning van de sommen die het voorwerp uitmaken van het geschil¹. »

Het koninklijk besluit van 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van Titel VII van de voormelde wet regelt de oprichting van de dienst, de aanstelling van de leden ervan, alsook de werking.

De oproep tot de kandidaten voor het mandaat van lid van het College van de Fiscale Bemiddelingsdienst werd op 14 juni 2007 bekendgemaakt in het Staatsblad.

De belastingplichtigen hadden vanaf 1 november 2007 de mogelijkheid om een aanvraag bij deze dienst in te dienen.

In afwachting van de aanstelling van de leden van het College en de operationalisering van de dienst, kon de burger reeds vanaf deze datum zijn aanvraag om bemiddeling indienen bij het Contactcenter van de FOD Financiën. Vier medewerkers van de Administratie van Fiscale Zaken beoordeelden de ontvankelijkheid van de aanvragen. De aanvragen werden evenwel nog niet ten gronde geanalyseerd, met uitzondering van deze die invorderingsproblemen betreffen en waarvan de behandeling werd toevertrouwd aan de Contactcel Invordering.

De leden van het College van de Fiscale Bemiddelingsdienst werden benoemd bij de koninklijke besluiten van 7 december 2009 (BS, 1 februari 2010).

Vanaf dat ogenblik volgden de vergaderingen elkaar op om lokalen te vinden, maar tevens om een reglement van interne orde op te maken en een protocol te onderhandelen dat de betrekkingen tussen de Fiscale Bemiddelingsdienst en de Algemene administraties van de FOD Financiën bevoegd inzake de fiscaliteit en de patrimoniumdocumentatie zou regelen.

De oproep tot de kandidaten in het kader van de aanwervingsprocedure van de personeelsleden werd uitgevaardigd op 22 februari 2010.

Op 19 april 2010 werd de lijst bekrachtigd van de geselecteerde personeelsleden, die op 1 juni 2010 in dienst zijn getreden.

Vanaf dat ogenblik werd de dienst operationeel en konden de aanvragen tot bemiddeling, zowel inzake de taxatie als de invordering, worden behandeld.

¹ Parl.St., Kamer, zitt. 2006-2007, nr. 2873/001, p. 87.

Overeenkomstig artikel 13 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van Titel VII van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen worden de activiteiten van de Fiscale Bemiddelingsdienst in huidig jaarverslag opgenomen.

Deze bepaling stelt dat « Elk jaar en uiterlijk op 31 maart richt de dienst een verslag over haar activiteiten aan de Minister van Financiën door tussenkomst van de voorzitter van de FOD Financiën. Deze verslagen kunnen nuttig geachte aanbevelingen bevatten die de dienst heeft gericht aan de voorzitter van de FOD Financiën en vermelden de eventuele moeilijkheden die ze ondervindt bij de uitoefening van haar ambt. »

Huidig jaarverslag handelt dus over een onvolledig jaar, vermits er slechts de bemiddelingsaanvragen worden in geanalyseerd die zijn ontvangen en behandeld tussen 1 juni 2010 tot 31 december 2010.

Ter gelegenheid van dit eerste verslag past het stil te staan bij het ontstaan van de dienst, alsook bij de wijze waarop hij werd geoperationaliseerd en gecreëerd.

Vervolgens worden er concretere punten in behandeld, zoals de cijfergegevens en de studie van voorbeelden, wat toelaat de houding te bepalen die in bepaalde situaties werd aangenomen, alsook de moeilijkheden aan te duiden bij de operationalisering van dit nieuwe instituut.

Het College stelt bovendien enkele aanbevelingen voor die het nu reeds nuttig oordeelt te formuleren.

DEEL I : ONTSTAAN VAN DE FISCALE BEMIDDELINGSDIENST

Afdeling 1. Definitie en bijzonderheden

De fiscale bemiddeling, beschouwd als een alternatieve wijze van conflictoplossing, kadert in de steeds ruimere ontwikkeling van bemiddelingstechnieken in alle domeinen van het sociale leven, hetzij in het familiale gebeuren, de bedrijfs- of de administratieve wereld.

Voortspruitend uit een evolutie in de cultuur, die erop is gericht de oplossing van geschillen te versnellen en waarbij maximaal wordt vermeden dat partijen kost wat kost de overhand willen halen, situeren zowel de bemiddeling als de mediatie zich « op de kruising van opvoeding (pedagogie), van creativiteit (oplossen van problemen), van coaching (begeleiding), en van het recht (...) ». ²

Twee vaststellingen hebben zich inderdaad door de tijd heen opgedrongen : 1) vele problemen kunnen op een efficiëntere wijze worden behandeld buiten het gerechtelijk apparaat om, wat trouwens vaak langdurig en kostelijk is; 2) meerdere alternatieven kunnen ertoe bijdragen deze problemen adequaat op te lossen.

Onder deze alternatieven kunnen de volgende procedures worden gecatalogeerd : arbitrage ³, transactie of dading ⁴, de mediatie ⁵ of nog de bemiddeling.

Zonder in detail te willen treden, wordt benadrukt dat ook al liggen deze termen dicht bij elkaar, zij toch talrijke verschillen vertonen.

De bemiddeling is een wijze van regeling van meningsverschillen met akkoord van de partijen, bekomen met behulp van een derde, de bemiddelaar genoemd. Het is een eenvoudige en efficiënte wijze om een conflict of niet-akkoord te regelen zonder dit aan het oordeel van de rechter te moeten onderwerpen. De toevlucht tot de bemiddeling verhindert evenwel niet dat er toch naar de traditionele verhaalsmiddelen wordt gegrepen, noch doet daar enige afbreuk aan.

De bemiddelaar heeft een maximale macht tot beïnvloeding. De bedenkers en de gebruikers van de bemiddeling verwachten er kenmerken van zoals bereikbaarheid, originaliteit, soepelheid, snelheid, betrokkenheid en afwezigheid van formalisme.

De bemiddeling, in het bijzonder de fiscale bemiddeling, speelt net zoals de mediatie een essentiële pedagogische rol in de mate dat het de belastingschuldige, die het moeilijk heeft om zijn fiscale toestand correct in te schatten, vaak helpt deze toestand beter te begrijpen, zodat hij er een duidelijker zicht op krijgt en aldus de administratieve beslissingen makkelijker kan aanvaarden.

De bemiddeling heeft tevens een begeleidende rol bij het herstellen van de dialoog tussen de partijen : iedereen is aldus in de mogelijkheid zijn standpunt mede te delen of bepaalde feiten te verduidelijken. Dit alles bevordert het zoeken naar een oplossing binnen nieuwe relationele voorwaarden.

Wanneer een akkoord wordt bereikt, wordt dit doorgaans geacteerd in een proces-verbaal of een verslag. Zelfs wanneer er een niet-akkoord blijft, laat de bemiddeling vaak toe de

² Vrij vertaald naar Jean-Louis LASCOUX, Pratique de la médiation, Collection formation permanente, Esf Editeur, 2009.

³ Voorbeeld : de arbitrageprocedure beoogd in het artikel 502 van Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 inzake de vaststelling van het kadastraal inkomen.

⁴ Voorbeelden : de procedure tot dading beoogd in artikel 84, 2de lid van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde; de procedure tot dading beoogd in artikel 219, 4e lid van Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten.

⁵ Voorbeeld : de procedure beoogd door de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen.

respectievelijke standpunten aan de partijen uit te leggen, om aldus zo mogelijk een gerechtelijk geschil erover te vermijden.

De bemiddeling is in verschillende wetgevingen voorzien : het is ofwel een facultatief stadium voor de voortzetting van het geschil⁶, ofwel is het een verplicht voorafgaand stadium aan het instellen van een verhaal⁷.

De wetgever heeft in fiscale zaken geopteerd het bemiddelingsmodel te kwalificeren als een facultatief stadium voor het voortzetten van het geschil, zonder dat dit enig schorsend of stuitend karakter heeft.

De bemiddeling zou omwille van het resultaat dat er in de vorm van een compromis mogelijk uit voortvloeit, kunnen worden verward met de transactie of de mediatie. De bemiddeling verschilt evenwel van de transactie omdat de bemiddeling geen gezag van gewijsde heeft en niet verhindert dat het geschil nog wordt voorgelegd aan de rechtbank.

De bemiddeling is bovendien meer dan een door een derde gestimuleerde onderhandeling. De bemiddeling houdt niet noodzakelijkerwijze een evenwichtig compromis in, noch een tussenoplossing.

De bemiddeling onderscheidt zich tenslotte van de arbitrage die aan de scheidsrechter de bevoegdheid verleent om het geschil te beslechten. De scheidsrechterlijke beslissing is doorgaans een echte uitspraak met een rechterlijke waarde.

Wat in het bijzonder het verschil betreft tussen de Fiscale Bemiddelingsdienst en de federale ombudsmannen ingesteld bij wet van 22 maart 1995, moet worden verduidelijkt dat deze beide instellingen geenszins concurrentie vormen, doch volkomen complementair en verschillend zijn.

De federale ombudsmannen hebben tot taak⁸ : 1°) klachten te onderzoeken over de werking van de federale administratieve overheden; 2°) op verzoek van de Kamer van volksvertegenwoordigers onderzoek in te stellen naar de werking van de federale administratieve diensten die ze aanwijst; 3°) aanbevelingen te doen en verslag uit te brengen over de werking van de administratieve overheden.

De Fiscale Bemiddelingsdienst heeft op zijn beurt als opdracht⁹ : 1°) het onderzoeken van de hem in het raam van Hoofdstuk 5 van de wet voorgelegde aanvragen tot bemiddeling, het trachten de standpunten van de partijen te verzoenen en het zenden aan de partijen van een bemiddelingsverslag; 2°) het richten, desgevallend, van aanbevelingen aan de Voorzitter van het Directiecomité van de FOD Financiën, in het bijzonder met betrekking tot bestuurshandelingen of de bestuurlijke werking die in strijd zijn met de principes van behoorlijk bestuur en de wetten en verordeningen.

Het onderzoek door de ombudsmannen heeft betrekking op de handelingen en de werking van de federale administratieve overheden, terwijl het onderzoek door de bemiddelaars betrekking heeft op conflicten die zijn gespecificeerd in de diverse fiscale wetboeken.

Het feit dat de Fiscale Bemiddelingsdienst is samengesteld uit gekwalificeerde ambtenaren uit de verschillende sectoren van de administratie laat toe snel te handelen door onmiddellijk het probleem en de mogelijke oplossing te bepalen, die wordt beoogd in voortdurend overleg met de betrokken partijen. Behalve in het geval dat de juiste identificatie van het geschil niet mogelijk blijkt, weten de medewerkers onmiddellijk tot wie ze zich binnen de Algemene administraties moeten richten. Het verscheidene karakter van de dienst laat bovendien toe

⁶ Voorbeeld : de procedure beoogd in de artikelen 731 tot 733 van het Gerechtelijk Wetboek betreffende huurgeschillen.

⁷ Voorbeeld : de procedure beoogd in artikel 1, 2de lid van de wet van 12 januari 1993 betreffende een vorderingsrecht inzake bescherming van het leefmilieu.

⁸ Art. 1 van de wet van 22 maart 1995 tot instelling van de federale ombudsmannen.

⁹ Art. 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

een globaal zicht te krijgen op de problemen en een transversale oplossing te vinden door de barrières binnen de administratieve organisatie te doorbreken.

Terwijl de ombudsmannen hun jaarverslag aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers richten, zenden de bemiddelaars hun verslag aan de Minister van Financiën door tussenkomst van de Voorzitter van het Directiecomité van de FOD Financiën.

Benevens deze verschillen moet er nog worden op gewezen dat de ontvankelijkheidscriteria van een aanvraag verschillend zijn. De aanvrager moet, opdat zijn aanvraag ontvankelijk zou worden verklaard, in de beide gevallen vooraf reeds stappen hebben gezet ten aanzien van de administratieve overheid (onafhankelijk van het feit of dit verhaal georganiseerd is of niet). Alhoewel, waar de Fiscale Bemiddelingsdienst het bezwaarschrift tezelfdertijd onderzoekt als de ervoor gevatte overheid, schorst de ombudsman zijn behandeling van het verzoekschrift op tot de overheid die met de behandeling van het administratief georganiseerd verhaal is belast erover heeft beslist¹⁰. De Fiscale Bemiddelingsdienst zal in tegenstelling worden ontheven van zijn bevoegdheid zodra de voor het bezwaarschrift gevatte overheid over de betwisting heeft beslist.

De Fiscale Bemiddelingsdienst heeft dan ook een belangrijke rol binnen onze administratieve organisatie.

Afdeling 2. Vooraf en doelstellingen

§ 1. Vooraf

Het lijkt nuttig om, zonder teveel in detail te treden, de sleuteldata van de operationalisering van de nieuwe Fiscale Bemiddelingsdienst op te lijsten :

- **8 mei 2007** Belgisch Staatsblad (BS), Wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV) (art. 116 tot 131);
- **24 mei 2007** BS, Koninklijk Besluit van 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van Titel VII van de wet van 25 april 2007 (oprichting van de Fiscale Bemiddelingsdienst);
- **14 juni 2007** BS, Oproep tot kandidaatstelling voor de mandaten van leden van het College van de Fiscale Bemiddelingsdienst;
- **15 juni 2007** BS, Ministerieel Besluit van 16 mei 2007 tot vaststelling van de selectieprocedure voor de ambtenaren van de Fiscale Bemiddelingsdienst;
- **1 november 2007** Datum vanaf wanneer de belastingplichtige de mogelijkheid heeft een aanvraag in te dienen;
- **18 december 2007** Onderzoek door het Directiecomité van de kandidaturen voor de mandaten van lid van het College van de Fiscale Bemiddelingsdienst;
- **29 januari 2008** Circulaire nr. AFZ/2007-0576 (AFZ 1/2008);
- **13 november 2009** Aanneming door de Ministerraad van het ontwerp van koninklijk besluit tot aanduiding van de leden van de Fiscale Bemiddelingsdienst;
- **9 december 2009** BS, Koninklijk Besluit van 3 december 2009 houdende regeling van de diensten andere dan operationele van de Federale Overheidsdienst Financiën (autonome diensten);
- **23 december 2009** Ministerieel Besluit tot benoeming van de Voorzitter van het College van de Fiscale Bemiddelingsdienst;

¹⁰ Art. 13, 1e lid, van de wet van 22 maart 1995 tot instelling van de federale ombudsmannen.

Fiscale Bemiddelingsdienst – Jaarverslag 2010

- **18 januari 2010** Eerste vergadering van het College van de Fiscale Bemiddelingsdienst;
- **1 februari 2010** BS, Koninklijk Besluit van 7 december 2009 tot benoeming van de leden van het College van de Fiscale Bemiddelingsdienst;
- **22 februari 2010** Bericht houdende oproep tot de kandidaten in het kader van de aanwerving van medewerkers bij de Fiscale Bemiddelingsdienst (intranet van de FOD Financiën);
- **9 april 2010** Einde van de aanwervingsprocedure van de medewerkers van de Fiscale Bemiddelingsdienst;
- **19 april 2010** Neerlegging van de lijst tot aanwerving van de medewerkers ter ondertekening door de Minister;
- **7 mei 2010** BS, Reglement interne orde Fiscale Bemiddelingsdienst, overhandigd aan de Minister op 21 april 2010;
- **1 juni 2010** Indienstreding van de medewerkers van de Fiscale Bemiddelingsdienst;
- **16 juni 2010** Ontmoeting met de federale ombudsmannen;
- **1 juli 2010** Ondertekening van het samenwerkingsprotocol tot organisatie van de relaties tussen de Fiscale Bemiddelingsdienst en de Algemene administraties van de FOD Financiën bevoegd inzake fiscaliteit en patrimoniumdocumentatie;
- **8 juli 2010** Vermelding van de Fiscale Bemiddelingsdienst op de portaalsite van de FOD Financiën;
- **17 augustus 2010** Handtekening door de Voorzitter van het Directiecomité van de Instructie VP2010/11883 die de samenwerking regelt tussen de Algemene administraties van de FOD Financiën met de Fiscale Bemiddelingsdienst;
- **10 september 2010** Persconferentie van de Heer Minister van Financiën : voorstelling van de Fiscale Bemiddelingsdienst.

§ 2. Doelstellingen

Aansluitend op de voortdurend groeiende complexiteit van de fiscale wetgeving en op de noodzaak om belastingplichtigen akkoord te laten gaan met de heffingen waaraan ze zijn onderworpen, beoogt de tussenkomst van de Bemiddelingsdienst een vermindering van de gerechtelijke geschillen en het vergemakkelijken van de inning van de fiscale schulden door de Schatkist.

Binnen de grenzen van zijn bevoegdheden, bestaan deze opdrachten inzonderheid uit :

- 1) het uit de wereld helpen van misverstanden;
- 2) het verzoenen van de belastingplichtige met de fiscale administratie;
- 3) het verminderen van de gerechtelijke achterstand;
- 4) het transparanter maken van de fiscale wetgeving;
- 5) het maximaal toegankelijk maken van de administratie.

DEEL II : CREATIE EN OPERATIONALISERING

Afdeling 1. Statuut

Overeenkomstig artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV) onderzoekt de Fiscale Bemiddelingsdienst de aanvragen tot bemiddeling in alle onafhankelijkheid.

Deze statutaire en functionele onafhankelijkheid is essentieel opdat de tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst efficiënt zou zijn.

Bij toepassing van § 5 van voormeld artikel 116, regelt het koninklijk besluit van 9 mei 2007 deze onafhankelijkheid.

Artikel 6 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007 bevestigt dat « *Binnen de grenzen van hun bevoegdheid, ontvangen de fiscaal bemiddelaars van geen enkele overheid instructies. Behoudens in geval van zware fout, kunnen zij niet van hun ambt worden ontheven wegens daden die zij stellen in het raam van hun ambtsvervulling.* ».

Deze bepaling laat hun dus toe om in alle onafhankelijkheid te handelen en hun taken te vervullen in alle vrijheid ten aanzien van de handelingen en van de werking van de Algemene administraties waarvoor zij bevoegd zijn.

Niettegenstaande de bemiddelaars onafhankelijk zijn, bepaalt het koninklijk besluit van 9 mei 2007 dat de dienst wordt opgericht binnen de FOD Financiën.

Het koninklijk besluit van 3 december 2009 houdende regeling van de diensten andere dan operationele van de Federale Overheidsdienst Financiën, plaatst de Bemiddelingsdienst tussen de andere autonome diensten van deze FOD¹¹.

In het Verslag aan de Koning bij voormeld besluit van 3 december 2009 wordt verduidelijkt dat de autonome diensten, diensten zijn die worden geplaatst onder het administratief gezag van de Voorzitter van het Directiecomité, maar die over een onafhankelijke beslissingsmacht en meningsuiting beschikken ten aanzien van de overheid.

Afdeling 2. Opdrachten

De opdrachten van de Fiscale Bemiddelingsdienst worden verduidelijkt in artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

§ 1. Onderzoek van de aanvragen tot bemiddeling

Uit § 1 blijkt dat « *De fiscale bemiddelingsdienst onderzoekt de hem in het raam van dit hoofdstuk voorgelegde aanvragen tot bemiddeling, in alle objectiviteit, onpartijdigheid en*

¹¹ Volgens artikel 1 van het Koninklijk Besluit houdende regeling van de diensten andere dan operationele van de Federale Overheidsdienst Financiën : « *De autonome diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën zijn : 1° de cel "Fiscaliteit van de buitenlandse investeringen", bedoeld in de artikelen 3bis tot 3septies van het koninklijk besluit van 29 oktober 1971 tot vaststelling van het organiek reglement van de Federale Overheidsdienst Financiën, en van de bijzondere bepalingen die er voorzien in de uitvoering van het statuut van het Rijkspersoneel; 2° de Dienst van de voorafgaande beslissingen in fiscale zaken, opgericht bij het koninklijk besluit van 13 augustus 2004; 3° de Fiscale bemiddelingsdienst, opgericht bij het koninklijk besluit van 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van Titel VII van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV); 4° de Waarnemingspost voor de gewestelijke fiscaliteit, opgericht bij het koninklijk besluit van 21 april 2007; 5° de Interne auditdienst, in de zin van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 augustus 2007 betreffende de interne auditactiviteiten binnen sommige diensten van de federale uitvoerende macht; 6° de Centrale rechtskundige dienst.* »

onafhankelijkheid en met inachtneming van de wet; hij streeft ernaar de standpunten van de partijen te verzoenen en zendt hen een bemiddelingsverslag. »

De eerste opdracht van de Fiscale Bemiddelingsdienst bestaat er in de hem toevertrouwde bemiddelingsaanvragen te onderzoeken, de standpunten van de partijen met mekaar in overeenstemming proberen te brengen, een oplossing te vinden die toelaat de toestand van de bezwaarindiener te regulariseren en een bemiddelingsverslag aan de betrokken partijen toe te zenden.

Zijn opdracht bestaat erin met aandrang de oplossing te adviseren die van aard is om het geschil op te lossen. Deze opdracht is, gelet op het openbare orde karakter van de fiscale wetgeving, evenwel beperkt. De tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst mag niet leiden tot een vrijstelling of een vermindering van de belasting in strijd met de fiscale wet.

Deze opdracht wordt nader onderzocht in Deel III van huidig verslag.

§ 2. Richten van aanbevelingen

De tweede opdracht is overeenkomstig § 2 : *« De fiscale bemiddelingsdienst kan ook aanbevelingen richten aan de voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Financiën, in het bijzonder met betrekking tot bestuurshandelingen of de bestuurlijke werking die in strijd zijn met de principes van behoorlijk bestuur en de wetten en verordeningen. »*.

Deze opdracht bestaat in het opstellen van aanbevelingen die in de regel tot doel hebben de vastgestelde problemen op te lossen, vertrekkende vanuit hun oorsprong.

De Fiscale Bemiddelingsdienst kan in dit geval aan de Voorzitter van het Directiecomité alle maatregelen voorstellen die hij nodig acht om tegemoet te komen aan bestuurshandelingen en de bestuurlijke werking die in strijd zijn met de wetten en de algemene rechtsprincipes.

De Fiscale Bemiddelingsdienst kan alle voorstellen doen die de werking van de betreffende administratieve overheid kunnen verbeteren.

Deze taak bestaat er dus in om aanbevelingen te doen opdat bepaalde door de Bemiddelingsdienst vastgestelde problemen zich in de toekomst niet meer zouden voordoen.

Door zijn bevoegdheid om aanbevelingen te doen, draagt de Fiscale Bemiddelingsdienst bij tot de administratieve modernisering van de FOD Financiën.

De aanbevelingen worden opgenomen in Deel IV van huidig verslag.

Afdeling 3. Betrokken domeinen

De artikelen 117 tot 130 van de wet van 25 april 2007 hebben verschillende wijzigingen aangebracht aan de fiscale wetboeken, waarbij de tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst wordt voorzien. De draagwijdte ervan wordt onderzocht in Deel III van huidig verslag.

§ 1. Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde

De Fiscale Bemiddelingsdienst is bevoegd inzake de belasting over de toegevoegde waarde.

De artikelen 117 en 118 van de wet van 25 april 2007 hebben de artikelen 84^{quater} (aanvraag tot bemiddeling in geval van een blijvend meningsverschil over de taxatie) en 85ter (aanvraag tot bemiddeling inzake de invordering) ingevoegd in het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde.

§ 2. Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

De Fiscale Bemiddelingsdienst is bevoegd inzake de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, alsook inzake de belasting van niet-inwoners (cf. art. 1, § 1 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992).

Hij is tevens bevoegd inzake de onroerende voorheffing, de roerende voorheffing en de bedrijfsvoorheffing (cf. art. 1, § 2, en 249 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992).

Ook inzake de vaststelling van het kadastraal inkomen is hij bevoegd (cf. art. 471 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992).

De Fiscale Bemiddelingsdienst is evenwel niet bevoegd wanneer een Gewest zelf « de dienst van de betreffende belasting »¹² verzekert. Dit is het geval voor de onroerende voorheffing waarvoor het Vlaamse Gewest bevoegd is.

De artikelen 119 tot 121 van de wet van 25 april 2007 hebben de artikelen 376*quinquies* (aanvraag tot bemiddeling in geval van een bezwaarschrift inzake de taxatie, ingediend bij de directeur der belastingen), 339*bis* (aanvraag tot bemiddeling inzake de invordering) en 501*bis* (aanvraag tot bemiddeling in geval van blijvende onenigheid omtrent het kadastraal inkomen) in het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 ingevoegd.

§ 3. Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen

De Fiscale Bemiddelingsdienst is bevoegd inzake de verkeersbelastingen (en de belasting op de inverkeerstelling) op de autovoertuigen, de belasting op de spelen en de weddenschappen, de belasting op de automatische ontspanningstoestellen, alsook op de belasting (en de aanvullende belasting) op de deelname van de werknemers in de winst of in het kapitaal van de vennootschap (cf. art. 1 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen).

Hij is tevens bevoegd inzake het “eurovignet” (recht van het gebruik van bepaalde wegen) (cf. wet van 27 december 1994).

De Fiscale Bemiddelingsdienst is evenwel niet bevoegd wanneer een Gewest zelf de “dienst van de belasting” waarneemt. Dit is het geval wat de belasting op de automatische ontspanningstoestellen en de belasting op de spelen en de weddenschappen betreft, waarvoor het Waalse Gewest bevoegd is. Vanaf 1 januari 2011 geldt dit eveneens voor de verkeersbelasting, de belasting op inverkeerstelling en het “eurovignet” waarvoor het Vlaamse Gewest bevoegd wordt.

Artikel 123 van de wet van 25 april 2007 heeft wijzigingen aangebracht aan artikel 2 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, teneinde de bepalingen van de artikelen 376*quinquies* en 399*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 op deze belastingen toepasselijk te maken.

De modaliteiten tot tussenkomst door de Fiscale Bemiddelingsdienst inzake de inkomstenbelastingen zijn derhalve *mutatis mutandis* van toepassing op de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen.

¹² De « dienst van de belasting » omvat de vaststelling van de belastinggrondslag, de berekening van de belasting, de controle van de belastinggrondslag en van de belasting, de daarop betrekking hebbende betwistingen (zowel administratief als gerechtelijk), de inning en de invordering van de belasting (met inbegrip van de kosten en de interesten) (*Parl. St.*, Kamer, zitt. 2000-2001, nr. 1183/007, p. 160).

§ 4. Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten

De Fiscale Bemiddelingsdienst is bevoegd inzake de registratierechten¹³.

De Fiscale Bemiddelingsdienst is evenwel niet bevoegd inzake de hypotheek- en griffierechten.

Artikel 124 van de wet van 25 april 2007 wijzigt artikel 219 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten (verzoek tot bemiddeling inzake de heffing of de invordering van de registratierechten).

§ 5. Wetboek der successierechten

De Fiscale Bemiddelingsdienst is bevoegd inzake de successierechten¹⁴.

Artikel 125 van de wet van 25 april 2007 wijzigt artikel 141 van het Wetboek der successierechten (verzoek tot bemiddeling inzake de heffing of de invordering der successierechten).

§ 6. Wetboek diverse rechten en taksen

De Fiscale Bemiddelingsdienst is bevoegd inzake de rechten op geschriften en diverse taksen (taks op de beursverrichtingen, taks op de aflevering van effecten aan toonder, jaarlijkse taks op de verzekeringsverrichtingen, jaarlijkse taks op de winstdeelnemingen, ...) (cf. Boek I en II van het Wetboek diverse rechten en taksen)¹⁵.

Artikel 126 van de wet van 25 april 2007 wijzigt artikel 202/4 van het Wetboek diverse rechten en taksen (verzoek tot bemiddeling inzake de heffing of de invordering van diverse rechten en taksen).

§ 7. Algemene wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977

De Fiscale Bemiddelingsdienst is bevoegd inzake de douane en de accijnzen.

De artikelen 127 tot 130 van de wet van 25 april 2007 hebben een nieuw Hoofdstuk XXIII*bis*, ingevoegd in de Algemene wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977, omvattende de artikelen 219*bis*, 219*ter*, en 219*quater*, handelende over de mogelijkheid tot het indienen van een aanvraag tot bemiddeling inzake de douane en de accijnzen.

Afdeling 4. Samenstelling en werking van de Fiscale Bemiddelingsdienst

Krachtens artikel 116, § 5 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV), « *De Koning, bij een in een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad:*

- *richt de dienst met als naam 'fiscale bemiddelingsdienst' op bij de Federale Overheidsdienst Financiën en bepaalt de werkingswijze ervan;*
- *benoemt, na advies van het directiecomité, de bestuurders van de bovenvermelde dienst;*
- *bepaalt de nadere regels voor de toepassing van dit hoofdstuk. »*

¹³ De Koning kan bepalen voor welke moeilijkheden in verband met de heffing en de invordering de bemiddeling is uitgesloten. Tot op heden werd geen enkel dergelijk besluit getroffen.

¹⁴ Ibidem.

¹⁵ Ibidem.

§ 1. Het College

In artikel 1 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007 wordt bepaald dat de Fiscale Bemiddelingsdienst onder de leiding wordt geplaatst van een college samengesteld uit ten minste drie en ten hoogste vijf leden, « fiscaal bemiddelaars » genoemd. De Minister wijst onder de leden van het college een Voorzitter aan.

Dit college, eventueel met uitzondering van de voorzitter, is samengesteld uit een gelijk aantal leden die respectievelijk behoren tot de Nederlandse en de Franse taalrol.

In artikel 2 van hetzelfde besluit wordt gesteld dat de fiscaal bemiddelaars worden aangeduid, na een oproep tot kandidaatstelling op basis van de functiebeschrijving en het competentieprofiel dat als bijlage bij het koninklijk besluit werd gevoegd. Ze worden aangeduid voor een termijn van vijf jaar, deze aanduiding is hernieuwbaar.

Artikel 3 stelt dat de Koning, na advies van het directiecomité, bij een in Ministerraad overlegd besluit een einde kan maken aan het mandaat van de fiscaal bemiddelaars : 1) op hun verzoek; 2) om ernstige redenen. Het mandaat eindigt van rechtswege wanneer zij de leeftijd van 65 jaar bereiken.

Zoals hiervoor reeds gesteld, werd de oproep tot de kandidaten bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 juni 2007. Het directiecomité heeft de kandidaturen op 18 december 2007 onderzocht.

Op 7 december 2009 wordt het koninklijk besluit tot benoeming van de leden van het College van de Fiscale Bemiddelingsdienst ondertekend.

Werden aldus met ingang van 1 januari 2010 benoemd tot leden van het College van de Fiscale Bemiddelingsdienst : Charles DEMARCH (Directeur), Yvan DUBUISSON (Inspecteur bij een fiscaal bestuur), Edouard TRZCINSKI (Eerste Attaché van financiën), Geert CALLAERT (Eerste Attaché van financiën) en Paul DE ROM (Auditeur-generaal, dienstchef).

Bij Ministerieel Besluit van 23 december 2009 werd de heer Edouard TRZCINSKI aangesteld als Voorzitter van het College.

§ 2. Personeel van de dienst

Overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007, is de dienst samengesteld uit ten minste twintig personeelsleden die titularis zijn van een betrekking van niveau A of B en ten minste drie personeelsleden die titularis zijn van een betrekking van niveau C. Binnen alle administraties en diensten van de FOD Financiën werd een oproep tot kandidaten gericht.

De kandidaten moeten een gunstige vermelding bekomen aan het einde van een selectieprocedure¹⁶ op basis van een functiebeschrijving en een competentieprofiel.

Uit de lijst van de op basis van de selectieprocedure weerhouden kandidaten, duidt de Minister van Financiën de personeelsleden aan, op voordracht van de fiscaal bemiddelaars.

Deze aanduiding geldt voor vijf jaar en is hernieuwbaar. Op verzoek van de fiscaal bemiddelaars, of op verzoek van het personeelslid, kan in uitzonderlijke omstandigheden van deze duur worden afgeweken bij behoorlijk gemotiveerde beslissing van de Minister van Financiën.

De wervingsprocedure van de geselecteerde medewerkers van de Fiscale Bemiddelingsdienst maakte het voorwerp uit van een bericht dat op 22 februari 2010 op het intranet van de FOD Financiën werd gepubliceerd. Deze procedure werd op 9 april 2010 afgesloten.

¹⁶ Deze selectieprocedure is vastgelegd in een ministerieel besluit van 16 mei 2007.

Fiscale Bemiddelingsdienst – Jaarverslag 2010

Op 19 april 2010 werd de lijst van de kandidaten ter ondertekening voorgelegd aan de Minister. De medewerkers zijn in dienst getreden op 1 juni 2010.

Het personeelsbestand van de Fiscale Bemiddelingsdienst (Collegeleden niet inbegrepen) was op 1 juni 2010 als volgt samengesteld:

	Nederlandstaligen	Franstaligen
Invordering	4	2
Directe Belastingen	6	3
BTW*	0	2
Patrimoniumdocumentatie**	1	0
Secretariaat (Niveau C)	1	2
TOTAAL	12	9

* : er is geen Nederlandstalige ambtenaar wegens gebrek aan geselecteerde kandidaten

** : er is geen Franstalige ambtenaar wegens gebrek aan geselecteerde kandidaten

§ 3. Werking van de dienst

De medewerkers van de Fiscale Bemiddelingsdienst voeren hun ontvangst-, onderzoeks- en bemiddelingstaken uit onder het gezag van het College.

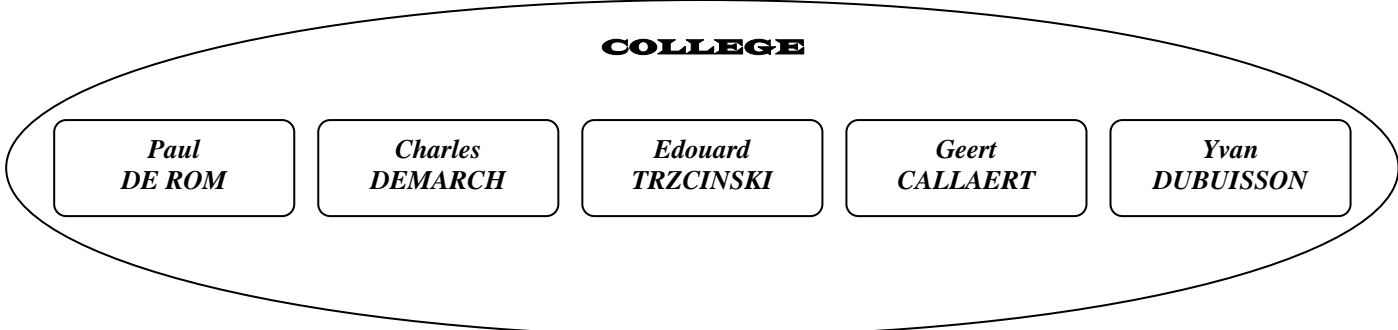
Artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007 (*BS 24.5.2007*) voorziet dat de fiscaal bemiddelaars een reglement van interne orde opstellen, waarin wordt vastgelegd op welke wijze het College vergadert, beraadslaagt en stemt. Dit reglement van interne orde werd in het *Belgisch Staatsblad* van 7 mei 2010 gepubliceerd.

Krachtens artikel 8 van het voormelde koninklijk besluit, en onverminderd de delegaties die ze elkaar bij collegiale beslissing verlenen, treden de fiscaal bemiddelaars in de regel op als College.

De medewerkers verrichten hun taken onder de leiding van een bemiddelaar in functie van de behandelde materie of van de taalrol waartoe zij behoren.

De organisatiestructuur van de Bemiddelingsdienst (toestand op 1 januari 2011) ziet er schematisch als volgt uit:

COLLEGE

TAX. NL (DB/BTW)	TAX. FR (DB)	TAX. (INTERNAT.) PAT.DOC. FR	INV. NL (DB/BTW) PAT.DOC. NL	INV. FR (DB/BTW) TAX. FR (BTW)
Giovanni FERRARI	Philippe GENTINNE	Herman FRANCOIS		Marie-Claire ANDRE
Geert GHEKIERE	Valérie MARTIN		Ilse HEERMAN	Frédéric FOGUENNE
Ingrid LEJEUNE	Anne VAN MAELE		Martine VAN DEN STEEN	François FONTAINE
Hans SECELLE			Elke WELLENS	Maryse HARCHY
Felipe UGALDE				Vincent TAMO
Vic VAN WEYENBERGH				Luc VAN DER MAELEN
Patrick WILLEMS				

SECRETARIAAT :

Carlos BOURET

Laurence DUMON

Greet SELLEKAERTS

DEEL III : BEHANDELING VAN DE AANVRAGEN

Afdeling 1. Toepassingsgebied

Zoals hiervoor reeds werd opgemerkt, kan de Fiscale Bemiddelingsdienst enkel tussenkomen in de gevallen die door de wet in de verschillende onderscheiden domeinen zijn voorzien.

§ 1. Belasting over de toegevoegde waarde

A. Inzake taxatie

Art. 84quater van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde

§ 1. Ingeval een blijvend meningsverschil over de taxatie gebracht wordt voor de minister van Financiën of de door hem gemachtigde ambtenaar, kan de schuldenaar van de belasting een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

§ 2. De aanvraag tot bemiddeling is onontvankelijk indien de schuldenaar van de belasting vooraf verzet heeft aangetekend tegen het dwangbevel, wanneer de deskundige schatting gevorderd werd met toepassing van artikel 59, § 2, of wanneer reeds uitspraak werd gedaan over de betwisting.

Wanneer de schuldenaar van de belasting verzet aantekent tegen het dwangbevel, wanneer de deskundige schatting gevorderd is met toepassing van artikel 59, § 2, of wanneer over de betwisting uitspraak werd gedaan, vóór de kennisgeving van het bemiddelingsverslag, is de fiscale bemiddelingsdienst ontheven van zijn bevoegdheid.

§ 3. Ingevolge het bemiddelingsverslag kan de administratieve beslissing het bedrag van de fiscale schuld aanpassen, voor zover dit geen vrijstelling of vermindering van belasting inhoudt. Het is evenwel niet toegelaten een aanvullende belasting te vestigen.

- **Wie ?**

De schuldenaar van de BTW.

- **Wanneer ?**

Ingeval een blijvend meningsverschil over de taxatie voor de minister of de door hem gedelegeerde ambtenaar wordt gebracht, maar *voordat* er over de betwisting uitspraak werd gedaan, een deskundige schatting werd gevorderd om de normale waarde van een goed of een dienst te bepalen of tegen het dwangbevel verzet werd aangetekend.

B. Inzake invordering

Art. 85ter van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde

In geval van betwisting met de ontvanger die belast is met de invordering van zijn fiscale schuld, kan de belastingschuldige een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

- **Wie ?**

De schuldenaar van de BTW.

- **Wanneer ?**

Bij een betwisting met de Ontvanger.

§ 2. Inkomstenbelastingen en met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen

A. Inzake taxatie

Art. 376quinquies van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

§ 1. Ingeval een bezwaarschrift werd ingediend bij de directeur der belastingen, kan de belastingschuldige, evenals zijn echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd, een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

§ 2. De aanvraag tot bemiddeling is onontvankelijk wanneer de belastingschuldige vooraf een vordering bij de rechtbank van eerste aanleg heeft ingesteld of wanneer reeds uitspraak werd gedaan over het bezwaar.

Wanneer de belastingschuldige een vordering bij de rechtbank van eerste aanleg heeft ingesteld of wanneer reeds uitspraak werd gedaan over het bezwaar, vóór de kennisgeving van het bemiddelingsverslag, is de fiscale bemiddelingsdienst ontheven van zijn bevoegdheid.

Art. 2, 1e lid, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen

Voor zover hiervan door de bepalingen betreffende de in artikel 1 genoemde belastingen niet wordt afgeweken, zijn de artikelen 298, [...], 366 tot 379, [...], 399bis [...] en 470bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 van toepassing op die belastingen.

- **Wie ?**

De belastingschuldige, evenals zijn echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd.

- **Wanneer ?**

Vanaf het ogenblik waarop bij de directeur der belastingen een bezwaarschrift werd ingediend, maar *voordat* uitspraak werd gedaan over het bezwaar of een vordering werd ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg.

B. Inzake invordering

Art. 399bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

In geval van betwisting met de ontvanger belast met de invordering van zijn fiscale schuld, kan de belastingschuldige, evenals zijn echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd, een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

Art. 2, 1e lid, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen

Voor zover hiervan door de bepalingen betreffende de in artikel 1 genoemde belastingen niet wordt afgeweken, zijn de artikelen 298, [...], 366 tot 379, [...], 399*bis*, [...] en 470*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 van toepassing op die belastingen.

- **Wie ?**

De belastingschuldige, evenals zijn echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd.

- **Wanneer ?**

Bij een betwisting met de Ontvanger.

§ 3. Kadastraal inkomen

Art. 501*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

§ 1. Indien in de loop van de behandeling van het bezwaar en na onderhandelingen de onenigheid blijft bestaan, kan de bezwaarindiener, via de tussenkomst van de onderzoekende ambtenaar, een aanvraag om bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

Wanneer het proces-verbaal van niet-akkoord, dat opgesteld is met het oog op het vorderen van de scheidsrechterlijke beslissing bedoeld in § 2 aan de belastingplichtige werd betekend vóór de kennisgeving van het bemiddelingsverslag, is de fiscale bemiddelingsdienst ontheven van zijn bevoegdheid.

§ 2. Indien de onderzoekende ambtenaar en de bezwaarindiener, ondanks de eventuele bemiddeling, geen akkoord bereiken over het kadastraal inkomen dat aan het onroerend goed moet worden toegekend, wordt een proces-verbaal van niet-akkoord opgesteld en hebben de onderzoekende ambtenaar en de bezwaarindiener de mogelijkheid een scheidsrechterlijke beslissing te vorderen teneinde het bedoelde kadastraal inkomen vast te stellen.

- **Wie ?**

De bezwaarindiener tegen het kadastraal inkomen, via de tussenkomst van de onderzoekende ambtenaar.

- **Wanneer ?**

In geval van een blijvend geschil met de onderzoekende ambtenaar, *nà* de onderhandelingen, maar *vóór* de opstelling van het proces-verbaal van niet-akkoord.

§ 4. Registratierechten

Art. 219, 1e tot 3e lid, van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten

De moeilijkheden die in verband met de heffing of de invordering van de registratierechten vóór het inleiden der gedingen kunnen oprijzen, worden door de minister van Financiën of de door hem gemachtigde ambtenaar opgelost.

Indien, na onderhandelingen, met de minister of met de door hem gemachtigde ambtenaar geen akkoord wordt bereikt over een moeilijkheid als bedoeld in het eerste lid, kan de belastingplichtige een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

Ingeval de moeilijkheid de verkoopwaarde betreft van een goed dat aan de in artikel 189 bedoelde schatting is onderworpen, kan de bemiddeling van de fiscale bemiddelingsdienst daarover niet meer gevraagd of worden voortgezet zodra de vordering tot controleschatting is ingesteld. De Koning kan bepalen voor welke moeilijkheden in verband met de heffing en invordering van de registratierechten bemiddeling door de fiscale bemiddelingsdienst is uitgesloten.

- **Wie ?**

De belastingplichtige.

- **Wanneer ?**

In geval van een blijvend geschil met de Minister of de door hem gedelegeerde ambtenaar, *nà* de onderhandelingen, maar *vóór* de instelling van een vordering tot controleschatting, bedoeld in artikel 189 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten.

§ 5. Successierechten

Art. 141, 1e tot 3e lid, van het Wetboek der successierechten

De oplossing der moeilijkheden, die met betrekking tot de heffing of de invordering der rechten van successie en van overgang bij overlijden vóór het inleiden der gedingen kunnen oprijzen, komt de Minister van Financiën of de door hem gemachtigde ambtenaar toe.

Indien, na onderhandelingen met de minister of met de door hem gemachtigde ambtenaar geen akkoord wordt bereikt over een moeilijkheid als bedoeld in het eerste lid, kan de belastingplichtige een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

Ingeval de moeilijkheid de verkoopwaarde betreft van een goed dat aan de in artikel 111 bedoelde schatting is onderworpen, kan de bemiddeling van de fiscale bemiddelingsdienst daarover niet meer gevraagd of voortgezet worden van zodra de vordering tot controleschatting is ingesteld. De Koning kan bepalen voor welke moeilijkheden in verband met de heffing en invordering van de successierechten bemiddeling door de fiscale bemiddelingsdienst is uitgesloten.

- **Wie ?**

De belastingplichtige.

Wanneer ?

In geval van een blijvend geschil met de Minister of de door hem gedelegeerde ambtenaar, *nà* de onderhandelingen, maar *vóór* de instelling van een vordering tot controleschatting, bedoeld in artikel 111 van het Wetboek der successierechten.

§ 6. Diverse rechten en taksen

Art. 202/4, 1e tot 3e lid, van het Wetboek diverse rechten en taksen

De moeilijkheden die in verband met de heffing of de invordering van de diverse rechten en taksen *vóór* het inleiden der gedingen kunnen oprijzen, worden door de Minister van Financiën of de door hem gemachtigde ambtenaar opgelost.

Indien, na onderhandelingen met de minister of met de door hem gemachtigde ambtenaar geen akkoord wordt bereikt over een moeilijkheid als bedoeld in het eerste lid, kan de belastingplichtige een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

De Koning kan bepalen voor welke moeilijkheden in verband met de heffing en invordering van de diverse rechten en taksen bemiddeling door de fiscale bemiddelingsdienst is uitgesloten.

- **Wie ?**

De belastingplichtige.

- **Wanneer ?**

In geval van een blijvend geschil met de Minister of de door hem gedelegeerde ambtenaar en *nà* de onderhandelingen.

§ 7. Douane en accijnzen

Art. 219bis van de Algemene wet inzake douane en accijnzen

Iedere persoon die, overeenkomstig de artikelen 211 tot en met 219, een regelmatig administratief beroep tegen een beschikking instelt, kan een aanvraag tot bemiddeling betreffende die beschikking indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

Art. 219ter, 1e lid, van de Algemene wet inzake douane en accijnzen

De aanvraag tot bemiddeling is onontvankelijk wanneer de aanvrager vooraf een vordering bij de rechtbank van eerste aanleg heeft ingesteld of wanneer over het administratief beroep bij toepassing van artikel 219 een beslissing werd getroffen.

- **Wie ?**

Iedere persoon die een administratief beroep instelt tegen een beschikking inzake douane en accijnzen.

• **Wanneer ?**

Wanneer er een administratief beroep wordt ingesteld tegen een beschikking, maar voor er over het administratief beroep een beslissing werd getroffen of bij de rechtbank van eerste aanleg een vordering werd ingesteld.

Afdeling 2. Indiening van een bemiddelingsaanvraag - modaliteiten

Overeenkomstig artikel 9 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007 kan "iedere belanghebbende ... een aanvraag tot bemiddeling indienen ofwel schriftelijk, per fax of per e-mail ofwel mondeling tijdens de permanentie georganiseerd door de dienst."

Elke belanghebbende kan rechtstreeks zijn bemiddelingsaanvraag indienen :

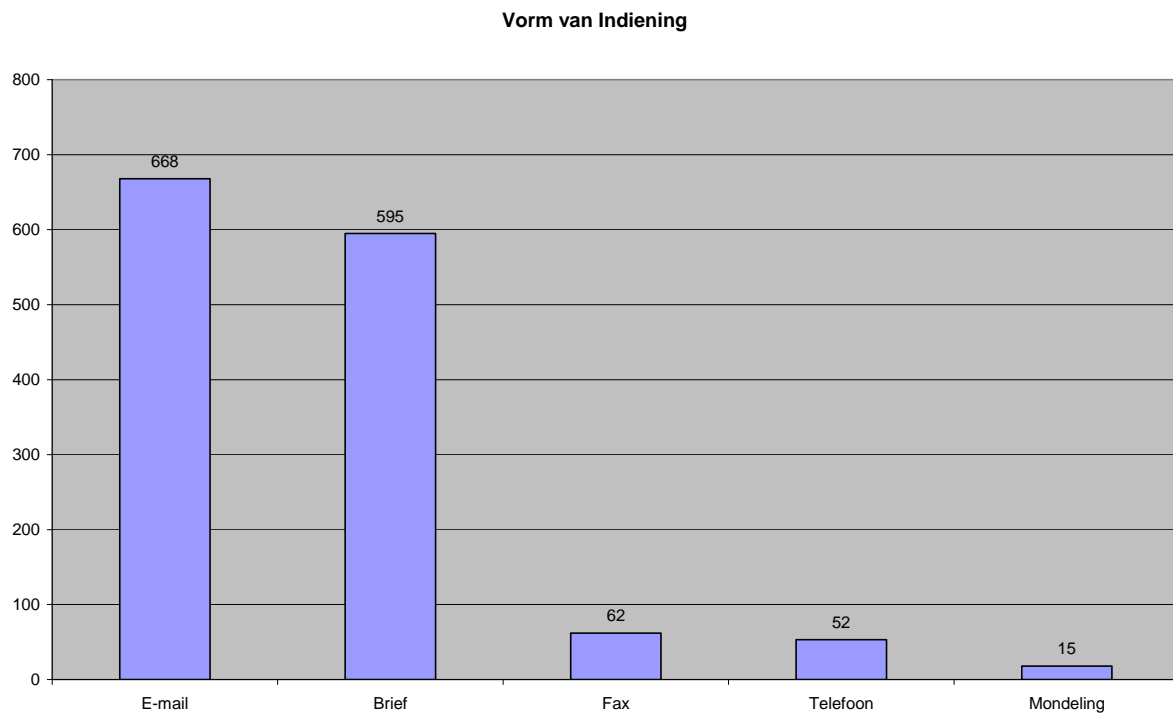
- schriftelijk : per gewone brief , gericht aan de "Fiscale Bemiddelingsdienst - Koning Albert II-laan 33, bus 46 - 1030 Brussel" ;
- per faxbericht, gericht aan het faxnummer 0257/980.57 ;
- per e-mail, gericht aan fiscaal.bemiddelaars@minfin.fed.be ;
- mondeling : tijdens een bezoek aan de kantoren van de Bemiddelingsdienst (bij voorkeur na afspraak) of telefonisch.

Wat het kadaster betreft, wordt opgemerkt dat de aanvraag slechts *indirect* kan worden ingediend. Artikel 501bis van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 voorziet immers dat de aanvrager zijn bemiddelingsaanvraag slechts via tussenkomst van de onderzoekende ambtenaar kan indienen.

In de loop van 2010 ontving de Fiscale Bemiddelingsdienst 1.198 aanvragen (533 Nederlandstalige en 665 Franstalige). Hierbij komen nog 194 aanvragen die vóór de operationalisering van de Fiscale Bemiddelingsdienst werden ingediend en die begin 2010 nog in behandeling waren (112 Nederlandstalige en 82 Franstalige).

	In behandeling < 2010	Ontvangen in 2010	Afgesloten in 2010	In behandeling eind 2010
Nederlandstalig	112	533	456	189
Franstalig	82	665	530	217
TOTAAL	194	1198	986	406

De hiernavolgende grafiek geeft aan op welke wijze de bemiddelingsaanvragen werden ingediend:

Afdeling 3. Behandeling van de aanvraag

De eigenlijke behandelingsprocedure van een bemiddelingsaanvraag wordt toegelicht in de artikels 10 tot 12 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007.

Gedurende het eerste jaar van zijn activiteit werd de Fiscale Bemiddelingsdienst op geregelde tijdstippen ook gecontacteerd in verband met aangelegenheden die strikt genomen niet in zijn eigenlijke opdracht kaderen en die als vragen om inlichtingen konden worden beschouwd. Dergelijke vragen hebben vaak betrekking op de toepassing van één welbepaald onderdeel van de fiscale wetgeving, op de aflijning van de bevoegdheid van de Bemiddelingsdienst of op de wijze waarop de belastingplichtige zich "in regel kan stellen" met de Administratie ("diversen").

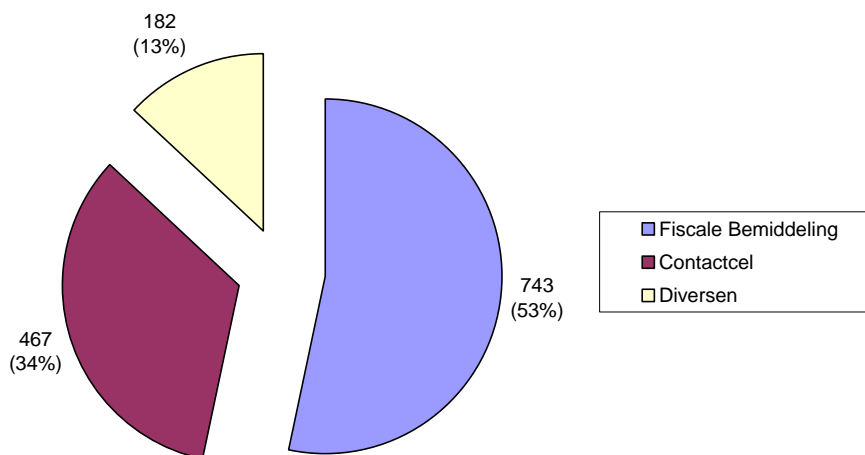
Er wordt tevens aan herinnerd dat de Fiscale Bemiddelingsdienst de taken heeft overgenomen die voordien waren toevertrouwd aan de "Contactcel Invordering", die tussenkwam in geschillen tussen de belastingplichtige en de Ontvanger (directe belastingen of BTW). Wanneer aanvragen die betrekking hebben op een invorderingsprobleem, aan het Kabinet van de Minister of de Staatssecretaris of aan het Koninklijk Paleis worden gericht en aan de Fiscale Bemiddelingsdienst worden toegestuurd, werd beslist om deze aanvragen op een specifieke wijze te behandelen ("contactcel invordering").

Momenteel kunnen de aan de Fiscale Bemiddelingsdienst gerichte aanvragen in drie verschillende types worden onderverdeeld:

	In behandeling < 2010	Ontvangen in 2010	Afgesloten in 2010	In behandeling eind 2010
Fiscale bemiddeling	138	605	479	264
Contactcel Invordering	45	422	378	89
Diversen	11	171	129	53
TOTAAL	194	1198	986	406

Rekening houdend met de 1198 in 2010 ontvangen aanvragen en de 194 aanvragen die vóór de operationalisering van de Fiscale Bemiddelingsdienst werden ingediend en begin 2010 nog in behandeling waren, behoren 743 dossiers tot het type "fiscale bemiddeling", 467 tot het type "contactcel invordering" en 182 tot het type "diversen".

Type van de aanvragen

Welke aanvragen worden in deze drie categorieën ondergebracht en hoe worden ze behandeld ?

§ 1. Fiscale bemiddeling

De tekst van de artikels 10 en 11 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007, luidt als volgt:

Artikel 10. De aanvragen tot bemiddeling maken het voorwerp uit van een ontvangstbewijs uitgereikt aan de aanvrager binnen een termijn van vijf werkdagen te rekenen vanaf de datum van ontvangst van de aanvraag.

Wanneer de bemiddeling mondeling aangevraagd wordt, wordt zij op papier gezet door de dienst. In afwijking van het eerste lid wordt het ontvangstbewijs onmiddellijk uitgereikt.

Artikel 11. De dienst deelt de aanvrager ten laatste binnen de vijftien werkdagen vanaf de ontvangst van de aanvraag tot bemiddeling haar beslissing mee om deze aanvraag al dan niet te behandelen of ze aan een andere ombudsman door te zenden. De weigering om een klacht te behandelen wordt gemotiveerd. De dienst fiscaal bemiddelaar stelt de betrokken fiscale dienst in kennis van de aanvraag tot bemiddeling die zij voornemens is te behandelen.

Artikel 116, § 1, 2e lid, Wet van 25 april 2007 luidt als volgt:

De fiscale bemiddelingsdienst weigert een aanvraag tot bemiddeling te behandelen :
indien de aanvraag duidelijk ongegrond is;
indien de aanvrager duidelijk geen stappen bij de betrokken bevoegde administratieve overheid heeft ondernomen teneinde de standpunten met elkaar te verzoenen¹⁷.

Naar aanleiding van het onderzoek van de aanvraag zal de Fiscale Bemiddelingsdienst nagaan of de behandeling van de aanvraag onder zijn bevoegdheid valt (cfr. Deel III - Afdeling 1. Toepassingsgebied - supra).

In dit verband bevat de instructie VP2010/11883 d.d. 17.8.2010 de volgende verduidelijking:

¹⁷ Een aanvraag is manifest ongegrond indien zij berust op ongefundeerde beschuldigingen, schattingen of klachten met tergende of eerrovende bedoelingen.

15. *Er wordt aangestipt dat er geen administratief geschil is dat een tussenkomst vanwege de FBD rechtvaardigt, in geval van:*
- a) een wettelijk geregeld administratief beroep dat niet ontvankelijk is;*
 - b) een aanvraag tot ambtshalve ontheffing als bedoeld in art. 376, WIB 92;*
 - c) een administratief geschil dat reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing omtrent het geschil;*
 - d) een administratief beroep of een administratief geschil dat door de betrokkene reeds is onderworpen aan de beoordeling van een rechter; hetzelfde geldt wanneer de vordering tot controleschatting is ingesteld om de verkoopwaarde vast te stellen van een goed dat aan controleschatting is onderworpen (art. 219, W.Reg., art. 141, W.Succ. en art. 202/4, WDRT);*
 - e) een genadeverzoek bij toepassing van art. 9 van het besluit van de Regent van 18 maart 1831.*

Het samenwerkingsprotocol van 1 juli 2010 tot organisatie van de relaties tussen de Fiscale Bemiddelingsdienst en de Algemene Administraties van de FOD Financiën bevoegd inzake fiscaliteit en patrimoniumdocumentatie, bevat de volgende passage:

4. Van de beslissing die de FBD bij toepassing van artikel 11 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007 neemt met betrekking tot de (on)ontvankelijkheid van de bemiddelingsaanvraag, wordt een bij voorkeur elektronische kopie naar het bevoegde contactpunt¹⁸ en naar de bevoegde dienst die over de administratieve betwisting moet beslissen, verstuurd.

Is een aanvraag onontvankelijk, dan probeert de Fiscale Bemiddelingsdienst zo mogelijk bijstand te verlenen (bv. door nuttige informatie te verstrekken, door de vraag aan een andere bemiddelaar toe te zenden, ...).

Een aanvraag kan als zodanig onontvankelijk zijn wanneer tot dusver geen stappen werden ondernomen bij de bevoegde administratieve overheid. Het feit dat de aanvrager wordt ingelicht omtrent het ontbreken van een formaliteit en de daaruit voortvloeiende onontvankelijkheid van zijn aanvraag, zal hem toelaten hieraan te verhelpen.

Ook gebeurt het vaak dat onontvankelijkheidsbeslissingen gepaard gaan met bijstand onder de vorm van diverse informatie, waardoor de burger op het goede spoor wordt gezet bij de verdere stappen die hij zal ondernemen.

Artikel 116, § 1, 3e lid, Wet van 25 april 2007, luidt als volgt:

De indiening en het onderzoek van een aanvraag tot bemiddeling hebben geen enkele schorsende of stuitende werking.

Dit betekent dat de bevoegde dienst het onderzoek van het administratieve geschil kan verder zetten.

Het bovenvermelde Protocol voorziet evenwel het volgende:

8. Wanneer de FBD een bemiddelingsaanvraag ontvankelijk heeft verklaard, stelt die schriftelijk en in onderlinge overeenstemming met de bevoegde dienst die over de administratieve betwisting moet beslissen, een redelijke termijn vast binnen dewelke die aanvraag in het licht van de principes van behoorlijk bestuur en de procedureregels die ter zake gelden moet worden behandeld.

9. Gedurende de overeenkomstig punt 8 vastgestelde termijn, zet de bevoegde dienst die over de administratieve betwisting moet beslissen, zijn werkzaamheden met betrekking tot het onderzoek van de betwisting verder, daaronder begrepen het horen van partijen. Hij onthoudt zich van het effectief treffen van de beslissing en/of van het nemen van uitvoeringsmaatregelen die de bemiddeling in het gedrang kunnen brengen, tenzij de

¹⁸ De administrateurs-generaal duiden binnen hun centrale diensten, en ieder voor de algemene administratie waarvoor hij verantwoordelijk is, een contactpunt aan dat instaat voor de relaties met de Fiscale Bemiddelingsdienst.

bevoegde dienst die over de administratieve betwisting moet beslissen, genoodzaakt is een beslissing te treffen om het verstrijken van de in artikel 1385undecies van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde termijn van zes of negen maanden te vermijden, of tenzij het naleven van de termijn de rechten van de Schatkist in het gedrang zou brengen of tot vertraging zou leiden bij de ter beschikking stelling van eigen middelen aan de Europese Commissie.

Artikel 12 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007, luidt als volgt:

Het bemiddelingsverslag wordt aan de aanvrager en de betrokken fiscale dienst ter kennis gebracht.

In dit verband wordt verwezen naar punt 10 van bovenvermeld Protocol:

10. Het resultaat van de bemiddeling tussen de partijen wordt door de FBD in het bemiddelingsverslag opgenomen. Het bemiddelingsverslag wordt, gelijktijdig met de verzending aan de aanvrager en bij voorkeur langs elektronische weg, naar het bevoegde contactpunt en naar de bevoegde dienst die over de administratieve betwisting moet beslissen, verstuurd. Indien nodig neemt de bevoegde dienst die over de administratieve betwisting moet beslissen, het verslag op in de daartoe bestemde fiscale gegevensbanken.

Met betrekking tot de eigenlijke administratieve beslissing, stipuleert datzelfde Protocol het volgende:

11. De dienst die over de administratieve betwisting moet beslissen, treft na ontvangst van het bemiddelingsverslag zo spoedig mogelijk de beslissing.

Dit betekent dat de Fiscale Bemiddelingsdienst enkel probeert om de standpunten te verzoenen en dat het resultaat van de bemiddeling in een bemiddelingsverslag wordt opgenomen. Het rapport zal melding maken van een wederzijds akkoord of van een blijvend niet-akkoord tussen de partijen¹⁹. Hoe dan ook is het de administratieve overheid - en niet de Fiscale Bemiddelingsdienst - die de uiteindelijke beslissing treft.

De opdracht van de Fiscale Bemiddelingsdienst bestaat immers in het zoeken naar oplossingen voor de problemen die hem worden voorgelegd; hierbij oefent de Bemiddelingsdienst een invloedsmagistratuur uit, zonder dat hij evenwel beslissingen treft.

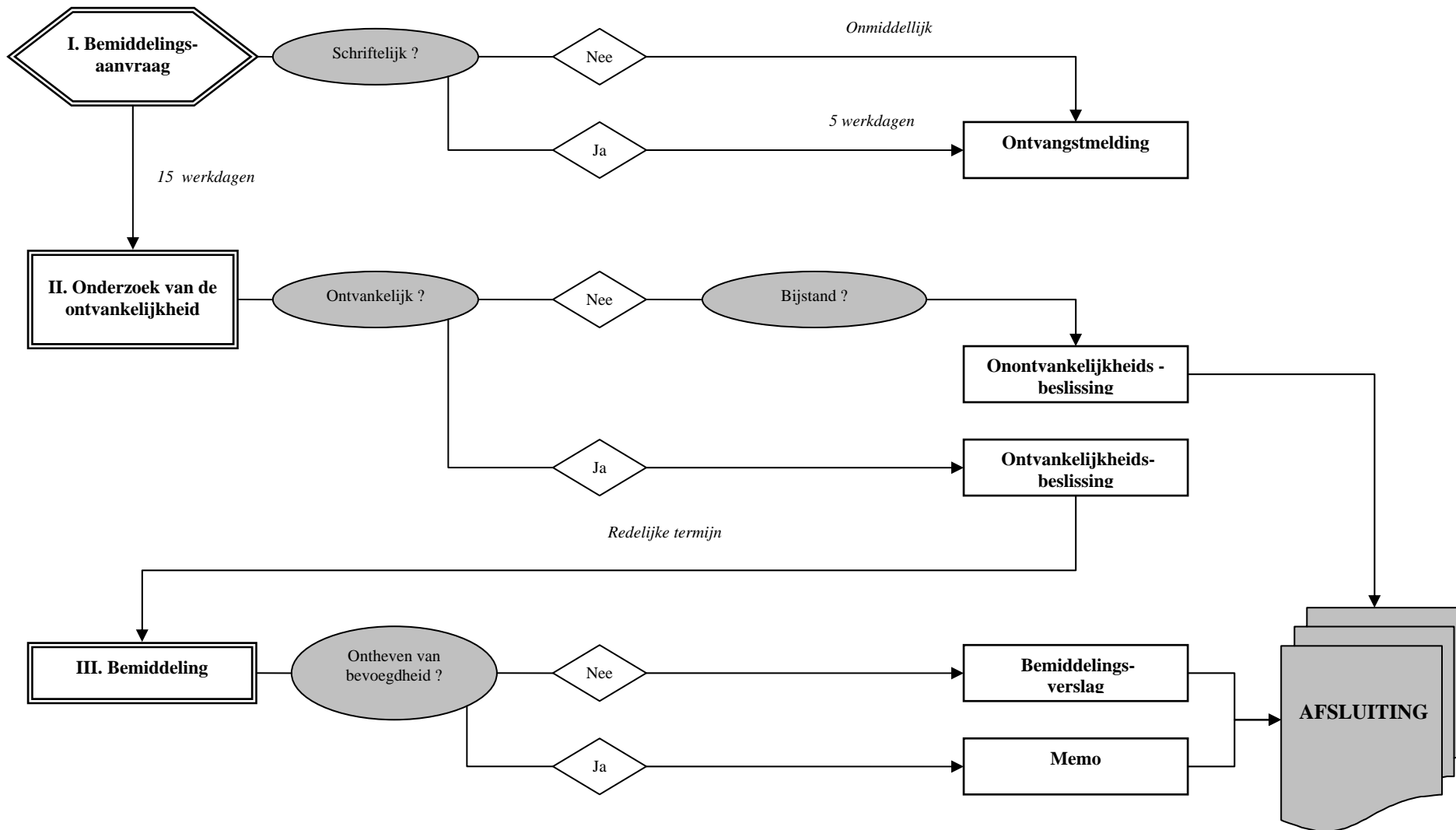
In dit verband kan nuttig worden verwezen naar de bepalingen van artikel 116, § 1, 4e lid, van de wet van 25 april 2007: "*Tegen de bemiddelingsverslagen en de beslissingen betreffende de ontvankelijkheid kan geen administratief of een gerechtelijk beroep worden ingesteld.*".

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst gebeurlijk niét door een onontvankelijkheidsbeslissing of een bemiddelingsverslag wordt beëindigd; dit is met name het geval bij een ontheffing van zijn bevoegdheid.

Een dergelijke ontheffing doet zich voor wanneer, buiten diens wil om, een einde wordt gesteld aan de opdracht van de Fiscale Bemiddelingsdienst. De oorzaken hiervan worden opgesomd in verschillende fiscale bepalingen en hebben inzonderheid betrekking op de gevallen waarin de belastingplichtige zijn aanvraag intrekt, een zaak voor de rechtbank aanhangig wordt gemaakt, een schatting wordt gevorderd, ... , enz. De ontheffing doet zich eveneens voor wanneer de bevoegde dienst uitspraak doet over het bezwaarschrift en daardoor de Fiscale Bemiddelingsdienst feitelijk van zijn opdracht ontslaat.

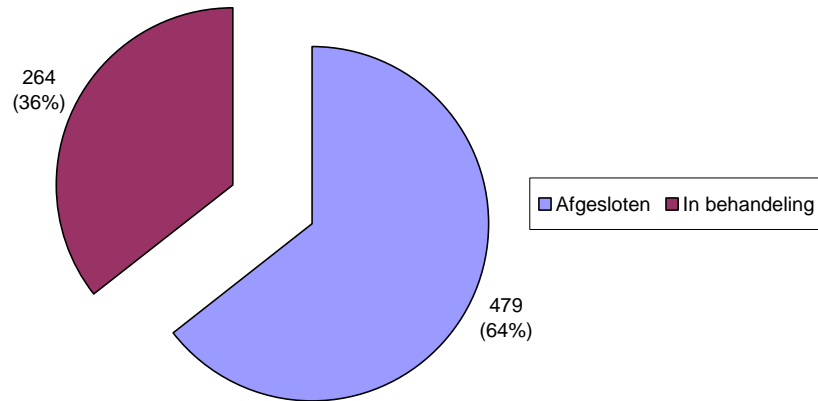
¹⁹ In bepaalde gevallen kan het verslag melding maken van een gedeeltelijk akkoord; in dat geval zullen een aantal bemiddelingspunten het voorwerp uitmaken van een wederzijds akkoord, terwijl het geschil voor het overige zal blijven bestaan.

Schema

Van de 743 dossiers van het type "fiscale bemiddeling" werden er 479 afgesloten in 2010; 264 dossiers waren nog in behandeling op 31.12.2010.

FBD: Dossiers in behandeling versus afgesloten dossiers

In Deel IV van het onderhavige verslag, zal op gedetailleerde wijze worden ingegaan op de wijze waarop de voormelde dossiers werden afgesloten, op de betrokken Algemene administraties en op de beoogde belastingen.

§ 2. Contactcel Invordering

De Fiscale Bemiddelingsdienst heeft de taken overgenomen die voordien waren toevertrouwd aan de "Contactcel Invordering" (ontbonden met ingang van 1 juni 2010), die tussenkwam in geschillen tussen de belastingplichtige en de Ontvanger (directe belastingen of BTW) en die, op het vlak van de invordering, reeds gelijkaardige doelstellingen had als de Fiscale Bemiddelingsdienst.

Over het algemeen zijn de desbetreffende aanvragen gelinkt aan een invorderingsprobleem, dat wordt voorgelegd aan het Koninklijk paleis, het Kabinet van de Minister, de Staatssecretaris of aan de vroegere medewerkers van de voornoemde Contactcel. Deze aanvragen worden vervolgens overgemaakt aan de Fiscale Bemiddelingsdienst via de diensten van de Voorzitter van het Directiecomité en worden op de daartoe geëigende manier behandeld.

Het gaat hoofdzakelijk om invorderingsproblemen of vragen om een tussenkomst om de terugbetaling van geblokkeerde belastinggelden te versnellen, die formeel gezien geen eigenlijke fiscale bemiddelingsaanvragen zijn.

Vaak gaat het om dossiers van belastingplichtigen die aanzienlijke fiscale schulden hebben en die geen uitweg meer zien. In dergelijke gevallen wordt eerst nagegaan of dit al dan niet te wijten is aan structurele betalingsproblemen. Stelt de Fiscale Bemiddelingsdienst vast dat het eerder gaat om tijdelijke financiële moeilijkheden, dan wordt de schuldenaar gewezen op de mogelijkheid tot het verkrijgen van betalingsfaciliteiten, eventueel gekoppeld aan een vraag om vrijstelling van nalatighedsinteressen.

Wanneer de verzoekers echter kennelijk met een duurzame schuldenlast te kampen hebben, wordt er verwezen naar de mogelijkheid om een verzoek om onbeperkt uitstel van de invordering van de betrokken belastingen in te dienen. Indien uit een dossier blijkt dat er een verscheidenheid aan schuldeisers is, zullen de belastingplichtigen evenwel meteen naar de procedure van de collectieve schuldenregeling worden gedirigeerd.

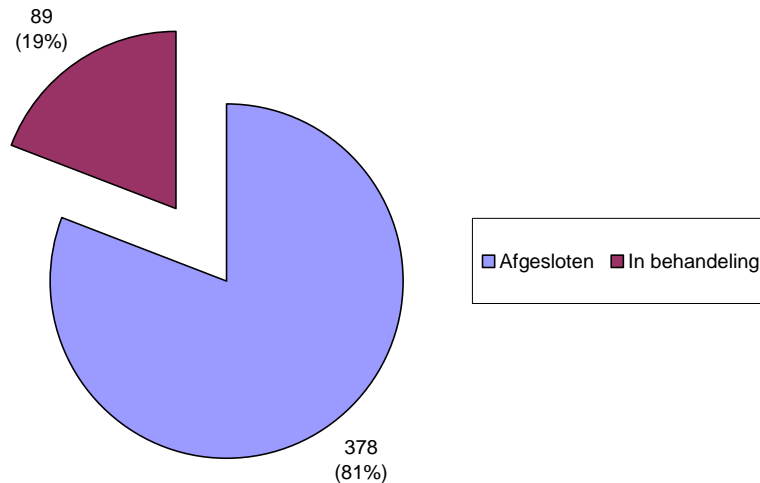
Voor elke mogelijkheid tot spreiding of uitstel van betaling, alsook van enige andere gunstmaatregel op het vlak van de invordering, waarvoor de betrokken belastingschuldigen in principe in aanmerking kunnen komen, wordt door de Fiscale Bemiddelingsdienst steeds duidelijk en gericht uiteengezet welke modaliteiten en/of voorwaarden er moeten worden vervuld.

Indien de verzuchtingen van de verzoekende belastingplichtigen zich situeren op het vlak van een belastingteruggave die nog niet werd vereffend, wordt een onderzoek ingesteld om na te gaan waarom de vereffening op zich laat wachten. In samenspraak met de bevoegde diensten en de belastingplichtigen worden de in voorkomend geval ontbrekende rechtvaardigingsstukken verzameld en aan de dienst bezorgd die de vereffening kan finaliseren. In sommige gevallen wordt er tussengekomen om de wettelijk verschuldigde moratoriuminterest te laten toekennen.

In de beide gevallen streeft de Fiscale Bemiddelingsdienst met zijn tussenkomst naar een correcte dienstverlening en informatieverstrekking aan de burger, maar poogt deze dienst tezelfdertijd de taken van de invorderings- en uitbetalingsdiensten te verlichten.

Van de 467 dossiers van het type "contactcel invordering" werden er 378 afgesloten in 2010; 89 dossiers waren nog in behandeling op 31.12.2010.

Contactcel: Dossiers in behandeling versus afgesloten dossiers

§ 3. Diversen

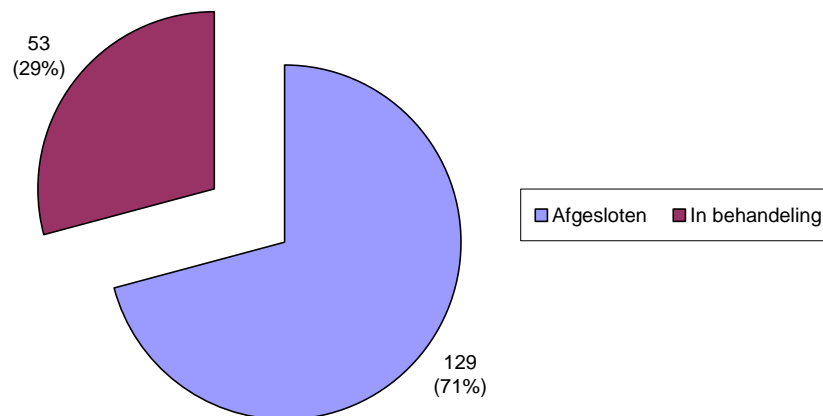
De Fiscale Bemiddelingsdienst ontvangt eveneens verscheidene vragen die als zodanig geen eigenlijke bemiddelingsaanvragen zijn.

Het betreft merendeels vragen om inlichtingen die onmiddellijk door de medewerkers van de Fiscale Bemiddelingsdienst worden beantwoord.

Het gebeurt ook dat mensen een afspraak vragen om hun fiscale toestand te verduidelijken. Wanneer tijdens het daaropvolgende onderhoud blijkt dat het *niet* gaat om een echte bemiddelingsaanvraag, dan wordt een dergelijke aanvraag als een *dossier "diversen"* behandeld. Dit zal met name het geval zijn wanneer iemand wenst te vernemen welke stappen hij moet ondernemen om zich op fiscaal en administratief vlak in regel te stellen.

Van de 182 dossiers van het type "diversen" werden er 129 afgesloten in 2010; 53 dossiers waren nog in behandeling op 31.12.2010.

Divers: Dossiers in behandeling versus afgesloten dossiers

DEEL IV: ANALYSE VAN DE BEHANDELING VAN DE FISCALE BEMIDDELINGSAANVRAGEN EN AANBEVELINGEN

Afdeling 1. Cijferoverzicht per Algemene administratie

In deze afdeling stelt de Fiscale Bemiddelingsdienst een cijferoverzicht voor van de eigenlijke "fiscale bemiddelingsdossiers".

De hiernavolgende tabel bevat, per Algemene administratie, een overzicht van het aantal dossiers op 31 december 2010 ontvangen, afgehandeld en in behandeling.

Fiscale Bemiddelingsdienst – Jaarverslag 2010

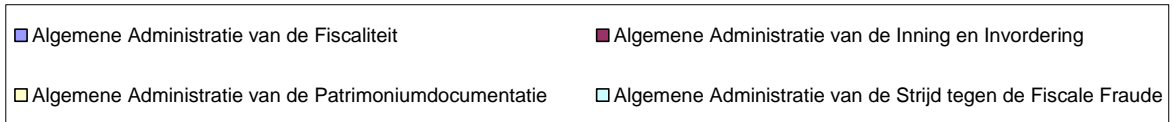
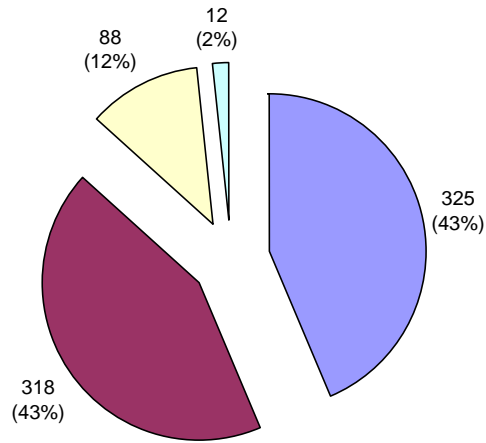
		GEOPEND			AFGESLOTEN					IN BEHANDELING
		<i>In behandeling < 2010</i>	<i>Ontvangen in 2010</i>	TOTAAL	<i>Onontvankelijk</i>	<i>Wederzijds akkoord</i>	<i>Blijvend niet-akkoord</i>	<i>Ontheffing van bevoegdheid</i>	TOTAAL	<i>In behandeling eind 2010</i>
Algemene administratie van de fiscaliteit	N	68	130	198	56	38	11	18	123	75
	F	31	96	127	24	26	7	14	71	56
		99	226	325	80	64	18	32	194	131
Algemene administratie van de inning en de invordering	N	3	131	134	58	43	19	2	122	12
	F	2	182	184	72	33	12	1	118	66
		5	313	318*	130	76	31	3	240	78
Algemene administratie van de patrimonium-documentatie	N	8	40	48	7	10	0	1	18	30
	F	14	26	40	11	13	2	1	27	13
		22	66	88	18	23	2	2	45	43
Algemene administratie van de strijd tegen de fiscale fraude	N	12	0	12	0	0	0	0	0	12
	F	0	0	0	0	0	0	0	0	0
		12	0	12	0	0	0	0	0	12
Algemene administratie van de douane en accijnzen	N	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	F	0	0	0	0	0	0	0	0	0
		0	0	0	0	0	0	0	0	0
	N	91	301	392	121	91	30	21	263	129
	F	47	304	351	107	72	21	16	216	135
		138	605	743	228	163	51	37	479	264

* Bij dit aantal dienen de 467 in 2010 geopende aanvragen van het type "contactcel invordering" te worden opgeteld; hiervan werden er 378 afgesloten (cfr. Deel III - Afdeling 3).

§ 1. Onderverdeling van de geopende dossiers

De in 2010 geopende dossiers kunnen als volgt worden onderverdeeld:

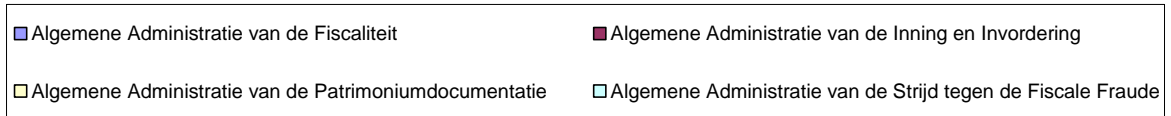
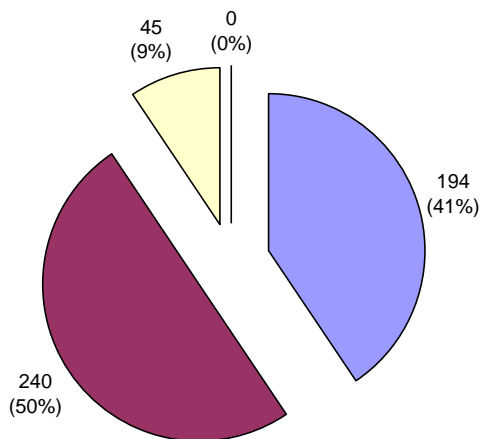
Dossiers in behandeling per administratie

§ 2. Onderverdeling van de afgesloten dossiers

De in 2010 afgesloten dossiers kunnen als volgt worden onderverdeeld:

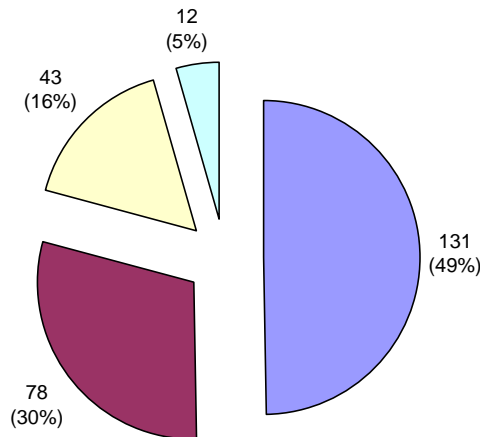
Afgesloten dossiers per administratie

§ 3. Onderverdeling van de dossiers die op 31 december 2010 in behandeling waren

De dossiers die op 31 december 2010 in behandeling waren, kunnen als volgt worden onderverdeeld:

Dossiers in behandeling per administratie

■ Algemene Administratie van de Fiscaliteit	■ Algemene Administratie van de Inning en Invordering
■ Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie	■ Algemene Administratie van de Strijd tegen de Fiscale Fraude

Afdeling 2. Gedetailleerd cijferoverzicht per Algemene administratie en voorbeelden

In deze afdeling stelt de Fiscale Bemiddelingsdienst een cijferoverzicht voor van de eigenlijke "fiscale bemiddelingsdossiers", per type belasting en per Algemene administratie.

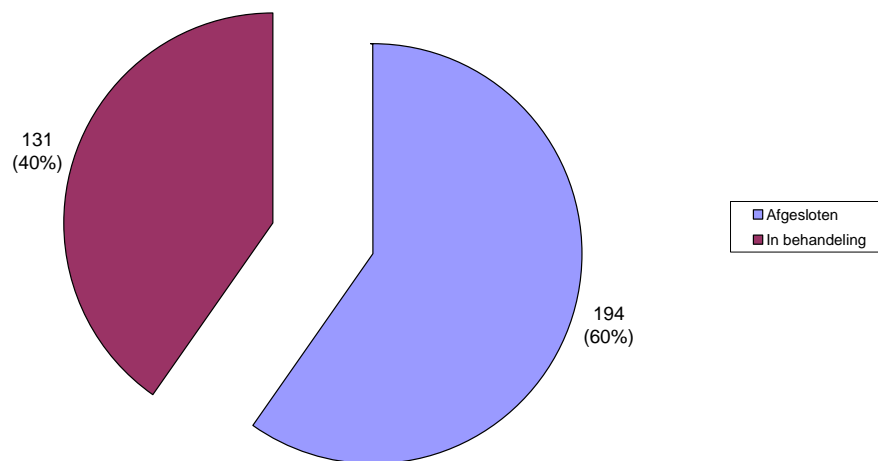
Deze cijfergegevens zullen worden geïllustreerd met enkele voorbeelden die de tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst zullen verduidelijken.

§ 1. Algemene administratie van de fiscaliteit

A. Cijferoverzicht :

Van de 325 aanvragen die betrekking hadden op de Algemene administratie van de fiscaliteit, werden er 194 afgesloten in 2010. Op 31 december 2010 bleven er nog 131 aanvragen in behandeling.

Toestand AAF

De hiernavolgende tabel bevat, voor de Algemene administratie van de fiscaliteit en per fiscale materie, een overzicht van het aantal dossiers op 31 december 2010 ontvangen, afgesloten en in behandeling.

Fiscale Bemiddelingsdienst – Jaarverslag 2010

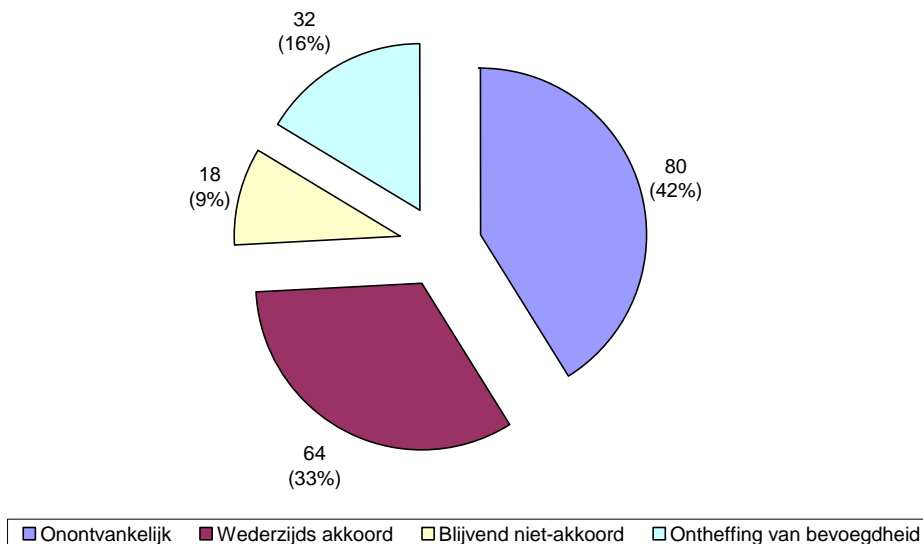
Algemene administratie van de fiscaliteit		GEOPEND			AFGESLOTEN						IN BEHANDELING
		<i>In behandeling < 2010</i>	<i>Ontvangen in 2010</i>	TOTAAL	<i>Onontvankelijk</i>	<i>Wederzijds akkoord</i>	<i>Blijvend niet-akkoord</i>	<i>Ontheffing van bevoegdheid</i>	TOTAAL	<i>In behandeling eind 2010</i>	
Belastingen	Personenbelasting	N	42	97	139	40	27	5	13	85	54
		F	23	50	73	18	14	3	12	47	26
		65	147	212	58	41	8	25	132	80	
Vennootschapsbelasting	N	14	11	25	8	5	2	4	19	6	
	F	5	7	12	1	1	4	1	7	5	
		19	18	37	9	6	6	5	26	11	
Rechtspersonenbelasting	N	0	1	1	0	0	0	0	0	1	
	F	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
		0	1	1	0	0	0	0	0	1	
Belasting van niet-inwoners	N	1	2	3	0	3	0	0	3	0	
	F	0	5	5	0	1	0	0	1	4	
		1	7	8	0	4	0	0	4	4	
Belasting over de toegevoegde waarde	N	7	12	19	4	2	3	1	10	9	
	F	2	8	10	2	2	0	0	4	6	
		9	20	29	6	4	3	1	14	15	
	N	64	123	187	52	37	10	18	117	70	
	F	30	70	100	21	18	7	13	59	41	
		94	193	287	73	55	17	31	176	111	

Fiscale Bemiddelingsdienst – Jaarverslag 2010

		GEOPEND			AFGESLOTEN					IN BEHANDELING
		<i>In behandeling < 2010</i>	<i>Ontvangen in 2010</i>	TOTAAL	<i>Onontvankelijk</i>	<i>Wederzijds akkoord</i>	<i>Blijvend niet-akkoord</i>	<i>Ontheffing van bevoegdheid</i>	TOTAAL	<i>In behandeling eind 2010</i>
Algemene administratie van de fiscaliteit	N	4	3	7	4	1	0	0	5	2
	F	1	23	24	3	8	0	0	11	13
		5	26	31	7	9	0	0	16	15
Voorheffingen en Met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen	N	0	3	3	0	0	1	0	1	2
	F	0	2	2	0	0	0	1	1	1
		0	5	5	0	0	1	1	2	3
Onroerende voorheffing	N	0	1	1	0	0	0	0	0	1
	F	0	1	1	0	0	0	0	0	1
		0	2	2	0	0	0	0	0	2
Roerende voorheffing	N	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	F	0	0	0	0	0	0	0	0	0
		0	0	0	0	0	0	0	0	0
Bedrijfsvoorheffing	N	4	7	11	4	1	1	0	6	5
	F	1	26	27	3	8	0	1	12	15
		5	33	38	7	9	1	1	18	20
Met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen		0	0	0	0	0	0	0	0	0
		0	0	0	0	0	0	0	0	0

Het hiernavolgende diagram bevat, voor de Algemene administratie van de fiscaliteit, het aantal dossiers dat in 2010 werd afgesloten.

AAF wijze van afsluiting van de bemiddeling

B. Voorbeelden en aanbevelingen

1) Personenbelasting

• Voorbeeld nr. 1/2010

Mijnheer X, een belastingplichtige die afhangt van taxatiedienst Y, dient een bezwaarschrift in bij de bevoegde Gewestelijk directeur (aanslagjaar 2010).

Hij dient eveneens een bemiddelingsaanvraag in bij de Fiscale Bemiddelingsdienst.

De Gewestelijk directeur zendt het schrijven toe aan het bevoegde front office voor behandeling als "quick win".

Vanaf dit ogenblik kan het dossier niet meer worden opgevolgd, noch door de bevoegde taxatiedienst, noch door de Fiscale Bemiddelingsdienst.

In de gegevensbanken (Workflow of TAXI) bevindt zich immers geen enkele vermelding van het bezwaarschrift.

• Aanbeveling nr. 1/2010

Het zou nuttig zijn om een als "quick win" behandeld dossier inzake personenbelasting, verder te kunnen opvolgen.

Vanaf de ontvangst van het dossier, brengt de Gewestelijke directie (of het front office) een vermelding aan waaruit blijkt dat het dossier in behandeling is (bv. in Belconet / Raadpleging AJ / de vermelding "quick win actief" aanbrengen in de rubriek "Opmerking").

- **Voorbeeld nr. 2/2010**

De Fiscale Bemiddelingsdienst wordt aangesproken door Mevrouw X.

In de loop van het jaar heeft zij, bovenop de haar toegekende werkloosheidsuitkeringen en pensioenen die als zodanig niet belastbaar zijn, bezoldigingen ontvangen die in een te betalen belastingbedrag resulteren dat hoger is dan de bezoldigingen zelf.

Deze toestand, waarbij de toevoeging van bezoldigingen - hoe klein ook - aan pensioenen en werkloosheidsuitkeringen, in een belastingverhoging resulteert die hoger is dan het inkomensupplement zelf, is een gevolg van de toepassing van artikel 154 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 dat een bijkomende belastingvermindering toekent aan de belastingplichtigen die uitsluitend pensioenen en vervangingsinkomsten verkrijgen.

Artikel 154 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 werd reeds aangepast om te vermijden dat het overschrijden van het "feitelijke vrijstellingsplafond" met een klein excedent van pensioenen en vervangingsinkomsten, zou resulteren in een belastingsupplement dat hoger is dan het inkomensupplement zelf.

- **Aanbeveling nr. 2/2010**

In het verlengde van het bovenstaande voorbeeld, lijkt een gelijkaardige wetwijziging, waardoor de genietters van vervangingsinkomsten die in de loop van een bepaald aanslagjaar minimale activiteitsinkomsten verkrijgen, niet langer worden gepenaliseerd, derhalve aangewezen. In ieder geval zou het belastingsupplement *niet* hoger mogen zijn dan het inkomensupplement.

- **Voorbeeld nr. 3/2010**

De Fiscale Bemiddelingsdienst wordt gevat in het kader van een geschil inzake beroepsinkomsten van buitenlandse oorsprong. Er wordt vastgesteld dat de documenten die aan de belastingplichtige werden toegezonden, inlichtingen bevatten die tot verwarring aanleiding kunnen geven en die onvolledige informatie verstrekken:

- het begeleidend blad bij de aangifte in de personenbelasting over het aanslagjaar 2009 vermeldt uitdrukkelijk dat het niet vereist is om bijlagen en bewijsstukken bij te voegen om de aangifte rechtsgeldig in te dienen. Daarentegen vermeldt de toelichting op blz. 41 "indien u meent ... aanspraak te kunnen maken op belastingvrijstelling ... moet u daartoe een gemotiveerd verzoek bij de aangifte voegen, alsook het bewijs ...".
- voor het aanslagjaar 2010 vermeldt het begeleidend blad eveneens dat het niet verplicht is om bijlagen bij de aangifte te voegen, om deze rechtsgeldig in te dienen maar dat het "nochtans aangewezen is, zoals de toelichting verduidelijkt, om bepaalde stukken bij uw aangifte te voegen". De tekst van de toelichting luidt daarentegen als volgt: "indien u meent ... aanspraak te kunnen maken op belastingvrijstelling ... is het aangewezen daartoe een gemotiveerd verzoek bij de aangifte te voegen ...".

- **Aanbeveling nr. 3/2010**

In het verlengde van het bovenstaande voorbeeld, lijkt het aangewezen om in Vak IV van de aangifte in de personenbelasting, voor de inkomsten van buitenlandse oorsprong, een aan te kruisen vakje "ik vraag de vrijstelling" te voorzien.

- **Voorbeeld nr. 4/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

De echtgenoten X-Y maken allebei aanspraak op de aftrek van hun werkelijke beroepskosten voor het aanslagjaar 2007; deze kosten hebben betrekking op de "klassieke" posten zoals het beroepsgedeelte van het onroerend goed, de verplaatsingskosten en verschillende uitrustingskosten. De administratie kan niet akkoord gaan met de vaststelling ervan.

Dergelijke niet-akkoorden doen zich voor sinds het aanslagjaar 2004 (inkomsten 2003). Voor de aanslagjaren 2004 tot 2006 zijn er geschillen hangende voor de rechtbank van eerste aanleg voor gelijkaardige grieven. Voor het aanslagjaar 2008 is een fiscale rechtzetting aan de gang, maar de desbetreffende aanslag werd nog niet ingekohierd.

De echtgenoten X-Y besluiten een fiscale bemiddelingsaanvraag in te dienen.

Hun aanvraag heeft betrekking op het aanslagjaar 2007; het desbetreffende bezwaarschrift wordt momenteel onderzocht.

In dit dossier is de grond van het geschil, gelet op de aard van de betwiste kosten, van een eerder beperkt belang.

Daarentegen is de indirecte draagwijdte van de bemiddelingsaanvraag interessanter.

Hoewel de bemiddeling strikt genomen slechts formeel kan worden opgestart voor het aanslagjaar 2007, moet worden vastgesteld dat het geschil, steeds opnieuw, identiek is voor de aanslagjaren 2004 tot 2006 en voor het aanslagjaar 2008 (nog in te kohieren).

Het bereiken van een oplossing voor het genoemde aanslagjaar zou het, mits het akkoord van beide partijen, mogelijk maken om het geschil voor de voorgaande jaren in dezelfde geest bij te leggen, door de neerlegging van akkoordconclusies bij de bevoegde rechter.

Een dergelijk oplossing zou bovendien reeds het toekomstige standpunt van de administratie weergeven in het geschil dat voor het aanslagjaar 2008 aan de beoordeling van dezelfde bevoegde gewestelijk directeur zou worden onderworpen.

De Fiscale Bemiddelingsdienst heeft beide partijen eerst afzonderlijk en nadien samen ontmoet.

De echtgenoten X-Y hebben de bijkomende informatie verschaft die door de dienst die met het onderzoek van het bezwaarschrift was belast, was gevraagd en uiteindelijk werd een akkoord bereikt met betrekking tot de vaststelling van de beroepskosten voor het aanslagjaar 2007.

Dankzij de tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst werd een akkoord bereikt voor de oplossing van het geschil voor het aanslagjaar 2007.

Naast dit akkoord voor een welbepaald aanslagjaar, heeft de tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst tot een overeenkomst geleid tussen de belastingplichtige en de ambtenaar die de administratie voor de rechtbank van eerste aanleg moet vertegenwoordigen, om voor de bevoegde rechter akkoordconclusies neer te leggen die op dezelfde principes zijn gebaseerd. Daarenboven zal het voor het aanslagjaar 2008 ingediende bezwaarschrift in dezelfde zin worden onderzocht.

- **Aanbeveling nr. 4/2010**

Volgens de Memorie van Toelichting zal de fiscale bemiddeling "*bijdragen tot een vermindering van de gerechtelijke geschillen, soms ongegrond, verspillend qua mensen en financiële middelen, en tot het versnellen van de inning van de sommen*

die het voorwerp uitmaken van het geschil” (Parl.St., Kamer, 2006-2007, 2873/001,87). Het doel van de Fiscale Bemiddelingsdienst is dus “de beslechting van betwistingen tussen de Administratie en de belastingbetaler te vergemakkelijken, teneinde de middelen van administratief en in voorkomend geval gerechtelijk beroep te ontlasten” (Parl.St., Kamer, 2006-2007, 2873/019,21).

Vastgesteld moet worden dat de wetgeving in de huidige vorm het bereiken van bovenvermelde doelstellingen ernstig bemoeilijkt.

Artikel 1385*undecies* van het Gerechtelijk Wetboek (ingevoegd bij Wet van 1999-03-23/30, art. 9, Inwerkingtreding 06-04-1999) luidt als volgt:

“Tegen de belastingadministratie wordt de vordering inzake de geschillen bedoeld in artikel 569, eerste lid, 32°, slechts toegelaten indien de eiser voorafgaandelijk het door of krachtens de wet georganiseerde administratief beroep heeft ingesteld.

De vordering wordt ingesteld ten vroegste zes maanden vanaf de datum van ontvangst van het administratief beroep zo over dit beroep geen uitspraak is gedaan en, op straffe van verval, uiterlijk binnen een termijn van drie maanden vanaf de kennisgeving van de beslissing met betrekking tot het administratief verhaal.

De in het tweede lid bedoelde termijn van zes maanden wordt met drie maanden verlengd wanneer de betwiste aanslag van ambtswege door de administratie is gevestigd.”

De Fiscale Bemiddelingsdienst stelt voor dit artikel om de hierna uiteengezette redenen aan te passen en te vervolledigen in die zin dat :

1. de in het tweede lid vermelde termijn van zes maanden niet korter mag zijn dan zes maanden vanaf de kennisgeving van de beslissing waarbij een aanvraag tot bemiddeling ingediend bij de Fiscale Bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de Wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV) ontvankelijk is verklaard²⁰.
2. de in het derde lid vermelde termijn niet korter mag zijn dan zes maanden vanaf de kennisgeving van de beslissing waarbij een aanvraag tot bemiddeling ingediend bij de Fiscale Bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de Wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV) ontvankelijk is verklaard.

De bemiddeling is een vorm van conflictoplossing waarbij partijen zich ertoe verbinden hun onderling conflict niet voor te leggen aan een gerechtelijke instantie. Integendeel, partijen zijn bereid hun onderling conflict toe te vertrouwen aan een onafhankelijke neutrale derde, de bemiddelaar, teneinde een optimale oplossing te zoeken voor het regelen van een onderling conflict zonder tussenkomst van enige gerechtelijke instantie.

Het spreekt voor zich dat de bemiddelingsprocedure slechts optimaal kan werken wanneer de betrokken partijen kunnen handelen zonder onder druk te staan van mogelijke gerechtelijke procedures die de bemiddeling kunnen doorkruisen.

Het is dan ook vanzelfsprekend dat van partijen die gevat zijn in de bemiddelingsprocedure mag worden verwacht dat ze geen gerechtelijke procedures opstarten die de bemiddeling onmogelijk maken of er misbruik van maken.

²⁰ Overeenkomstig artikel 11, KB 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van titel VII van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV) (BS 24.05.2007) deelt de Fiscale Bemiddelingsdienst de aanvrager ten laatste binnen de vijftien werkdagen vanaf de ontvangst van de aanvraag tot bemiddeling haar beslissing mee om deze aanvraag al dan niet te behandelen.

Dat de huidige wetgeving deze manier van werken verhindert, wordt afgeleid uit volgende vaststellingen:

1. Artikel 116, § 1, van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV) (Belgisch Staatsblad, 8 mei 2007) stelt expliciet dat de bemiddelingsprocedure niet stuitend of schorsend werkt.

Dat betekent dat de procedure gedwarsboemd kan worden door een ambtenaar die – bewust of onbewust – een beslissing neemt over een bezwaar voordat de Fiscale Bemiddelingsdienst effectief iets heeft kunnen doen met de aanvraag tot bemiddeling.

De ambtenaar zou zich gedwongen kunnen voelen om zo te handelen als het ogenblik nadert waarop de belastingplichtige een vordering bij de rechtbank kan instellen.

Immers, krachtens artikel 1385*undecies* van het Gerechtelijk Wetboek kan de belastingplichtige na het verstrijken van de periode van 6 maanden vanaf het instellen van een bezwaar (9 maanden ingeval de taxatie werd gevestigd bij toepassing van de procedure van aanslag van ambtswege) een vordering in rechte instellen als er op dat ogenblik nog geen beslissing is genomen over het ingediende bezwaarschrift.

Dat kan op zich al een reden zijn om haast te maken met een beslissing over het bezwaarschrift.

Krachtens artikel 356 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 kan de Administratie geen subsidiaire aanslag meer vestigen als de belastingplichtige een vordering bij de rechtbank heeft ingesteld zonder de beslissing van de directeur af te wachten, en de aanslag door het gerecht nietig is verklaard.

2. Ook bestaat het risico dat de Administratie kan verweten worden onzorgvuldig te handelen (“fair play”) zo aan het optreden van de Administratie moedwilligheid ten grondslag ligt door het nemen van een beslissing die de werking van de bemiddelingsprocedure onmogelijk maakt.

Het uitvoeren van verdragingsmanoeuvres of integendeel het handelen met overdreven spoed in een lopende bezwaarprocedure, kan worden opgevat in strijd te zijn met het beginsel van de “fair play”.

Het “fair play” beginsel wordt door de Raad van State erkend als één van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en zulks om te vermijden dat de Administratie op onredelijke of willekeurige wijze optreedt ten aanzien van de burger.

Daarom is het inschrijven in de wet van een schorsende of stuitende werking van de bemiddelingsprocedure zeker in het belang van belastingplichtige.

3. Daarenboven bepaalt artikel 375, § 1, tweede lid van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 dat de beslissing van de gewestelijk directeur “onherroepelijk” is wanneer geen vordering is ingesteld bij de rechtbank van eerste aanleg binnen de in artikel 1385*undecies* van het Gerechtelijk Wetboek vermelde termijn.

Aangezien de beslissing van de gewestelijk directeur thans van louter administratieve aard is, zou moeten worden aangenomen dat deze beslissing kan bestreden worden middels het instellen van administratieve beroepen, bijvoorbeeld door middel van intrekking (met terugwerkende kracht) of herziening door de administratieve overheid.

Dat heeft de fiscale wetgever echter willen vermijden en zulks om redenen van rechtszekerheid (zie het Verslag namens de commissie voor de financiën en de economische aangelegenheden, Parl. St., Senaat, zitting 1998-1999, nr.1-966/11, blz.169, sub “art.32”). Een beslissing van de gewestelijk directeur kan volgens de wetgever slechts worden aangevochten voor de rechter. Wanneer geen vordering in

rechte is ingesteld bij de rechter wordt de beslissing van de gewestelijk directeur “definitief” “zoals andere bestuurshandelingen”.

Voor het overige kan nog worden vermeld dat de voorgestelde wetswijziging eveneens kadert in de door de administratie aangehouden filosofie die erin bestaat “de dialoog met de belastingplichtige open te houden en de termijn van zes maanden te laten verlopen, eerder dan slechte of onvoldoende gemotiveerde beslissingen te treffen binnen de (*in artikel 1385undecies Ger.W*) gestelde termijn“ (cf. Verslag van het Rekenhof aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers – Administratieve behandeling van bezwaarschriften inzake directe belastingen – Opgvolgingsaudit september 2008 – hoofdstuk 3 – Actuele situatie, blz. 22).

Gelet op de voorgaande overwegingen is de Fiscale Bemiddelingsdienst van mening dat door de invoering van de voorgestelde wetswijziging beter kan worden tegemoetgekomen aan de opdrachten en de doelstellingen waarvoor de dienst is opgericht, onder meer en in het bijzonder het verminderen van het aantal gerechtelijke geschillen. De federale ombudsmannen hebben overigens reeds een gelijkaardige aanbeveling gericht aan het Parlement (zie Jaarrapport 2009 van de Federale Ombudsman, aanbeveling AA 07/04, blz. 145).

2) Vennootschapsbelasting

- **Voorbeeld nr. 5/2010 : Ontvankelijk met blijvend niet-akkoord**

Het geschil heeft betrekking op de aftrek voor risicokapitaal (artikels 205*bis* tot 205*novies* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 - "notionele interesten") in hoofde van de Belgische NV X.

De taxatieambtenaar neemt zich voor om de genoemde aftrek te verwerpen op grond van artikel 207, 2de lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, dat stelt dat geen enkele aftrek voor risicokapitaal mag worden verricht op het gedeelte van het resultaat dat voortkomt van abnormale of goedgunstige voordelen, vermeld in artikel 79 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Hij gaat er van uit dat de buitenlandse vennootschappen Y en Z, beiden verbonden aan de NV X, haar een abnormaal voordeel hebben toegekend in de zin van het voormelde artikel 79, door middel van een constructie, opgevat als een éénmalige operatie die als één geheel wordt beschouwd en waarvan iedere onderscheiden fase slechts een onmisbare schakel is bij de verwezenlijking van het enige doel, te weten het tenietdoen van de belastbare basissen op het niveau van de groep. Het abnormale voordeel bestaat inzonderheid in het inbrengen, vanuit Luxemburg, van fondsen onder de vorm van kapitaal (dus zonder enige last voor de gekapitaliseerde vennootschap) in een vennootschap zonder enig economisch nut, om deze hoofdzakelijk op depositorekeningen in Luxemburg te plaatsen, die interesten opbrengen zonder kosten, met uitzondering van de constructiekosten, betaald aan de fiduciaires.

De taxatieambtenaar steunt op een arrest van het Hof van Cassatie van 29 april 2005 om de toepassing van artikel 207, 2de lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen in dit geval te verdedigen. Hij benadrukt het feit dat het Hof van Cassatie geoordeeld heeft dat het normale of abnormale karakter van het verkregen voordeel niet alleen moet worden beoordeeld op het niveau van de verrichting die als zodanig het voordeel heeft voortgebracht, maar ook op het niveau van de onderliggende verrichtingen in het kader waarvan het voordeel werd gerealiseerd.

Tenslotte werd er een belastingverhoging toegepast wegens onvolledige of onjuiste aangifte met het opzet de belasting te ontduiken (artikel 444 van het Wetboek van de

inkomstenbelastingen 1992 en artikel 226, C, van het Koninklijk besluit tot uitvoering van voormeld Wetboek).

Daarentegen verdedigt de NV X de stelling dat uit de wettekst en de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 22 juni 2005 dient te worden afgeleid dat de aftrek voor risico-kapitaal vanaf zijn instelling aan geen enkele tewerkstellings- of investeringsverplichting was onderworpen en dat het de bedoeling van de wetgever was om alle vennootschappen die aan het gewone tarief van de vennootschapsbelasting waren onderworpen, van de maatregel te laten genieten.

Zij erkent dat de vereiste van een economische substantie destijds - en nog steeds - ter discussie staat, maar dat deze discussie ab initio door de voormelde parlementaire werkzaamheden werd beslecht.

Daarop besluit de NV X een bemiddelingsaanvraag in te dienen.

Nadat de Fiscale Bemiddelingsdienst de bij het geschil betrokken partijen heeft ontmoet, blijkt dat ieder van hen bij zijn standpunt blijft.

Het controlecentrum neemt zich voor om de door de taxatieambtenaar voorgestelde taxatie te behouden.

Het gaat er eveneens van uit dat het voormelde cassatiearrest de administratie toelaat om artikel 207, 2de lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 in te roepen, gelet op de afwezigheid van "economische substantie" in hoofde van de NV X die zich beperkt tot het passief plaatsen van fondsen en waarvan de oprichting uitsluitend door fiscale overwegingen werd ingegeven.

Anderzijds houdt de belastingplichtige vast aan zijn stelling met betrekking tot de wettekst en de voorbereidende werkzaamheden.

De standpunten van de belastingplichtige en de diensten van de Gewestelijk directeur van het controlecentrum konden niet worden verzoend.

In het onderhavige dossier gaat het dus om een principekwestie waarin een beslissing dient te worden getroffen. In het stadium van de bemiddeling kon geen akkoord worden bereikt.

De beslissing van de Gewestelijk directeur was ongunstig voor de belastingplichtige. Het behoort dan ook tot de bevoegdheid van de rechtbank van eerste aanleg om zich over deze zaak uit te spreken.

2) *Belasting over de toegevoegde waarde*

- **Voorbeeld nr. 6/2010 : Onontvankelijk**

De heer X was BTW-belastingplichtige voor zijn activiteiten van apotheker.

Bij de beëindiging van zijn activiteiten gaat hij, via zijn periodieke BTW-aangiften, over tot een regularisatie van de BTW in zijn voordeel.

In het kader van die stopzetting werd een controle uitgevoerd teneinde de correcte toepassing van de BTW-wetgeving na te gaan, alsook naar de verrichtingen gesteld op het ogenblik van de stopzetting van de activiteiten van de belastingplichtige.

De boekhouder, mandataris van de belastingplichtige, weigerde zijn akkoord te geven met de uitgevoerde verbeteringen aangebracht door de behandelende taxatieambtenaar, houdende verwerping van de door de belastingplichtige uitgevoerde regularisatie.

In dit stadium van deze procedure, deed de mandataris een beroep op de Fiscale Bemiddelingsdienst om een regeling te onderhandelen op het vlak van de

voorgestelde verbeteringen. Deze aanvraag gebeurde na meerdere malen te hebben gepoogd tot een akkoord te komen met de bevoegde taxatiediensten, maar vóór het proces-verbaal.

De aanvraag werd onontvankelijk verklaard bij afwezigheid van een behoorlijk goedgekeurd proces-verbaal, niettegenstaande de directiediensten er de voorkeur hadden aan gegeven om het advies van de Fiscale Bemiddelingsdienst te kennen vooraleer een dergelijk proces-verbaal goed te keuren.

Zodra het proces-verbaal aan de belastingplichtige werd ter kennis gebracht, kon de Fiscale Bemiddelingsdienst worden gevat door de aanvraag om bemiddeling van de heer X, evenwel laattijdig om efficiënt te kunnen tussenkomen in het kader van dit geschil en om een passende oplossing voor de partijen te betrachten.

Het voorbeeld illustreert de grote moeilijkheid waarmede de Fiscale Bemiddelingsdienst kampt om op een efficiënte wijze te kunnen tussenkomen inzake BTW-geschillen. Dit omdat het blijvend geschil zich doorgaans ruim voor de kennisgeving van het goedgekeurde proces-verbaal situeert, doch dit proces-verbaal thans een voorafgaande vereiste is vooraleer de Fiscale Bemiddelingsdienst kan worden gevat. De taak van de Bemiddelingsdienst vangt dus nu slechts aan nadat er een directoriale beslissing is genomen in samenspraak met de taxatiediensten en dus nadat er reeds met de belastingplichtige onderhandelingen zijn gevoerd, wat dus ernstig de kansen om nog tot een akkoord te komen ondergraaft. Op korte termijn moet ongetwijfeld een herziening worden beoogd van het wettelijke kader en/of de administratieve richtlijnen die inzake BTW de mogelijkheden tot tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst regelen.

3) Onroerende voorheffing

- **Voorbeeld nr. 7/2010**

Anders dan bij geschillen met betrekking tot leegstand, vrijstelling en betwisting van de hoedanigheid van de belastingschuldige, die niet door middel van een ontheffing via het kohier kunnen worden opgelost, wordt, net zoals bij voorbeeld 1/2010, sedert het aanslagjaar 2009, een geschil dat betrekking heeft op sommige verminderingen (personen ten laste, ...) en dat via een ontheffing via het kohier kan worden opgelost, niet in de Workflow ingebracht.

- **Aanbeveling nr. 5/2010**

Aansluitend op het bovenstaande voorbeeld, zou het nuttig zijn om een dossier inzake onroerende voorheffing, dat als "quick win" wordt behandeld, te kunnen opvolgen.

Bijvoorbeeld : in Belconet / OVART - Historiek van de artikels / het kohierartikel inbrengen waartegen bezwaar werd ingediend, klikken op "kadastrale legger", klikken op "commentaar" en de vermelding "quick win in behandeling" invoegen.

- **Voorbeeld nr. 8/2010**

De vennootschap X is eigenaar van een pand, gelegen te Brussel, AAAstraat, waarvan het KI € 9.848 bedraagt; het bestaat uit een handelszaak en een opslagplaats.

Zij is eveneens eigenaar van een garage, gelegen te Brussel, BBBstraat, waarvan het KI € 141 bedraagt.

Bij authentieke akte van 1 december 2006, verkoopt de NV X de opslagplaats en de garage aan de heer Y. De opslagplaats en de garage zijn omringd door en aanpalend aan de door de heer Y betrokken woning (BBBstraat te Brussel).

➤ Met betrekking tot de onroerende voorheffing (OV)

Voor het aanslagjaar 2009 wordt aan de heer Y een op zijn naam gevestigde aanslag in de OV toegezonden. Het aanslagbiljet (AB) vermeldt '15 juli 2009' als verzendingsdatum en heeft betrekking op onroerende goederen met een netto kadastraal inkomen van € 9.989 (zijnde € 9.848 + € 141), t.t.z. voor de totaliteit van het onroerend goed, gelegen in de AAAstraat (in de plaats van enkel de opslagplaats) en voor de garage gelegen in de BBBstraat.

De heer Y dient op 28 juli 2009 een regelmatig bezwaarschrift in bij de Gewestelijke directie die bevoegd is voor de OV.

Gedurende een periode van meer dan één jaar ontvangt de heer Y achtereenvolgens de aanslagbiljetten voor de aanslagjaren 2007, 2008 en 2010, waartegen hij eveneens bezwaar indient.

➤ Met betrekking tot het kadastraal inkomen (KI)

Er wordt een regelmatig bezwaarschrift ingediend bij de administratie van het kadaster tegen het hem betekende kadastraal inkomen van de opslagplaats, dat € 868 bedraagt.

Het door het kadaster opgemaakt verslag brengt dit bedrag terug tot € 568. Het wordt meegedeeld aan de Gewestelijke directie die bevoegd is voor de OV.

In november 2010 dient de heer Y een ontvankelijke bemiddelingsaanvraag in.

Het onderzoek van de bemiddelingsaanvraag kan als volgt worden samengevat:

➤ Met betrekking tot het kadastraal inkomen :

1. De kadastrale documentatie wordt pas in de loop van 2008 bijgewerkt, met uitwerking op 1 januari 2009 (OV aanslagjaar 2009).

Het is naar aanleiding van deze bijwerking dat het volledige pand gelegen in de AAAstraat én de garage in de BBBstraat op naam van de heer Y worden ingeschreven (totaal KI = € 9.848 + € 141 = € 9.989).

2. Na ontvangst van het AB in de OV voor het aanslagjaar 2009, berekend op een KI van € 9.989, dient de heer Y een regelmatig bezwaarschrift in tegen de OV; dit bezwaarschrift wordt voor onderzoek toegezonden aan het kadaster.

Voor wat de mutatievergissing betreft, brengt het kadaster de nodige verbeteringen aan in zijn documentatie (met uitwerking op 1 januari 2010).

Het perceel met het onroerend goed gelegen in de AAAstraat wordt in twee verdeeld:

- het gedeelte aan de voorzijde wordt opnieuw ingeschreven op naam van de NV X (nieuw KI : € 8.433);
- de opslagplaats aan de achterzijde wordt ingeschreven op naam van de heer Y (nieuw KI : € 868).

3. Het kadaster zendt aan de geschillendienst OV een rapport toe waarin de correcte gegevens voor het aanslagjaar 2009 worden vermeld.

Fiscale Bemiddelingsdienst – Jaarverslag 2010

Het verstuurt eveneens regularisatievoorstellen inzake OV voor de aanslagjaren 2007 en 2008 op grond van de artikels 354 en 376 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

De inschrijving van het perceel dat de garage omvat, wordt niet betwist (KI : € 141).

4. Op 12 februari 2010 wordt het KI van de opslagplaats aan de heer Y betekend; het bedraagt € 868.

De heer Y dient een bezwaarschrift in tegen *het bedrag van dit KI*, dat tot € 568 wordt teruggebracht (verslag van 21 september 2010).

5. De kadastrale documentatie wordt bijgewerkt met uitwerking op 1 januari 2011 (OV aanslagjaar 2011).

Het kadaster stuurt een tweede verslag naar de geschillendienst OV voor het aanslagjaar 2010 op grond van artikel 503 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

6. Uiteindelijk wordt er vastgesteld dat de patrimoniale gegevens betreffende de opslagplaats en de garage op correcte wijze werden opgenomen in de patrimoniale gegevensbanken. Enkel de feitelijke uitwerking van deze rechtzettingen voor de vorige aanslagjaren dient nog te worden geregeld.

➤ Met betrekking tot de onroerende voorheffing :

De onderstaande tabel bevat de inkohierungen inzake OV, per aanslagjaar, en vat de geschillen en de door de Bemiddelingsdienst voorgestelde oplossingen samen.

De problemen gaan evenwel aan het licht komen bij de verzending van de aanslagbiljetten, en meer bepaald, in chronologische volgorde voor de aanslagjaren 2009, 2008, 2007 en 2010.

Aanslagjaar	2007	2008	2009	2010
periode	1/01/2007 tot 31/12/2007	1/01/2008 tot 31/12/2008	1/01/2009 tot 31/12/2009	1/01/2010 tot 31/12/2010
verzendingsdatum AB	8/03/2010	18/02/2010	15/07/2009	25/06/2010
belast KI	€ 868 opslagplaats	€ 868 opslagplaats	€ 9.989	€ 868 opslagplaats + € 141 garage = € 1.009
Stand van zaken in de geschillen OV	<i>In behandeling</i>	<i>In behandeling</i>	<i>Beslissing Dir. Brus.</i> € 868 opslagplaats + € 141 garage = € 1.009	<i>Beslissing Dir. Brus.</i> € 568 opslagplaats + € 141 garage = € 709
Doel van de bemiddeling: te belasten KI	<i>In principe :</i> € 568 opslagplaats + € 141 garage = € 709	€ 568 opslagplaats + € 141 garage = € 709	€ 568 opslagplaats + € 141 garage = € 709	€ 568 opslagplaats + € 141 garage = € 709
FBD : voorgestelde oplossingen :				
Te ontheffen KI :	€ 868 (rechtsverval)	€ 159	€ 300	€ 0
Te ontheffen bedrag van de OV	€ 576,12	€ 72,64	€ 137,06	€ 0

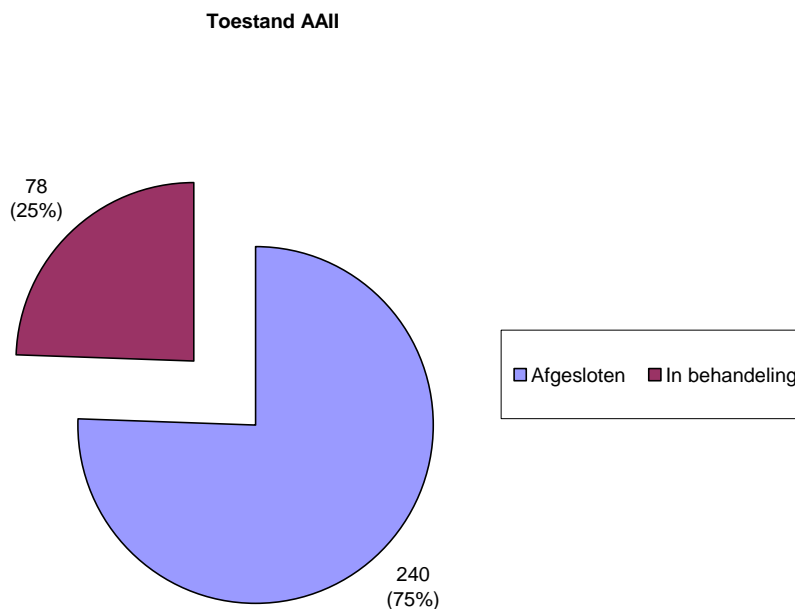
Na de wedersamenstelling van alle elementen met betrekking tot de vaststelling van het KI en de datum van hun uitwerking en na de vestiging van de OV op grond van de nieuwe, correcte grondslagen, verklaren de heer Y en de met het OV-geschil belaste dienst hun akkoord met de nieuwe KI's en de OV die er uit voortvloeit.

De huidige verificatie van de in de patrimoniale gegevensbanken opgenomen informatie biedt de garantie dat, met ingang van het aanslagjaar 2011 en voor wat de opslagplaats en de garage betreft, de latere inkohieringen - behoudens gevallen van perekwatie, herwaardering en herziening - in de toekomst op correcte wijze zullen worden uitgevoerd.

§ 2. Algemene administratie van de inning en de invordering

A. Cijferoverzicht :

Van de 318 aanvragen die betrekking hadden op de Algemene administratie van de inning en de invordering, werden er 240 afgesloten in 2010. Op 31 december 2010 bleven er nog 78 aanvragen in behandeling.

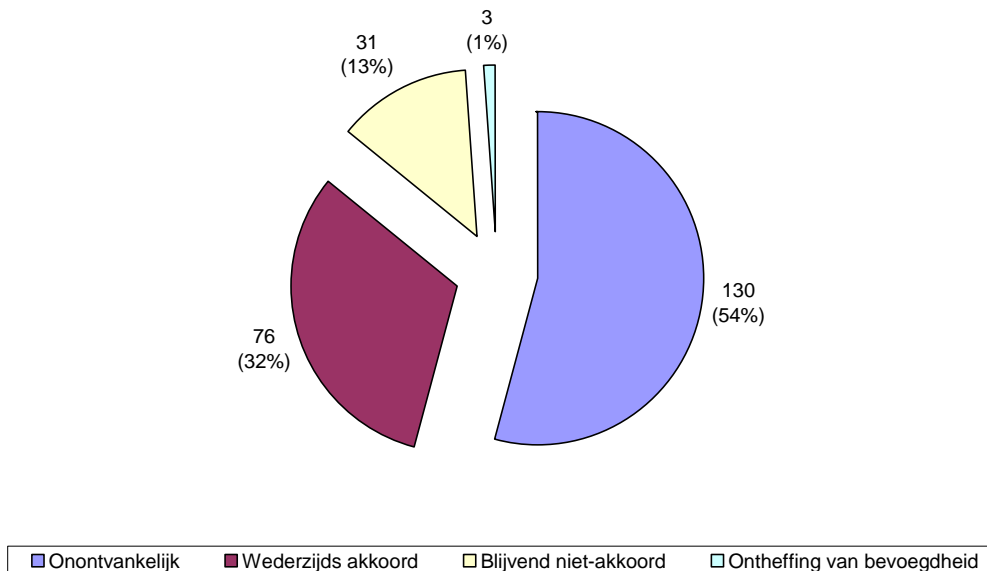
De hiernavolgende tabel bevat, voor de Algemene administratie van de inning en de invordering, een overzicht - per materie - van het aantal dossiers op 31 december 2010 ontvangen, afgesloten en in behandeling.

Fiscale Bemiddelingsdienst – Jaarverslag 2010

Algemene administratie van de inning en de invordering		GEOPEND			AFGESLOTEN					IN BEHANDELING
		<i>In behandeling < 2010</i>	<i>Ontvangen in 2010</i>	TOTAAL	<i>Onontvankelijk</i>	<i>Wederzijds akkoord</i>	<i>Blijvend niet-akkoord</i>	<i>Ontheffing van bevoegdheid</i>	TOTAAL	<i>In behandeling eind 2010</i>
Invordering inkomstenbelastingen en ermede gelijk-gestelde belastingen	N	3	114	117	52	40	14	1	107	10
	F	2	161	163	66	27	7	1	101	62
		5	275	280	118	67	21	2	208	72
Invordering BTW	N	0	17	17	6	3	5	1	15	2
	F	0	21	21	6	6	5	0	17	4
		0	38	38	12	9	10	1	32	6
	N	3	131	134	58	43	19	2	122	12
	F	2	182	184	72	33	12	1	118	66
		5	313	318	130	76	31	3	240	78

Het onderstaande diagram geeft, voor de Algemene administratie van de inning en de invordering, de toestand weer van de in 2010 afgesloten dossiers.

AAll wijze van afsluiting van de bemiddeling

B. Voorbeelden en aanbevelingen :

1) *Uitstel van betaling*

- **Voorbeeld nr. 9/2010 : Onontvankelijk**

De Fiscale Bemiddelingsdienst werd in dit dossier rechtstreeks verzocht een afbetalingsplan toe te staan voor de door betrokkene verschuldigde personenbelasting. De bevoegdheid inzake het al dan niet toestaan van betalingsfaciliteiten berust uitsluitend bij de Ontvanger der directe belastingen. Belastingplichtigen dienen zich dan ook eerst tot de Ontvanger te wenden om een afbetalingsplan aan te vragen. Pas wanneer zij niet tot een akkoord komen over een betalingsregeling, kan een verzoek tot bemiddeling worden ingediend. In dit geval was er nog geen enkel eerder contact met de betrokken Ontvanger en kon er dus geen sprake zijn van een blijvend geschil. De aanvraag werd dan ook onontvankelijk verklaard.

In dergelijke dossiers wordt de belastingplichtige telkens op de hoogte gebracht van voormelde verantwoordelijkheid van de Ontvanger der directe belastingen. Er wordt dan ook steeds aangeraden een gemotiveerd afbetalingsvoorstel rechtstreeks aan de bevoegde Ontvanger te richten. Een vragenlijst – waarin de voornaamste rubrieken inzake iemands vermogenstoestand en financiële situatie zijn opgenomen – wordt toegevoegd als hulpmiddel voor de belastingplichtige bij het indienen van een afbetalingsaanvraag.

2) *Hypothecaire inschrijving*

- **Voorbeeld nr. 10/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

In dit dossier verzetten betrokkenen zich tegen het voornemen van de Ontvanger der directe belastingen om een hypothecaire inschrijving te nemen voor de door hen nog

verschuldigde aanslagen in de personenbelasting over de aanslagjaren 2007 en 2008. Zij kwamen eerder niet tot een vergelijk met de Ontvanger omtrent een eventuele betaalregeling.

Tegen de oudste aanslag werd bezwaar ingediend, maar op het moment van het indienen van het bemiddelingsverzoek werd nog geen onmiddellijk verschuldigd gedeelte (OVG) vastgesteld door de bevoegde taxatiedienst. Belastingplichtigen verklaarden zich, na bespreking van hun mogelijkheden met de Fiscale Bemiddelingsdienst, evenwel bereid dit OVG – dat volgens de door hen gemaakte berekening € 28.412,17 zou bedragen – te betalen in afwachting van de beslissing over het bezwaar. De meest recente aanslag werd integraal betaald.

Het betalingsvoorstel van betrokkenen werd door de Fiscale Bemiddelingsdienst 'bijgestuurd' en daarna voorgelegd aan de Ontvanger der directe belastingen. Na bespreking van alle elementen in het dossier verklaarde de Ontvanger zich akkoord de bewarende maatregelen op te schorten indien belastingplichtigen het door hen voorgestelde bedrag – voor zover dit daadwerkelijk overeenkwam met het door de bevoegde dienst bepaalde OVG – verhoogd met de erop verschuldigde nalatighedsinteressen zouden vereffenen.

Aangezien het OVG nog niet bepaald was, werd er tevens contact opgenomen met de bevoegde inspectie teneinde dit zo spoedig mogelijk kenbaar te maken aan de betrokken partijen.

Nadat het OVG werd berekend en werd vastgesteld op € 28.412,17 – het bedrag waarmee belastingplichtigen zich reeds akkoord verklaarden – volgde een betaling van € 33.000. Alle vervolgingen werden nadien door de Ontvanger opgeschort. Het bezwaar is op dit moment nog steeds hangende en de invordering van de aanslag wordt door de Ontvanger dan ook in beraad gehouden tot aan de beslissing.

De Fiscale Bemiddelingsdienst beperkt zich op het vlak van de invordering dus niet tot een tussenkomst inzake het verlenen van betalingsfaciliteiten alleen. Ook voor bijvoorbeeld het opschorten van vervolgingen kan een bemiddeling worden voorzien. Indien nodig wordt er ook met andere administraties samengewerkt – zoals hier met de Algemene Administratie van de fiscaliteit – om een vlotte afhandeling van het bemiddelingsdossier mogelijk te maken. De mogelijkheid tot transversale aanpak van de Fiscale Bemiddelingsdienst is een pluspunt en leidt vaak tot een adequate oplossing.

In dit concreet geval kon de Fiscale Bemiddelingsdienst onverwijld een omvangrijke betaling laten verrichten en kon worden verhinderd dat de wettelijke hypotheek als waarborgmaatregel moest worden ingeschreven, waarvan de kosten ten laste van de administratie (bij integrale ontheffing) of van de belastingschuldige (bij verwerping van het bezwaarschrift) zouden moeten worden gelegd of tussen beide partijen moet worden omgedeed (verminderde gegradueerde rechten bij gedeeltelijke ontheffing). Bovendien kon de aansprakelijkheid van de Ontvanger worden ingeperkt door de belastingplichtige te overtuigen deze omvangrijke som onmiddellijk te vereffenen.

3) Uitvoerend beslag op onroerende goed

- **Voorbeeld nr. 11/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

De heer X en Mevrouw Y blijven een belangrijke achterstand inzake de personenbelasting en de onroerende voorheffing verschuldigd.

Deze achterstand omvat een aanslag in de personenbelasting over het aanslagjaar 1996 die is gevestigd op grond van artikel 341 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (raming van de belastbare grondslag volgens tekenen en

indiciën). De belastingschuldigen hebben binnen de in de artikelen 366 en 371 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 gestelde vormen en termijnen geen bezwaarschrift ingediend. Voor deze aanslag is bovendien een belangrijk bedrag aan nalatigheidsinteressen verschuldigd.

De betrokken Ontvanger der directe belastingen ging over tot een uitvoerend beslag op het onroerend goed waarvan de belastingschuldigen eigenaars zijn en waarin zij met hun vier kinderen wonen.

Om te kunnen overgaan tot de openbare verkoping van het onroerend goed werd er een notaris aangesteld.

De heer X kwam de Fiscale Bemiddelingsdienst opzoeken. Door de tussenkomst van deze dienst kon in extremis een regeling worden getroffen.

De procedure van uitvoerend beslag op onroerend goed werd gestopt op voorwaarde dat er een onmiddellijke betaling geschiedde van een bedrag dat overeenstemt met een aanzienlijk aandeel van de belastingschuld. De Directeur der belastingen verleende bij toepassing van artikel 417 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 vrijstelling van de nalatigheidsinteressen met betrekking tot de aanslag over het aanslagjaar 1996. Dit mits de belastingschuldigen bepaalde voorwaarden naleven.

- **Voorbeeld nr. 12/2010**

De echtgenoten X en Y blijven een belangrijke achterstand inzake de personenbelasting, de onroerende voorheffing en de verkeersbelasting verschuldigd.

De heer X is inmiddels overleden.

De betrokken Ontvanger der directe belastingen liet overgaan tot een beslag op de drie onroerende goederen waarvan de echtgenoten eigenaar zijn.

Na tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst aanvaardt de Ontvanger in extremis de procedure van openbare verkoping van het onroerend goed waarin Mevrouw Y woont op te schorten. Rekening houdende met de verkoopwaarde van de betreffende onroerende goederen is het immers niet uitgesloten dat de belastingschuld in grote mate kan worden betaald door middel van de verkoopprijs van de twee andere onroerende goederen.

- **Aanbeveling nr. 6/2010**

De procedure van uitvoerend beslag op onroerend goed heeft belangrijke sociale gevolgen, inzonderheid wanneer dit beslag slaat op het onroerend goed dat wordt gebruikt als belangrijkste woongelegenheden van de belastingschuldige of van zijn gezin.

De twee hiervoor toegelichte gevallen tonen aan dat het soms mogelijk is om een dergelijke verregaande maatregel te vermijden.

Wanneer het beslag evenwel is gelegd en de notaris die belast wordt met de verkoping is aangesteld, is het, gelet op de strikte termijnen die aan een procedure van uitvoerend beslag op onroerend goed zijn verbonden, de ermede gepaard gaande kosten en het bedrag van de betreffende fiscale schuldvordering, niet meer evident om een oplossing te betrachten.

Eens de formaliteit voorzien in artikel 1584 van het Gerechtelijk Wetboek is vervuld, verliest de ambtenaar belast met de invordering bovendien de greep op de procedure van het uitvoerend beslag op onroerend goed en wordt het beslag gemeen aan de

schuldeisers die een hypotheek lieten inschrijven en aan hen die een beslag of een dwangbevel lieten overschrijven.

Wanneer de Ontvanger overweegt om de procedure van het uitvoerend beslag op onroerend goed in te stellen, is het dan ook aangewezen dat de belastingschuldige, in geval van een geschil met deze ambtenaar, wordt ingelicht van de mogelijkheid een verzoek om fiscale bemiddeling in te dienen.

Een dergelijke informatie zou nuttig kunnen worden opgenomen in het aan het onroerend beslag voorafgaand bericht waarvan het gebruik door de Algemene Administratie van de Inning en Invordering is voorgeschreven.

4) Uitvoerend beslag onder derden

- **Voorbeeld nr. 13/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

Het verzoek tot fiscale bemiddeling dat door de betrokken vennootschap werd ingediend strekte ertoe opschorting van vervolgingen en een aanvaardbaar betaalplan te bekomen. De vennootschap was evenwel van mening dat er heel wat onduidelijkheden en fouten zaten in de bijzondere rekeningen met betrekking tot de jaren 2008 en 2009 en in mindere mate voor 2010. Er werd blijkbaar geen rekening gehouden met betalingen die werden gedaan op de rekening courant en werd er evenmin rekening gehouden met bijzondere rekeningen en aangiften die resulteren in een positief saldo ten gunste van de belastingplichtige. Sedert september 2009 werden door de vennootschap verschillende pogingen ondernomen om met de nodige bewijsstukken het voormelde aan te tonen en zo de fiscale situatie uit te klaren en te regulariseren. Er werd hiertoe verschillende malen contact opgenomen met het bevoegde BTW-Ontvangkantoor en het bevoegde BTW-Controlekantoor.

Er werd een afbetalingsplan aangevraagd door de vennootschap bij de bevoegde BTW-Ontvanger, wat wordt geweigerd. Daarenboven ontving de vennootschap de aanzegging van verschillende derdenbeslagen. De BTW-Ontvanger ging over tot een vereenvoudigd uitvoerend derdenbeslag (ex artikel 85*bis*, BTW-Wetboek). Voormelde derdenbeslagen brachten de continuïteit van de vennootschap in gevaar zodat de onderneming op een faillissement dreigde af te stevenen. Teneinde evenwel passend te kunnen reageren op invorderingsvlak, was het belangrijk dat de situatie inzake BTW zo snel mogelijk werd uitgeklaard. De uiteindelijk verschuldigde som aan BTW was immers determinerend om op invorderingsvlak te kunnen bemiddelen.

Na bemiddeling en voorlegging van de nodige stukken door de Fiscale Bemiddelingsdienst werd door de bevoegde Manutentie Cel BTW een voorstel tot rechtzetting aan de Gewestelijke BTW directie gedaan.

In het kader van het voorgaande werd contact genomen met de bevoegde BTW-Ontvanger met de vraag om in eerste instantie handlichting te willen verlenen van de verschillende uitvoerende fiscale beslagen onder derden bij de klanten van de vennootschap. De BTW-Ontvanger gaat akkoord met dit voorstel, op voorwaarde dat één derdenbeslag als “waarborg” gehandhaafd blijft in afwachting van de volledige uitklaring van het dossier en aldus de vennootschap alle vertrouwen kon herwinnen bij het gros van haar klanten. Finaal werd ook het derdenbeslag dat door de bevoegde Ontvanger als waarborg werd gehandhaafd gehandlicht.

Opmerking : Gelet op het feit dat de situatie waarin de vennootschap was terechtgekomen deels te wijten was aan de vennootschap zelf (o.m. laattijdige aangiften en betalingen) werd door de Fiscale Bemiddelingsdienst herhaalde malen de noodzaak benadrukt om zich in de toekomst te laten bijstaan door een professionele boekhouder en aldus tijdig de fiscale verplichtingen na te komen.

- **Voorbeeld nr. 14/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

De heer X is een aanslag in de personenbelasting verschuldigd.

De bevoegde Ontvanger der directe belastingen richtte met het oog op de invordering van deze belasting een uitvoerend beslag onder derden bij per post aangetekend schrijven aan de werkgever van de heer X.

De heer X doet een verzet tegen dit beslag overeenkomstig de procedure voorzien in artikel 164, § 1, 3e lid van het Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992. Hij voert daarbij aan dat er geen rekening werd gehouden met een eerder verleende ontheffing.

De heer X diende tezelfdertijd een verzoek om fiscale bemiddeling in.

De Fiscale Bemiddelingsdienst verzocht de Ontvanger de juiste afrekening op te maken van de door de heer X verschuldigde sommen en deze afrekening aan zijn werkgever mede te delen.

Het geschil dat voornamelijk het gevolg was van een misverstand tussen de belastingschuldige en de Ontvanger kon aldus worden opgelost.

De belastingschuldige verzaakt aan zijn verzet zodat in extremis kon worden vermeden dat er een toevlucht moest worden genomen tot het uitvoerend beslag onder derden overeenkomstig het Gerechtelijk Wetboek. Ook de daarmee gepaard gaande kosten werden op deze manier vermeden.

- **Aanbeveling nr. 7/2010**

Artikel 164 van het Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 luidt na de wijziging ervan door het Koninklijk Besluit van 3 december 2005 (BS 27 februari 2006) als volgt : « *De belastingschuldige kan tegen het beslag bij ter post aangetekende brief verzet aantekenen bij de bevoegde ontvanger binnen de 15 dagen te rekenen vanaf de afgifte ter post van de aanzegging van het beslag. De belastingschuldige moet binnen dezelfde termijn bij ter post aangetekende brief de derde-beslagene inlichten* ».

Overeenkomstig artikel 165 van hetzelfde Koninklijk Besluit : « *Het uitvoerend beslag onder derden moet geschieden door middel van een deurwaardersexploot op de wijze bepaald in de artikelen 1539 tot 1544 van het Gerechtelijk Wetboek, wanneer blijkt : ... dat de belastingschuldige zich verzet tegen het in artikel 164, § 1, bedoelde beslag* ». Dit uitvoerend beslag onder derden moet worden gelegd binnen de maand na de afgifte ter post van het verzet van de belastingschuldige.

De Fiscale Bemiddelingsdienst is enerzijds van oordeel dat op het ogenblik dat het beslag aan de belastingschuldige wordt aangezegd, het nuttig zou zijn om deze laatste beter te informeren omtrent de juiste toedracht en de gevolgen van het verzet voorzien in artikel 164, § 1, 3e lid van het Koninklijk Besluit tot uitvoering van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

De Ontvangers zouden er anderzijds moeten over waken dat, wanneer zij worden geconfronteerd met een manifest niet gegrond verzet, zij de nodige verduidelijkingen aan de belastingschuldige verstrekken zodat deze in voorkomend geval nog aan zijn verzet kan verzaken. De taak van de Ontvangers is evenwel geenszins makkelijk in de mate dat zij, om de rechten van de Schatkist te vrijwaren, tot het uitvoerend beslag onder derden voorzien in het Gerechtelijk Wetboek moeten overgaan binnen de maand die volgt op de afgifte ter post van het verzet van de belastingschuldige.

De Fiscale Bemiddelingsdienst heeft in bepaalde dossiers kunnen vaststellen dat door het overgaan tot een uitvoerend beslag onder derden voorzien in het

Gerechtigd Wetboek de invordering van de belastingschuld ernstig werd vertraagd en aanleiding gaf tot aanzienlijke kosten ten laste van de belastingschuldige (betekening via gerechtsdeurwaardersexploot van het uitvoerend beslag onder derden aan de derde-beslagene en aanzegging van dit beslag aan de beslagen schuldenaar, kosten van de procedure van de evenredige verdeling, enz.).

Er werd tevens vastgesteld dat bepaalde Ontvangers geen gebruik maken van het uitvoerend beslag onder derden per post aangetekende brief, doch zonder klaarblijkelijke reden onmiddellijk een uitvoerend beslag onder derden per gerechtsdeurwaardersexploot laten leggen met de hiervoor vermelde nadelige gevolgen.

5) Loonbeslag

- **Voorbeeld nr. 15/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

Het hierna beschreven dossier is andermaal een illustratie van de transversale aanpak binnen de Fiscale Bemiddelingsdienst, meer bepaald de samenwerking tussen de tak “invordering” en de tak “taxatie” binnen die dienst. Het verzoek tot fiscale bemiddeling van betrokken belastingschuldige heeft betrekking op een aanslag in de personenbelasting en een aanslag in de verkeersbelasting. Betrokkene had reeds meerdere malen schriftelijk contact opgenomen met de bevoegde Ontvanger der directe belastingen met de vraag het loonbeslag dat ter zijner laste werd gelegd op te heffen. Betrokkene haalt daarnaast zijn familiale situatie als grootste oorzaak aan voor de financiële problemen waarmee hij te kampen heeft.

Na de nodige opzoeken te hebben gedaan bleken de problemen van betrokken belastingschuldige zich niet enkel op het invorderingsvlak te situeren. Voor de aanslagen die werden gevestigd op naam van betrokkene werd voor de laatste drie aanslagjaren geen rekening gehouden met de vijf kinderen die fiscaal ten laste van betrokkene zijn. Naar aanleiding hiervan heeft de Fiscale Bemiddelingsdienst betrokkene bijgestaan om een ambtshalve ontheffing te verzoeken bij toepassing van artikel 376, § 3, 2° van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992. De aanvraag tot ambtshalve ontheffing werd door betrokkene ingediend bij de bevoegde Gewestelijke directeur.

Wat het invorderingsaspect betreft, werd de bevoegde Ontvanger der directe belastingen, na contact met de Fiscale Bemiddelingsdienst, akkoord bevonden het loonbeslag dat ten laste van betrokkene werd gelegd op te schorten in afwachting van de bevestiging van de voormelde “omvangrijke” ambtshalve ontheffingen. Op het moment van de ambtshalve ontheffingen zal de bevoegde Ontvanger in voorkomend geval definitief handlichting kunnen geven van het betreffende loonbeslag.

Daarnaast wordt in gezamenlijk overleg bepaald om betrokkene een document te laten ondertekenen waarin hij aan de Ontvanger toestemming geeft om een bedrag af te boeken van zijn aanslag in de personenbelasting ter vereffening van zijn nog openstaande aanslag in de verkeersbelasting. Dit vrijwaart hem voor eventuele verdere vervolgingen (mede rekening houdende met de overdracht van de verkeersbelasting van de FOD Financiën naar het Vlaamse Gewest op 1 januari 2011) of narigheden bij een eventuele controle-actie op de weg (verricht door de douane-ambtenaren).

Door de opschorting van het loonbeslag krijgt betrokkene bovendien meer ademruimte, die moet vermijden dat er – door de nog te regulariseren fiscale toestand – andere achterstanden in betalingen (nutsvoorzieningen – dreigende plaatsing budgetmeter, ...) zouden worden gecreëerd.

Niettegenstaande het verzoek tot bemiddeling slechts de opschorting van het loonbeslag tot doel had, zal de Fiscale Bemiddelingsdienst het verdere verloop van de verzoeken om ambtshalve ontheffing opvolgen en zo nodig waken over de eventuele toekenning van moratoriuminteressen en de uiteindelijke definitieve handlichting.

6) Uitvoerend beslag op roerend goed

- **Voorbeeld nr. 16/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

Het verzoek tot fiscale bemiddeling werd in casu ingediend door de dienstverantwoordelijke van de Sociale Dienst Personeel van een andere Federale Overheidsdienst (FOD), voor een belastingschuldige die tewerkgesteld is bij die FOD en onder begeleiding staat van voormelde dienst bij de betreffende FOD. Het verzoek werd ingediend naar aanleiding van het uitvoerend beslag op roerende goederen dat door de bevoegde Ontvanger der directe belastingen werd gelegd, de aanplakking die reeds gebeurde en de openbare verkoping van die goederen die nakend was. Er wordt gevraagd de procedure bij de gerechtsdeurwaarder te willen opschorten en tevens het dossier van betrokken belastingschuldige te willen onttrekken aan de gerechtsdeurwaarder om zo verdere kosten te vermijden. Er wordt in dit verband voorgesteld de maandelijkse afbetalingen rechtstreeks te laten verrichten op het bevoegde ontvangkantoor in plaats van bij de gerechtsdeurwaarder. De Sociale Dienst van de betreffende FOD stelt zich garant voor de correcte opvolging van de maandelijkse afbetalingen.

De bevoegde Ontvanger gaat na tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst akkoord met het voorstel temeer daar ook wordt aangeboden om in de toekomst toelagen die aan belastingplichtige via de Adviesraad van de betrokken FOD aan belastingschuldige zullen worden toegekend, rechtstreeks aan de bevoegde Ontvanger over te maken en aldus de afbetalingstermijn zo kort mogelijk te houden. Dit dossier illustreert het streven van de Fiscale Bemiddelingsdienst naar een win-win situatie zowel voor de Administratie als voor de belastingschuldige, die door “vervolgingskosten”-besparing in casu tevens de geldelijke interventie van de Belgische Staat (sociale dienst van een andere FOD) niet verzwaaert.

- **Voorbeeld nr. 17/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

De heer X blijft een belangrijke achterstand in de BTW verschuldigd.

Hij laat tevens nog een aanslag in de personenbelasting onbetaald.

Betrokken belastingschuldige, lastens wie er afzonderlijke uitvoerende beslagen op roerende goederen werden gelegd door zowel de BTW-Ontvanger als door de Ontvanger der directe belastingen, dient een verzoek om fiscale bemiddeling in.

De Fiscale Bemiddelingsdienst raadt, na analyse van het dossier, de heer X aan beroep te doen op de procedure van het onbeperkt uitstel van de invordering, voorzien in de artikelen 84*quinquies*, BTW-Wetboek en 413*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

De Fiscale Bemiddelingsdienst spreekt met de betrokken Ontvangers een termijn af tijdens dewelke de vervolgingen worden opgeschort, zodat de heer X de verzoeken om onbeperkt uitstel bij de bevoegde gewestelijke directeurs kan indienen.

Dit voorbeeld illustreert de inbreng van de Fiscale Bemiddelingsdienst in het kader van het zoeken naar een globale oplossing voor de problemen gelinkt aan de invordering van zowel de BTW als van de inkomstenbelastingen.

7) Persoonlijke zekerheid

• **Voorbeeld nr. 18/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

Een belastingschuldige BVBA verzoekt om bemiddeling teneinde de één jaar oude aanslag in de vennootschapsbelasting, rekening houdende met de financiële mogelijkheden, gespreid te mogen afbetalen. Voor de betreffende aanslag werd door de bevoegde Ontvanger der directe belastingen een uitvoerend beslag op roerend goed gelegd. Na tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst is de zaakvoerster van de BVBA samen met haar echtgenoot bereid gevonden om een nakende persoonlijke teruggave in de personenbelasting op de aanslag in de vennootschapsbelasting te laten aanrekenen. Na bemiddeling wordt volgend betaalakkoord met de Ontvanger der directe van het bevoegde kantoor vennootschapsbelastingen afgesloten :

1. de rechtstreekse aanwending van de persoonlijke teruggave op naam van mevrouw en haar echtgenoot op de betreffende aanslag in de vennootschapsbelasting, door tussenkomst van de bevoegde Ontvanger der directe belastingen inzake de personenbelasting. Mevrouw ondertekende hiervoor samen met haar echtgenoot een document dat de aanrekening van hun persoonlijke teruggave inzake personenbelasting onherroepelijk mogelijk maakt op de aanslag van de BVBA inzake vennootschapsbelasting ;
2. het afsluiten van een persoonlijke lening door mevrouw ter vereffening van voormelde aanslag ;
3. een afbetalingsplan dat loopt over 6 maanden zodat de volledige schuld na verloop van deze termijn volledig vereffend is.

Het bemiddelde akkoord leidde tot een integrale betaling van de aanslag zonder verdere vervolgingen.

8) Invordering van de op naam van de vorige eigenaar ingekohierde onroerende voorheffing

• **Voorbeeld nr. 19/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

Mevrouw Y is eigenaar van een woonhuis.

Dit pand goed werd bij notariële akte d.d. 17 januari 2006 verkocht aan de heer Z.

Niettegenstaande deze verkoopakte bleef de onroerende voorheffing over de aanslagjaren 2007, 2008 en 2009 nog gevestigd ten name van Mevrouw Y.

Voor het aanslagjaar 2007 werd het probleem opgelost door de verzending van het aanslagbiljet aan de nieuwe eigenaar, de heer Z, bij toepassing van artikel 396 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Voor het aanslagjaar 2008 werd een teruggave in de personenbelasting, die aan Mevrouw Y werd verleend, aangewend op de aanslag inzake de onroerende voorheffing, gevestigd op haar naam. Het aanslagbiljet betreffende deze laatste aanslag werd tenslotte ook aan de heer Z toegezonden bij toepassing van artikel 396 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992. Mevrouw Y had evenwel nog steeds de terugbetaling niet verkregen waarop ze recht had.

Voor het aanslagjaar 2009 werd een dwangbevel betekend aan Mevrouw Y. Bovendien werd opnieuw een teruggave in de personenbelasting aangewend ter betaling van de op haar naam gevestigde aanslag in de onroerende voorheffing.

Vermits Mevrouw Y nog steeds geen passende reactie ontving van het betrokken ontvangkantoor der directe belastingen betreffende de aanslagjaren 2008 en 2009, dient zij een verzoek om fiscale bemiddeling in.

Door de procedure van de fiscale bemiddeling kon worden vermeden dat ter zake een vordering in rechte werd ingesteld. De tussenkomst van deze dienst gaf aanleiding tot :

- de terugbetaling aan Mevrouw Y van de ten onrechte aangewende bedragen ter betaling van de aanslagen in de onroerende voorheffing, het toekennen van moratoriuminteressen op deze bedragen en de ontheffing van de kosten van het dwangbevel ;
- de rechtzetting van de toestand voor het aanslagjaar 2009 door de verzending van het aanslagbiljet aan de heer Z bij toepassing van artikel 396 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 ;
- de vestiging van de onroerende voorheffing over het aanslagjaar 2010 op naam van de heer Z.

9) Bewarende maatregelen

• Voorbeeld nr. 20/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord

De vennootschap W, BTW-belastingplichtige in België, heeft een belangrijk geschil met de Franse fiscale BTW-administratie. Voor dit geschil is naderhand een onderhandeling opgestart met het oog op het bekomen van een gezamenlijk akkoord.

De Franse fiscale administratie heeft beroep gedaan op de wederzijdse invorderingsbijstand tussen Lidstaten en dientengevolge werden bewarende maatregelen getroffen, met name de inhouding van de Belgische BTW-belastingkredieten van de vennootschap W.

Met het oog op de uitvoering van een wederzijds akkoord tussen de Franse administratie en de betrokken vennootschap werd het verzoek om invorderingsbijstand gewijzigd, waarbij werd verzocht de bewarende maatregelen om te zetten in uitvoerende maatregelen.

Conform dit akkoord werd de invordering van de door de Franse administratie gevorderde sommen beperkt tot deze die door het Belgisch BTW-Ontvangkantoor werden aangehouden, weliswaar met een essentiële strikte voorwaarde qua timing.

Vermits deze planning niet kon worden nageleefd, heeft de vennootschap W, op risico haar eigen activiteiten op het spel te zetten, zelf de gevorderde sommen betaald.

De vennootschap W verzoekt de Fiscale Bemiddelingsdienst de procedure om de terugbetaling te bekomen van de bedragen die thans nog ten onrechte door de BTW-Ontvanger worden bijgehouden te willen versnellen.

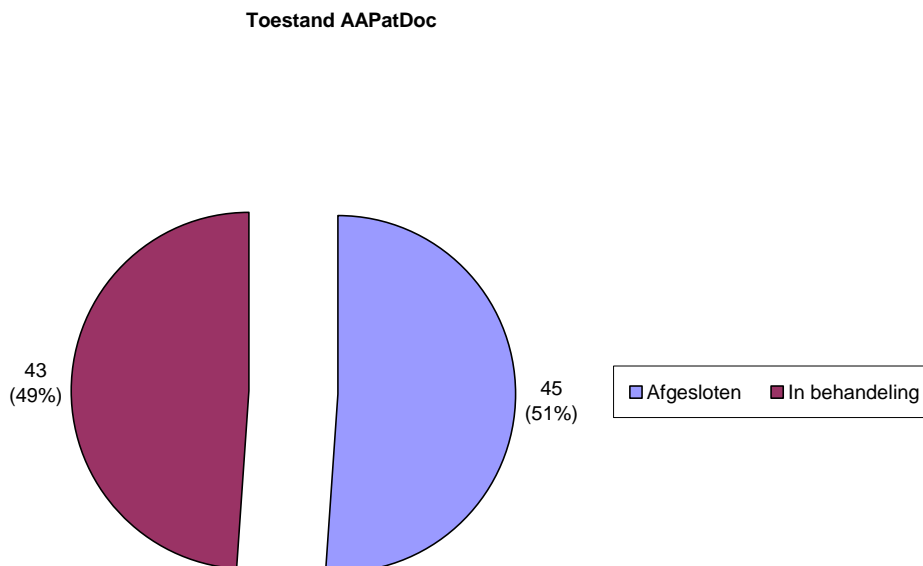
Deze procedure noodzaakte een schrijven van de Franse autoriteit waarbij de ontvangst van de verschuldigde sommen werd bevestigd en dat een handlichting inhoudt van het beslag op de Belgische BTW-belastingkredieten.

Ingevolge de tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst konden de noodzakelijke documenten snel worden bekomen en doorgespeeld aan de bevoegde dienst, zodat de terugbetaling van de betreffende bedragen snel kon gebeuren en alsdusdanig de dagvaarding kon worden beperkt die de vennootschap W in kortgeding wilde instellen.

§ 3. Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie

A. Cijferoverzicht :

Van de 88 aanvragen die betrekking hadden op de Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie, werden er 45 afgesloten in 2010. Op 31 december 2010 bleven er nog 43 aanvragen in behandeling.

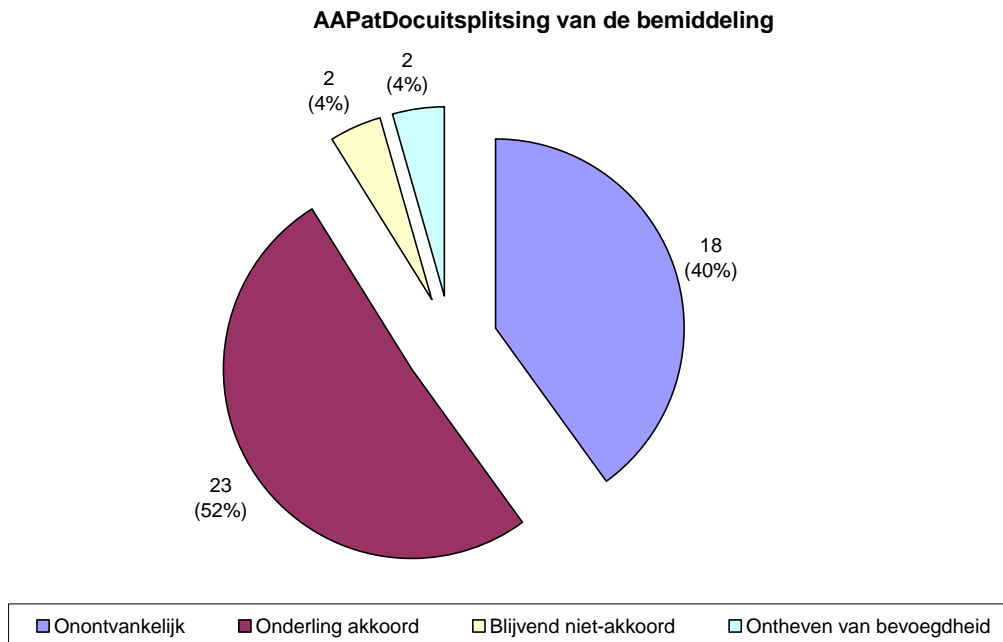

De hiernavolgende tabel bevat, voor de Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie, een overzicht - per materie - van het aantal dossiers op 31 december 2010 geopend, afgesloten en in behandeling.

Fiscale Bemiddelingsdienst – Jaarverslag 2010

Algemene Administratie van de patrimonium- documentatie		GEOPEND			AFGESLOTEN					IN BEHANDELING
		<i>In behandeling < 2010</i>	<i>Ontvangen in 2010</i>	TOTAAL	<i>Onontvankelijk</i>	<i>Wederzijds akkoord</i>	<i>Blijvend niet-akkoord</i>	<i>Ontheffing van bevoegdheid</i>	TOTAAL	<i>In behandeling eind 2010</i>
Kadastraal inkomen	N	4	5	9	1	4	0	0	5	4
	F	13	14	27	8	12	1	1	22	5
		17	19	36	9	16	1	1	27	9
Registratierechten	N	3	24	27	4	6	0	1	11	16
	F	0	4	4	0	0	0	0	0	4
		3	28	31	4	6	0	1	11	20
Successierechten	N	1	10	11	1	0	0	0	1	10
	F	1	8	9	3	1	1	0	5	4
		2	18	20	4	1	1	0	6	14
Diverse rechten en taksen	N	0	1	1	1	0	0	0	1	0
	F	0	0	0	0	0	0	0	0	0
		0	1	1	1	0	0	0	1	0
	N	8	40	48	7	10	0	1	18	30
	F	14	26	40	11	13	2	1	27	13
		22	66	88	18	23	2	2	45	43

Het onderstaande diagram geeft, voor de Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie, de toestand weer van de in 2010 afgesloten dossiers.

B. Voorbeelden

1) **Kadastraal inkomen**

- **Voorbeeld nr. 21/2010 : Onontvankelijk**

Een vennootschap is eigenaar van een kantoorgebouw en wenst het te renoveren. Wegens de aanwezigheid van asbest in het gebouw en de noodzakelijke afbraakwerken die daarvan het gevolg zijn, dient zij bij de Administratie van het Kadaster een verzoek in tot herschatting van het kadastraal inkomen (KI) tijdens de renovatiewerken.

De Administratie van het Kadaster verwerpt de aanvraag tot herschatting.

De Fiscale Bemiddelingsdienst kan niet ingaan op het verzoek tot bemiddeling omdat de betwisting betrekking heeft op een bestaand kadastraal inkomen waartegen geen bezwaar meer mogelijk was. De Fiscale Bemiddelingsdienst kan, gelet op de haar door het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (artikel 501*bis*) toevertrouwde taak, niet bemiddelen omtrent het eigenlijke verzoek om herschatting.

- **Voorbeeld nr. 21/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

Mevrouw X heeft een bezwaar ingediend tegen het kadastraal inkomen (KI) van €1.027 dat werd toegekend aan haar nieuw gebouwde appartement gelegen in de gemeente A.

Mevrouw X argumenteert dat het KI van haar appartement in vergelijking met dat van sommige woningen in de buurt veel te hoog is. Tevens is het KI van appartementen gelegen in de aangrenzende gemeenten beduidend lager. Zij stelt een KI voor van € 850.

Tijdens de onderhandelingen verwerpt de ambtenaar van de Administratie van het Kadaster de argumenten van Mevrouw X.

De huurwaarden van (moderne) appartementen en (verouderde) woningen kunnen niet vergeleken worden. Tevens kan niet verwezen worden naar appartementen in andere gemeenten als er in de gemeente A zelf voldoende vergelijkingspunten beschikbaar zijn.

De ambtenaar van het Kadaster wijst er tevens op dat de kadastrale inkomens die nu nieuw worden vastgesteld nog steeds gebaseerd zijn op de gemiddelde huurwaarden die op 1 januari 1975 werden genoteerd voor de appartementen in de gemeente A. Er werd sindsdien geen enkele aanpassing van deze huurwaarden doorgevoerd. Er kan dus ook geen rekening worden gehouden met de evolutie van die huurwaarden sinds 1975.

De ambtenaar van het Kadaster behoudt het KI op € 1.027.

Mevrouw X doet alsnog beroep op de Fiscale Bemiddelingsdienst.

Een medewerker van de Fiscale Bemiddelingsdienst vraagt de nodige informatie op bij de ambtenaar van het Kadaster, zoals kopies van het bezwaarschrift en de gevoerde briefwisseling en van de schattingsdocumentatie.

Uit het onderzoek van deze informatie blijkt dat het appartement in kwestie gedeeltelijk gelegen is boven de ingang van de garages. De ambtenaar van het Kadaster aanvaardt dat dit specifieke element de huurwaarde van het appartement negatief kan beïnvloeden.

Tijdens het gemeenschappelijk onderhoud met Mevrouw X en de ambtenaar van het Kadaster bevestigt de medewerker van de Fiscale Bemiddelingsdienst de argumentatie van de bevoegde ambtenaar. Gelet op de specifieke situatie van het appartement kan evenwel een akkoord bekomen worden over een vermindering van het KI tot € 975.

- **Voorbeeld nr. 23/2010 : Ontvankelijk met niet-akkoord**

In een gelijkaardig geval als hiervoor werd een KI betekend van € 932. De belastingplichtige stelde een KI voor van € 590.

De ambtenaar van het Kadaster kon geen specifieke omstandigheden eigen aan het appartement in kwestie aanvaarden. Er kon geen akkoord bereikt worden.

De belastingplichtigen hebben de aanstelling van een scheidsrechter gevraagd. Eind 2010 was er nog geen definitief KI vastgesteld.

2) Registratierechten

- **Voorbeeld nr. 24/2010 : Onontvankelijk**

De betwisting betreft een teruggave van registratierechten ten belope van € 8.366,41 die in 1999 werd aangevraagd en toegestaan. De daadwerkelijke vereffening van die teruggave diende in 2001 te geschieden door de tussenkomst van de Administratie van de Thesaurie maar kon niet worden uitgevoerd omdat de

bankrekening waarop de terugbetaling in 1999 werd verzocht inmiddels was afgesloten.

Er kon niet worden ingegaan op het verzoek tot bemiddeling omdat enerzijds de Administratie van de Registratie niet meer bij machte was nog in te grijpen en anderzijds de Fiscale Bemiddelingsdienst geen bevoegdheid tot bemiddeling heeft inzake aangelegenheden die de Administratie van de Thesaurie aanbelangen.

- **Voorbeeld nr. 25/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

De betwisting betreft de verkoopwaarde van een bouwgrond waarvoor de kopers € 110.000 hebben betaald en die door de administratie wordt geschat op € 145.000. Op basis van die meerwaarde van € 35.000 zijn bijkomende registratierechten verschuldigd ten belope van € 3.500 en een fiscale boete van € 700, hetzij in totaal € 4.200.

Tijdens de onderhandelingen tussen de expert van de administratie en de kopers kan de verkoopwaarde worden verminderd tot € 130.000. Op basis van een meerwaarde van € 20.000 zijn bijkomende registratierechten verschuldigd ten belope van € 2.000 en een fiscale boete van € 200, hetzij in totaal € 2.200.

Na tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst wordt een akkoord bekomen over een meerwaarde van € 18.000, dit wil zeggen bijkomende registratierechten ten belope van € 1.800 en een fiscale boete van € 180, hetzij in totaal € 1.980.

3) Successierechten :

- **Voorbeeld nr. 26/2010 : Onontvankelijk**

Een belastingplichtige heeft successierechten moeten betalen op bedragen afkomstig van drie bankrekeningen die zijn moeder enkele maanden voor haar overlijden heeft afgesloten en die niet werden teruggevonden tussen de bezittingen van de overledene of waarvoor geen verantwoording van de bestemming kon worden gegeven. Het betreft een gezamenlijk bedrag van € 103.810.

De belastingplichtige doet beroep op de Fiscale Bemiddelingsdienst om alsnog de begunstigden van voormeld bedrag te vinden en de erop betaalde successierechten te recupereren.

Vermits de klacht van de belastingplichtige is gericht tegen de betrokken bank en tegen onbekenden kan de Fiscale Bemiddelingsdienst niet ingaan op zijn verzoek om bemiddeling.

- **Voorbeeld nr. 27/2010 : Ontvankelijk met wederzijds akkoord**

De betwisting betreft de hoogte van de successierechten (€ 25.462,07) en de opgelegde boete wegens “verzuim” (€ 5.090).

De erfgename was niet wettelijk samenwonende met de overledene.

Na tussenkomst van de Fiscale Bemiddelingsdienst aanvaardt de erfgename de aanslag volgens het tarief dat van toepassing is tussen erfgenamen zonder familieband.

De bevoegde Ontvanger erkent dat de erfgename geen wettelijke verplichting had tot aangifte en de aangifte tijdig was ingediend. De boete voor “verzuim” is bijgevolg niet verschuldigd.

§ 4. Algemene administratie van de strijd tegen de fiscale fraude

Van de 12 aanvragen die betrekking hadden op de Algemene administratie van de strijd tegen de fiscale fraude, werd in 2010 geen enkel dossier afgesloten.

De hiernavolgende tabel bevat, voor de Algemene administratie van de strijd tegen de fiscale fraude, een cijferoverzicht - per materie - van het aantal dossiers op 31 december 2010 ontvangen en in behandeling.

Fiscale Bemiddelingsdienst – Jaarverslag 2010

		GEOPEND			AFGESLOTEN					IN BEHANDELING
		<i>In behandeling < 2010</i>	<i>Ontvangen in 2010</i>	TOTAAL	<i>Onontvankelijk</i>	<i>Wederzijds akkoord</i>	<i>Blijvend niet-akkoord</i>	<i>Ontheffing van bevoegdheid</i>	TOTAAL	<i>In behandeling eind 2010</i>
Inkomstenbelastingen	N	11	0	11	0	0	0	0	0	11
	F	0	0	0	0	0	0	0	0	0
		11	0	11	0	0	0	0	0	0
Belasting over de toegevoegde waarde	N	1	0	1	0	0	0	0	0	1
	F	0	0	0	0	0	0	0	0	0
		1	0	1	0	0	0	0	0	0
	N	12	0	12	0	0	0	0	0	12
	F	0	0	0	0	0	0	0	0	0
		12	0	12	0	0	0	0	0	12

Afdeling 3. Samenvatting van de aanbevelingen

Nr	Jaar	Aanbeveling	Blz.	Algemene administratie
1	2010	Vermelding van een aanduiding waaruit de opvolging van een PB-dossier als "quick win" blijkt	42	Fiscaliteit
2	2010	De aanpassing van art. 154, WIB 92 onderzoeken	43	Fiscaliteit
3	2010	In Vak IV van de PB-aangifte een aankruisvakje voorzien voor de vrijstelling van inkomsten van buitenlandse oorsprong	43	Fiscaliteit
4	2010	De aanpassing van art. 1385 <i>undecies</i> van het Gerechtelijk Wetboek onderzoeken	44	Fiscaliteit / Strijd tegen de fiscale fraude
5	2010	Vermelding van een aanduiding waaruit de opvolging van een OV-dossier als "quick win" blijkt	49	Fiscaliteit
6	2010	De belastingschuldige inlichten over de mogelijkheid om een aanvraag om fiscale bemiddeling in te dienen wanneer de Ontvanger een uitvoerend beslag op onroerend goed overweegt	56	Inning en invordering
7	2010	De belastingschuldige beter inlichten over de draagwijdte en de gevolgen van het in art. 164, § 1, 3e lid, KB/WIB 92 bedoelde verzet.	58	Inning en invordering

BESLUIT

Huidig verslag toont reeds onweerlegbaar de noodzaak aan van de nieuwe Fiscale Bemiddelingsdienst.

In een tijdspanne van zeven maanden heeft de Fiscale Bemiddelingsdienst een verscheidenheid aan aanvragen behandeld. Niet alle aanvragen hebben tot een wederzijds akkoord geleid, maar elk wederzijds akkoord impliceert wél de tevredenheid van een belastingschuldige.

In die zin heeft de Fiscale Bemiddelingsdienst nu reeds zijn nut bewezen.

Daarentegen kan zijn doeltreffendheid, zijn rendement en zijn globale impact, na nauwelijks zeven maanden activiteit, nog niet volledig naar waarde worden geschat.

Zijn succes zal in hoofdzaak afhangen van zijn bekendheid en het gunstig onthaal van zijn tussenkomsten.

Tot volgend jaar, voor een nieuwe uitgave van het jaarverslag ...

BIJLAGEN

- I. Wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV)**
- II. Koninklijk besluit van 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van Titel VII van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV)**
- III. Bijlage bij het koninklijk besluit van 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van Titel VII van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV)**
- IV. Benoeming van de leden van de Fiscale Bemiddelingsdienst**
- V. Reglement van interne orde van de Fiscale Bemiddelingsdienst**

I. Wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV)

HOOFDSTUK I - IV (...)

HOOFDSTUK V. - Bemiddeling op fiscaal gebied

Afdeling 1. - De fiscale bemiddelingsdienst

Art. 116. § 1. De fiscale bemiddelingsdienst onderzoekt de hem in het raam van dit hoofdstuk voorgelegde aanvragen tot bemiddeling, in alle objectiviteit, onpartijdigheid en onafhankelijkheid en met inachtneming van de wet; hij streeft ernaar de standpunten van de partijen te verzoenen en zendt hen een bemiddelingsverslag.

De fiscale bemiddelingsdienst weigert een aanvraag tot bemiddeling te behandelen :

1° indien de aanvraag duidelijk ongegrond is;

2° indien de aanvrager duidelijk geen stappen bij de betrokken bevoegde administratieve overheid heeft ondernomen teneinde de standpunten met elkaar te verzoenen.

De indiening en het onderzoek van een aanvraag tot bemiddeling hebben geen enkele schorsende of stuitende werking.

Tegen de bemiddelingsverslagen en de beslissingen betreffende de ontvankelijkheid kan geen administratief of een gerechtelijk beroep worden ingesteld.

§ 2. De fiscale bemiddelingsdienst kan ook aanbevelingen richten aan de voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Financiën, in het bijzonder met betrekking tot bestuurshandelingen of de bestuurlijke werking die in strijd zijn met de principes van behoorlijk bestuur en de wetten en verordeningen.

§ 3. In de uitvoering van zijn opdrachten kan de fiscale bemiddelingsdienst :

1° alle inlichtingen inwinnen die hij nodig acht;

2° alle betrokken personen horen;

3° en ter plaatse alle vaststellingen doen.

§ 4. De fiscale bemiddelingsdienst oefent zijn in dit hoofdstuk omschreven opdracht uit zonder afbreuk te doen aan de bij de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen bedoelde bevoegdheden van de federale ombudsmannen.

§ 5. De Koning, bij een in een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad :

- richt de dienst met als naam « fiscale bemiddelingsdienst » op bij de Federale Overheidsdienst Financiën en bepaalt de werkwijze ervan;

- benoemt, na advies van het directiecomité, de bestuurders van de bovenvermelde dienst;

- bepaalt de nadere regels voor de toepassing van dit hoofdstuk.

Afdeling 2. - Wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde

Art. 117. In het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde wordt een artikel 84quater ingevoegd, luidende :

« Art. 84quater. § 1. Ingeval een blijvend meningsverschil over de taxatie gebracht wordt voor de minister van Financiën of de door hem gemachtigde ambtenaar, kan de schuldenaar

van de belasting een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

§ 2. De aanvraag tot bemiddeling is onontvankelijk indien de schuldenaar van de belasting vooraf verzet heeft aangetekend tegen het dwangbevel, wanneer de deskundige schatting gevorderd werd met toepassing van artikel 59, § 2, of wanneer reeds uitspraak werd gedaan over de betwisting.

Wanneer de schuldenaar van de belasting verzet aantekent tegen het dwangbevel, wanneer de deskundige schatting gevorderd is met toepassing van artikel 59, § 2, of wanneer over de betwisting uitspraak werd gedaan, vóór de kennisgeving van het bemiddelingsverslag, is de fiscale bemiddelingsdienst ontheven van zijn bevoegdheid.

§ 3. Ingevolge het bemiddelingsverslag kan de administratieve beslissing het bedrag van de fiscale schuld aanpassen, voor zover dit geen vrijstelling of vermindering van belasting inhoudt. Het is evenwel niet toegelaten een aanvullende belasting te vestigen. ».

Art. 118. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 85ter ingevoegd, luidende :

« Art. 85ter. In geval van betwisting met de ontvanger die belast is met de invordering van zijn fiscale schuld, kan de belastingschuldige een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV). ».

Afdeling 3. - Wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Art. 119. In het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wordt een artikel 376quinquies ingevoegd, luidende :

« Art. 376quinquies. § 1. Ingeval een bezwaarschrift werd ingediend bij de directeur der belastingen, kan de belastingschuldige, evenals zijn echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd, een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

§ 2. De aanvraag tot bemiddeling is onontvankelijk wanneer de belastingschuldige vooraf een vordering bij de rechtbank van eerste aanleg heeft ingesteld of wanneer reeds uitspraak werd gedaan over het bezwaar.

Wanneer de belastingschuldige een vordering bij de rechtbank van eerste aanleg heeft ingesteld of wanneer reeds uitspraak werd gedaan over het bezwaar, vóór de kennisgeving van het bemiddelingsverslag, is de fiscale bemiddelingsdienst ontheven van zijn bevoegdheid. ».

Art. 120. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 399bis ingevoegd, luidende :

« Art. 399bis. In geval van betwisting met de ontvanger belast met de invordering van zijn fiscale schuld, kan de belastingschuldige, evenals zijn echtgenoot op wiens goederen de aanslag wordt ingevorderd, een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV). ».

Art. 121. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 501bis ingevoegd luidende :

« Art. 501bis. - § 1. Indien in de loop van de behandeling van het bezwaar en na onderhandelingen de onenigheid blijft bestaan, kan de bezwaarindiener, via de tussenkomst van de onderzoekende ambtenaar, een aanvraag om bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

Wanneer het proces-verbaal van niet-akkoord, dat opgesteld is met het oog op het vorderen van de scheidsrechterlijke beslissing bedoeld in § 2 aan de belastingplichtige werd betekend

vóór de kennisgeving van het bemiddelingsverslag, is de fiscale bemiddelingsdienst ontheven van zijn bevoegdheid.

§ 2. Indien de onderzoekende ambtenaar en de bezwaarindiener, ondanks de eventuele bemiddeling, geen akkoord bereiken over het kadastraal inkomen dat aan het onroerend goed moet worden toegekend, wordt een proces-verbaal van niet-akkoord opgesteld en hebben de onderzoekende ambtenaar en de bezwaarindiener de mogelijkheid een scheidsrechterlijke beslissing te vorderen teneinde het bedoelde kadastraal inkomen vast te stellen. ».

Art. 122. In hetzelfde Wetboek wordt het eerste lid van artikel 502 opgeheven.

Afdeling 4. - Wijziging van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen

Art. 123. In artikel 2, eerste lid, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen worden de woorden « 399bis, » ingevoegd tussen de woorden « 398 » en de woorden « 409 ».

Afdeling 5. - Wijzigingen aan het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, aan het Wetboek der successierechten en aan het Wetboek diverse rechten en taksen

Onderafdeling 1. - Wijzigingen aan het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten

Art. 124. In artikel 219 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, vervangen door artikel 66 van de wet van 15 maart 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden :

a) na het woord « heffing » de woorden « of de invordering » ingevoegd;

b) de woorden « of de door hem gemachtigde ambtenaar » ingevoegd tussen de woorden « de minister van Financiën » en het woord « opgelost »;

2° tussen het eerste en het tweede lid worden de volgende leden ingevoegd :

« Indien, na onderhandelingen, met de minister of met de door hem gemachtigde ambtenaar geen akkoord wordt bereikt over een moeilijkheid als bedoeld in het eerste lid, kan de belastingplichtige een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

Ingeval de moeilijkheid de verkoopwaarde betreft van een goed dat aan de in artikel 189 bedoelde schatting is onderworpen, kan de bemiddeling van de fiscale bemiddelingsdienst daarover niet meer gevraagd of worden voortgezet zodra de vordering tot controleschatting is ingesteld. De Koning kan bepalen voor welke moeilijkheden in verband met de heffing en invordering van de registratierechten bemiddeling door de fiscale bemiddelingsdienst is uitgesloten. »;

3° in het tweede lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden « of de door hem gedelegeerde ambtenaar » ingevoegd tussen de woorden « De minister van Financiën » en de woorden « gaat dadingen met de belastingplichtigen aan ».

Onderafdeling 2. - Wijzigingen van het Wetboek der successierechten

Art. 125. In artikel 141 van het Wetboek der successierechten, gewijzigd bij de artikelen 96 van de wet van 4 augustus 1986 en 73 van de wet van 15 maart 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden :

a) na het woord « heffing » de woorden « of de invordering » ingevoegd;

b) de woorden « of de door hem gemachtigde ambtenaar » ingevoegd tussen de woorden « komt de minister van Financiën » en het woord « toe »;

2° tussen het eerste en het tweede lid worden de volgende leden ingevoegd :

« Indien, na onderhandelingen met de minister of met de door hem gemachtigde ambtenaar geen akkoord wordt bereikt over een moeilijkheid als bedoeld in het eerste lid, kan de belastingplichtige een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

Ingeval de moeilijkheid de verkoopwaarde betreft van een goed dat aan de in artikel 111 bedoelde schatting is onderworpen, kan de bemiddeling van de fiscale bemiddelingsdienst daarover niet meer gevraagd of voortgezet worden van zodra de vordering tot controleschatting is ingesteld. De Koning kan bepalen voor welke moeilijkheden in verband met de heffing en invordering van de successierechten bemiddeling door de fiscale bemiddelingsdienst is uitgesloten. »;

3° in het tweede lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden « of de door hem gemachtigde ambtenaar » ingevoegd tussen de woorden « De minister van Financiën » en de woorden « gaat de transacties met de belastingplichtigen aan ».

Onderafdeling 3. - Wijzigingen van het Wetboek diverse rechten en taksen

Art. 126. In artikel 2024 van het Wetboek diverse rechten en taksen, gewijzigd bij artikelen 75 van de wet van 4 augustus 1986 en 83 van de wet van 15 maart 1999, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden :

a) de woorden « het innen » vervangen door de woorden « de heffing of de invordering »;

b) de woorden « of de door hem gemachtigde ambtenaar » ingevoegd tussen de woorden « de minister van Financiën » en het woord « opgelost »;

2° tussen het eerste en het tweede lid worden de volgende leden ingevoegd :

« Indien, na onderhandelingen met de minister of met de door hem gemachtigde ambtenaar geen akkoord wordt bereikt over een moeilijkheid als bedoeld in het eerste lid, kan de belastingplichtige een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

De Koning kan bepalen voor welke moeilijkheden in verband met de heffing en invordering van de diverse rechten en taksen bemiddeling door de fiscale bemiddelingsdienst is uitgesloten. ».

Afdeling 6. - Wijzigingen van de algemene wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977

Art. 127. In de Algemene wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977 wordt een nieuw hoofdstuk XXIIIbis ingevoegd, dat de artikelen 219bis tot 219quater omvat, luidende :

« Hoofdstuk XXIIIbis. - Fiscale bemiddeling ».

Art. 128. In dezelfde wet wordt een artikel 219b is ingevoegd, luidende :

« Art. 219bis. Iedere persoon die, overeenkomstig de artikelen 211 tot en met 219, een regelmatig administratief beroep tegen een beschikking instelt, kan een aanvraag tot bemiddeling betreffende die beschikking indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV). ».

Art. 129. In dezelfde wet wordt een artikel 219ter ingevoegd, luidende :

« Art. 219ter. De aanvraag tot bemiddeling is onontvankelijk wanneer de aanvrager vooraf een vordering bij de rechtbank van eerste aanleg heeft ingesteld of wanneer over het administratief beroep bij toepassing van artikel 219 een beslissing werd getroffen.

Wanneer de belastingschuldige een vordering bij de rechtbank van eerste aanleg heeft ingesteld of wanneer over het administratief beroep bij toepassing van artikel 219 een

beslissing werd getroffen, vóór de kennisgeving van het bemiddelingsverslag, is de fiscale bemiddelingsdienst ontheven van zijn bevoegdheid. ».

Art. 130. *In dezelfde wet wordt een artikel 219quater er ingevoegd, luidende :*

« Art. 219quater. - De aanvraag tot bemiddeling schort de tenuitvoerlegging van de aangevochten beschikking niet. ».

Art. 131. *De bepalingen van dit hoofdstuk treden in werking op de door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, te bepalen datum.*

II. Koninklijk besluit van 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van Titel VII van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV)

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de artikelen 37 en 107, tweede lid van de Grondwet;

Gelet op de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV), inzonderheid op de artikelen 116, § 5 en 131;

Gelet op het advies van de inspecteur van Financiën, gegeven op 22 januari 2007;

Gelet op de akkoordbevinding van Onze Minister van Ambtenarenzaken van 25 januari 2007;

Gelet op de akkoordbevinding van Onze Minister van Begroting van 26 januari 2007;

Gelet op het onderhandelingsprotocol van 18 april 2007 van het Sectorcomité II-Financiën;

Gelet op het advies nr 42.589/2 van de Raad van State, gegeven op 23 april 2007, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën, en van Onze Staatssecretaris voor de Modernisering van Financiën en de Strijd tegen de fiscale fraude en op advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

HOOFDSTUK I. - Oprichting van de fiscale bemiddelingsdienst en aanwijzing van zijn leden

Artikel 1. *Bij de federale Overheidsdienst Financiën wordt een fiscale bemiddelingsdienst, hierna « de dienst » genoemd, opgericht en onder de leiding geplaatst van een college samengesteld uit ten minste drie en ten hoogste vijf leden, hierna « fiscaal bemiddelaars » genoemd.*

De Minister van Financiën wijst onder de leden van het college een Voorzitter aan.

Dit college, eventueel met uitzondering van de Voorzitter, is samengesteld uit een gelijk aantal leden die respectievelijk behoren tot de Nederlandse en de Franse taalrol.

Art. 2. *De fiscaal bemiddelaars worden aangeduid, na een oproep tot kandidaatstelling op basis van de functiebeschrijving en het competentieprofiel in bijlage.*

De fiscaal bemiddelaars worden aangeduid voor een termijn van vijf jaar, deze aanduiding is hernieuwbaar.

Zij oefenen hun mandaat voltijds uit.

De eerste samenstelling van het college zal uitsluitend bestaan uit ambtenaren van niveau 1 (A) van de Federale Overheidsdienst Financiën.

Art. 3. *De Koning kan, na advies van het directiecomité, bij in Ministerraad overlegd besluit een einde maken aan het mandaat van de fiscaal bemiddelaars :*

1) op hun verzoek;

2) om ernstige redenen.

Het mandaat eindigt van rechtswege wanneer zij de leeftijd van 65 jaar bereiken.

Art. 4. *De dienst is samengesteld uit ten minste twintig personeelsleden die titularis zijn van een betrekking van niveau A of B en ten minste drie personeelsleden die titularis zijn van een betrekking van niveau C.*

Met het oog op de aanduiding van deze personeelsleden wordt in al de administraties en diensten van de Federale Overheidsdienst Financiën een oproep tot de kandidaten gericht.

Om te kunnen worden aangeduid, moeten de kandidaten een gunstige vermelding bekomen aan het einde van een selectieprocedure op basis van een functiebeschrijving en een competentieprofiel.

Deze selectieprocedure wordt vastgesteld door de Minister van Financiën.

Uit de lijst van de op basis van voormelde selectieprocedure weerhouden kandidaten, duidt de Minister van Financiën de personeelsleden aan bedoeld in het eerste lid, op voordracht van de fiscaal bemiddelaars.

De aanduiding geldt voor vijf jaar. Zij is hernieuwbaar. Op verzoek van de fiscaal bemiddelaars, of op verzoek van het personeelslid kan, in uitzonderlijke omstandigheden van deze duur worden afgeweken bij behoorlijk gemotiveerde beslissing van de Minister van Financiën.

Een mutatie, een verandering van graad, een verandering van vakklasse of een bevordering in de administratie van oorsprong kan evenwel niet worden beschouwd als een uitzonderlijke omstandigheid bedoeld in het vorige lid.

Art. 5. *De personeelsleden van de Federale Overheidsdienst Financiën, bedoeld in de artikelen 2 en 4, worden ter beschikking gesteld van de dienst en behouden in hun administratie van oorsprong hun rechten op bevordering, verandering van vakklasse, verandering van graad en op mutatie.*

HOOFDSTUK II. - Werking van de fiscale bemiddelingsdienst

Art. 6. *Binnen de grenzen van hun bevoegdheid, ontvangen de fiscaal bemiddelaars van geen enkele overheid instructies.*

Behoudens in geval van zware fout, kunnen zij niet van hun ambt worden ontheven wegens daden die zij stellen in het raam van hun ambtsvervulling.

Art. 7. *De fiscaal bemiddelaars stellen een reglement van interne orde op. Dit reglement wordt goedgekeurd door de Minister van Financiën en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.*

Art. 8. *Onverminderd de delegaties die de ze elkaar bij collegiale beslissing verlenen, treden de fiscaal bemiddelaars op als college.*

De beslissingen worden genomen door een meerderheid van het quorum van de leden van het college, elk lid beschikkend over één stem en het quorum zoals bepaald door het reglement van interne orde. In geval van pariteit van stemmen, is de stem van de Voorzitter doorslaggevend.

Art. 9. *Iedere belanghebbende kan een aanvraag tot bemiddeling indienen ofwel schriftelijk, per fax of per e-mail ofwel mondeling tijdens de permanentie georganiseerd door de dienst.*

Art. 10. *De aanvragen tot bemiddeling maken het voorwerp uit van een ontvangstbewijs uitgereikt aan de aanvrager binnen een termijn van vijf werkdagen te rekenen vanaf de datum van ontvangst van de aanvraag.*

Wanneer de bemiddeling mondeling aangevraagd wordt, wordt zij op papier gezet door de dienst. In afwijking van het eerste lid wordt het ontvangstbewijs onmiddellijk uitgereikt.

Art. 11. De dienst deelt de aanvrager ten laatste binnen de vijftien werkdagen vanaf de ontvangst van de aanvraag tot bemiddeling haar beslissing mee om deze aanvraag al dan niet te behandelen of ze aan een andere ombudsman door te zenden. De weigering om een klacht te behandelen wordt gemotiveerd.

De dienst fiscaal bemiddelaar stelt de betrokken fiscale dienst in kennis van de aanvraag tot bemiddeling die zij voornemens is te behandelen.

Art. 12. Het bemiddelingsverslag wordt aan de aanvrager en de betrokken fiscale dienst ter kennis gebracht.

Art. 13. Elk jaar en uiterlijk op 31 maart richt de dienst een verslag over haar activiteiten aan de Minister van Financiën door tussenkomst van de voorzitter van de FOD Financiën. Deze verslagen kunnen nuttig geachte aanbevelingen bevatten die de dienst heeft gericht aan de voorzitter van de FOD Financiën en vermelden de eventuele moeilijkheden die ze ondervindt bij de uitoefening van haar ambt.

De identiteit van de aanvrager en van de personeelsleden van de FOD Financiën mag niet worden vermeld in deze verslagen.

De verslagen worden openbaar gemaakt door de Minister van Financiën.

Art. 14. De bepalingen van Hoofdstuk 5 van Titel VII van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV) en dit besluit treden in werking op 1 mei 2007.

In afwijking van het vorige lid kan de aanvraag tot bemiddeling slechts worden ingediend, met ingang van de eerste dag van de zesde maand die volgt op de bekendmaking van dit besluit in het Belgisch Staatsblad.

Art. 15. Onze Minister bevoegd voor Financiën is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 9 mei 2007.

ALBERT

Van Koningswege :

De Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën,

D. REYNDERS

De Staatssecretaris voor de Modernisering van Financiën en de Strijd tegen de fiscale fraude,

H. JAMAR

III. Bijlage bij het koninklijk besluit van 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van Titel VII van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV)

Bijlage bij het koninklijk besluit van 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van Titel VII van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV)

Beschrijving van de functie en het competentieprofiel van de leden van het College van de fiscale bemiddelingsdienst

Doelstellingen van de functie en van de fiscale bemiddelingsdienst

De fiscale bemiddelingsdienst onderzoekt in alle objectiviteit, onpartijdig, volledig onafhankelijk en met inachtneming van de wet, de bemiddelingsverzoeken die aan de dienst worden voorgelegd in het kader van de onderhavige wet; hij streeft ernaar de standpunten van de partijen te verzoenen en stuurt hen een bemiddelingsverslag. De fiscale bemiddelingsdienst kan eveneens aanbevelingen doen aan de Voorzitter van de FOD Financiën, waarvan de dienst afhangt, met name wat betreft bestuurshandelingen of de werking van de Administratie die niet conform de beginselen van behoorlijk bestuur en de wetten en reglementen zijn.

De dienst zal worden geleid door een college en zal volledig onafhankelijk van de hiërarchie werken, zowel voor het opstellen van de bemiddelingsverslagen inzake belastingen (personenbelasting, vennootschapsbelasting, D&A, BTW, registratierechten, kadaster,...) als voor het formuleren van aanbevelingen aan de Voorzitter van de FOD Financiën.

Context van de functie

De leden van het College van de fiscale bemiddelingsdienst beheren een team medewerkers bestaande uit ten minste 23 personen. De leden van het College worden aangewezen voor een periode van vijf jaar (verlengbaar).

Zij dienen de fiscale expertise waarover zij beschikken, up-to-date te houden. Daarnaast zullen zij volop meewerken aan de oprichting van de dienst, de selectie van het personeel, het dagelijks beheer en de verwezenlijking van de doelstellingen van de fiscale bemiddelingsdienst. Zij zullen ervoor zorgen de sleutelsuccesfactoren te bepalen om de optimale werking van de dienst te garanderen.

Opdrachten, resultaten en verantwoordelijkheden

De voornaamste opdrachten, resultaten en verantwoordelijkheden van de leden van het College zijn :

- De vastgelegde doelstellingen doelmatig en efficiënt bereiken*
- De directe medewerkers leiden, motiveren, evalueren en tot ontplooiing laten komen*
- Autonoom een verslag opstellen over de dossiers die aan de bemiddelingsprocedure worden onderworpen*
- Het werk zodanig beheren en organiseren dat de bemiddelingsverslagen zo snel mogelijk worden afgeleverd*
- Jaarlijks een activiteitenverslag opstellen*

- Aanbevelingen doen aan de Voorzitter van de FOD Financiën wat betreft punten die niet conform de beginselen van behoorlijk bestuur en de wetten en reglementen zijn
- De nodige schikkingen treffen om een gepaste verwerking van de aanvragen te waarborgen
- De kennis inzake alle materies die tot hun bevoegdheid behoren, performant beheren
- De interacties met de andere diensten, pijlers en entiteiten van de FOD Financiën op stapel zetten, organiseren en ontwikkelen
- Meewerken aan de ontwikkeling en organisatie van een actief communicatiebeleid ten aanzien van de burgers, met name door de organisatie van een permanentie
- De synergieën en de samenwerking op touw zetten met de nationale en/of internationale instellingen (EU, OESO,...), de FODs (Economie, Buitenlandse Zaken, Werkgelegenheid,...) en met alle diensten van Financiën die van belang zijn voor de fiscale bemiddelingsdienst
- Zorgen voor een kwaliteitsvolle dienstverlening aan alle burgers en deelnemers aan het economische leven
- Samenwerken met de verschillende functionarissen (N-1, N-2, DG,...) en experts van de FOD Financiën met het oog op de behandeling van de voorgelegde dossiers.

Competenties

Technische en specifieke competenties van de functie

- Diploma van de 2e cyclus van het universitair onderwijs of van universitair niveau of bekleed zijn met een graad van niveau 1 (A)
- 5 jaar ervaring hebben in fiscale aangelegenheden
- Grondige ervaring hebben in de juridische en praktische behandeling van complexe dossiers op fiscaal vlak
- Ook op sociaal en economisch vlak kunnen onderhandelen
- Grondige kennis van de Belgische fiscale wetgeving
- Kennis van de grondbeginselen van de Europese en internationale fiscaliteit
- Kennis van de werking en de structuur van de federale overheidsdiensten
- Kunnen functioneren in een meertalige omgeving

Algemene en managementcompetenties

- Verantwoordelijkheidszin hebben en proactief zijn
- Gegevens op kritische wijze kunnen analyseren en informatie kunnen beoordelen
- Een visie kunnen ontwikkelen en inhoudelijk verschillende gegevens kunnen integreren, alternatieve oplossingen kunnen bedenken en coherente conclusies kunnen uitwerken
- Invloed uitoefenen, een bemiddelingsproces kunnen leiden
- Blijk geven van innovatief, creatief en flexibel denken
- Doelstellingen proactief kunnen definiëren en verwezenlijken
- In team kunnen werken binnen het College
- Zijn medewerkers kunnen begeleiden, motiveren en tot ontplooiing laten komen
- Teams kunnen leiden
- In staat zijn om samen te werken en binnen een netwerk te werken
- Een zeer goede luistervaardigheid bezitten

- *Uitstekend kunnen communiceren, zowel schriftelijk als mondeling*
- *Burger-, klant- en resultaatgericht zijn*
- *Loyaal en integer zijn*

Gezien om te worden gevoegd bij Ons besluit van 9 mei 2007.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Financiën,

D. REYNDERS

De Staatssecretaris voor Modernisering van de Financiën en de Strijd tegen de fiscale fraude,

H. JAMAR

IV. Benoeming van de leden van de Fiscale Bemiddelingsdienst

Bij koninklijk besluit van 7 december 2009 worden de heren Charles Demarch, directeur, Yvan Dubuisson, inspecteur bij een fiscaal bestuur en Edouard Trzcinski, eerste attaché van financiën benoemd, met ingang van 1 januari 2010, tot lid van het College van de fiscale bemiddelingsdienst bij de federale Overheidsdienst Financiën.

Een beroep tot nietigverklaring tegen het voormelde besluit met individuele strekking kan voor de afdeling administratie van de Raad van State worden ingediend binnen de zestig dagen na deze bekendmaking. Het verzoekschrift dient bij een ter post aangetekend schrijven gericht te worden aan de Raad van State, Wetenschapsstraat 33, te 1040 Brussel.

Bij koninklijk besluit van 7 december 2009 worden de heren Geert Callaert, eerste attaché van financiën en Paul De Rom, auditeur-generaal, dienstchef, benoemd met ingang van 1 januari 2010, tot lid van het College van de fiscale bemiddelingsdienst bij de Federale Overheidsdienst Financiën.

Een beroep tot nietigverklaring tegen het voormelde besluit met individuele strekking kan voor de afdeling administratie van de Raad van State worden ingediend binnen de zestig dagen na deze bekendmaking. Het verzoekschrift dient bij een ter post aangetekend schrijven gericht te worden aan de Raad van State, Wetenschapsstraat 33, te 1040 Brussel.

V. Reglement van interne orde van de Fiscale Bemiddelingsdienst

Reglement interne orde Fiscale Bemiddelingsdienst

Het College,

Gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van Titel VII de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV);

Stelt het Reglement van interne orde van de Fiscale Bemiddelingsdienst vast :

HOOFDSTUK 1. - Definities

Artikel 1. *Voor de toepassing van dit reglement wordt verstaan onder :*

- 1. de wet van 25 april 2007 : de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV) die de fiscale bemiddeling invoert;*
- 2. het koninklijk besluit van 9 mei 2007 : het koninklijk besluit van 9 mei 2007 tot uitvoering van Hoofdstuk 5 van Titel VII de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV) dat de fiscale bemiddelingsdienst bij de Federale Overheidsdienst Financiën opricht;*
- 3. het ministerieel besluit van 16 mei 2007 : het ministerieel besluit van 16 mei 2007 tot vaststelling van de selectieprocedure voor de ambtenaren van de fiscale bemiddelingsdienst;*
- 4. het College : het College bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007;*
- 5. de FBD : de fiscale bemiddelingsdienst opgericht bij de Federale Overheidsdienst Financiën bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 9 mei 2007.*

HOOFDSTUK 2. - Het College

Art. 2. *Het College vergadert op initiatief van de voorzitter of op verzoek van minimaal twee van zijn leden.*

Art. 3. *Het College vergadert op het adres van de FBD; de voorzitter kan echter beslissen om op een andere plaats te vergaderen.*

Art. 4. *De voorzitter stelt de dagorde van de vergaderingen op. De leden hebben het recht een punt te laten opnemen op de agenda. Ieder niet op de agenda voorzien punt kan slechts behandeld worden mits instemming van de meerderheid van de aanwezige leden.*

Art. 5. *De oproepingen gaan uit van de voorzitter; de dagorde der zitting en, in voorkomend geval, bondige nota's van de op de dagorde ingeschreven punten worden er aangehecht; zij moeten de leden van het College uiterlijk twee volle werkdagen vóór de vergadering bereiken tenzij in behoorlijk gemotiveerde dringende gevallen, waarvan de beoordeling aan de voorzitter wordt gelaten. Eens de oproeping verzonden, worden alle bescheiden of dossiers betreffende de erin opgenomen aangelegenheden ter beschikking van de leden gehouden.*

Art. 6. *De oproepingen en de dagorde van de vergaderingen worden in het Nederlands en in het Frans opgesteld; de notulen worden opgemaakt in de taal van het dossier.*

Art. 7. *Het secretariaat van het College wordt verricht door één of meer door de voorzitter, onder de personeelsleden van de FBD, aangeduide secretarissen.*

Art. 8. § 1. Het College kan geldig vergaderen, beraadslagen en stemmen wanneer de meerderheid van zijn leden, waaronder minstens één lid van iedere taalrol, aanwezig of vertegenwoordigd is.

§ 2. Een lid, dat verhinderd is om aan de vergadering deel te nemen, kan volmacht geven aan een ander lid van het College, maar een lid kan slechts één ander lid vertegenwoordigen. Het mandaat moet schriftelijk worden gegeven.

§ 3. De beslissingen worden bij voorkeur bij consensus genomen. Bij ontstentenis van een consensus worden de beslissingen genomen bij eenvoudige meerderheid van de uitgebrachte stemmen. Voor de berekening van de stemmen worden de onthoudingen niet in aanmerking genomen.

§ 4. Alle leden zijn ertoe gehouden de beslissingen en afspraken binnen het College collegiaal en loyaal uit te voeren en te verdedigen.

§ 5. Het lid van het College dat een vergadering niet kan bijwonen, kan zijn opmerkingen of adviezen schriftelijk of mondeling meedelen aan de voorzitter, die ze ter kennis van de andere leden brengt vooraleer de beraadslaging over de beoogde punten aan te vatten.

Art. 9. § 1. Een exemplaar van het ontwerp van de notulen wordt toegezonden aan de leden.

De notulen worden op de volgende vergadering van het College besproken en goedgekeurd.

§ 2. De notulen van de vergaderingen worden ondertekend door de voorzitter en de secretaris, na goedkeuring door de leden van het College.

Art. 10. De voorzitter kan in functie van de dagorde elke persoon uitnodigen van wie hij de aanwezigheid noodzakelijk acht.

Art. 11. De beslissingen en de bemiddelingsverslagen worden ondertekend door de voorzitter en het lid van het College verantwoordelijk voor het betreffende dossier of door de voorzitter en een ander lid van het College wanneer de voorzitter zelf dossierverantwoordelijke is. Het College kan, voor de materies die het bepaalt, een delegatie van handtekening verlenen aan één of aan verscheidene van zijn leden.

HOOFDSTUK 3. - De voorzitter

Art. 12. De voorzitter zit het College voor. Hij verzekert de dagelijkse werking van de FBD in samenwerking met de andere leden van het College. In geval van afwezigheid of van verhindering van de voorzitter, duidt hij een vervanger aan.

Art. 13. De voorzitter vertegenwoordigt de dienst tegenover de autoriteiten en derden.

HOOFDSTUK 4. - Wijzigingen

Art. 14. Het reglement van interne orde kan bij volstreekte meerderheid van de leden van het College worden gewijzigd.

HOOFDSTUK 5. - Inwerkingtreding

Art. 15. Dit reglement van interne orde treedt in werking de dag dat het door de Minister van Financiën wordt goedgekeurd.

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING	7
DEEL I : ONTSTAAN VAN DE FISCALE BEMIDDELINGSDIENST	
Afdeling 1. Definitie en bijzonderheden	9
Afdeling 2. Vooraf en doelstellingen	
§ 1. Vooraf	11
§ 2. Doelstellingen	12
DEEL II : CREATIE EN OPERATIONALISERING	
Afdeling 1. Statuut	13
Afdeling 2. Opdrachten	13
§ 1. Onderzoek van de aanvragen tot bemiddeling	13
§ 2. Richten van aanbevelingen	14
Afdeling 3. Betrokken domeinen	14
§ 1. Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde	14
§ 2. Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992	15
§ 3. Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen	15
§ 4. Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten	16
§ 5. Wetboek der successierechten	16
§ 6. Wetboek diverse rechten en taksen	16
§ 7. Algemene wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977	16
Afdeling 4. Samenstelling en werking van de Fiscale Bemiddelingsdienst	16
§ 1. Het College	17
§ 2. Personeel van de dienst	17
§ 3. Werking van de dienst	18
DEEL III : BEHANDELING VAN DE AANVRAGEN	
Afdeling 1. Toepassingsgebied	20
§ 1. Belasting over de toegevoegde waarde	
A. Inzake taxatie	20
B. Inzake invordering	20
§ 2. Inkomstenbelastingen en met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen	
A. Inzake taxatie	21
B. Inzake invordering	21
§ 3. Kadaster	22

§ 4. Registratierechten	23
§ 5. Successierechten	23
§ 6. Diverse rechten en taksen	24
§ 7. Douane en accijnzen	24
Afdeling 2. Indiening van een bemiddelingsaanvraag - modaliteiten	25
Afdeling 3. Behandeling van de aanvraag	26
§ 1. Fiscale bemiddeling	27
§ 2. Contactcel Invordering	32
§ 3. Diversen	34
DEEL IV : ANALYSE VAN DE BEHANDELING VAN DE FISCALE BEMIDDELINGSAANVRAGEN EN AANBEVELINGEN	
Afdeling 1. Cijferoverzicht per Algemene administratie	35
§ 1. Onderverdeling van de openstaande dossiers	37
§ 2. Onderverdeling van de afgesloten dossiers	37
§ 3. Onderverdeling van de dossiers die op 31 december 2010 in behandeling waren	38
Afdeling 2. Gedetailleerd cijferoverzicht per Algemene administratie en voorbeelden	38
§ 1. Algemene administratie van de fiscaliteit	
A. Cijferoverzicht	38
B. Voorbeelden en aanbevelingen	42
§ 2. Algemene administratie van de inning en de invordering	
A. Cijferoverzicht	52
B. Voorbeelden en aanbevelingen	54
§ 3. Algemene administratie van de patrimoniumdocumentatie	
A. Cijferoverzicht	63
B. Voorbeelden	65
§ 4. Algemene administratie van de strijd tegen de fiscale fraude	68
Afdeling 3. Samenvatting van de aanbevelingen	70
BESLUIT	71
BIJLAGEN	

FISCALE BEMIDDELINGSDIENST

**Koning Albert II-laan, 33 - bus 46
1030 BRUSSEL**

fiscaal.bemiddelaars@minfin.fed.be